

प्रवेश सं० ४७९

विषयः धर्म २१ (लघु)

क्रम सं० ११

नाम बिष्णु त पारी गार्ते काम्हिकम
असुके कोरुम

ग्रन्थकार अनन्त भट्टः

पत्र सं० ३-४२

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३७ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ११

आकारः U. U. X ४. ५.

लिपिः दे. ना.

आधारः ३७.

वि० विवरणम् अ. ५.

गी० एस० यू० पा०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--४० ०००

12214

अ. पा. ४

४७२

४ विधातपारेजातः पृथग्

तदसापदिताभूमिप्रार्थयेत्। तत्र मंत्रः॥ समुद्रवसनेदेविपर्वतस्तनमंडिते। विष्णुपत्निनमस्तुभ्यं
पादस्पर्शक्षमस्वमेति॥ ॥ त्रिमंत्रपुरीषोत्सर्गः॥ ॥ पाराणः॥ ततः प्रातः समुत्थाय कुर्याद्द्विरम्
त्रमेव च॥ नैर्हृत्सासिषुक्षेपमतीताभधिकं भुक्। अंतर्धाय तृणैर्भूमिं शिरः प्राह स गमसा। वाचं नि
यम्य यत्नेन धौवनो ह्युसवर्जितः। विरामत्रयोर्वा द्विन्मम न हारीतेनापुनर्क॥ उचारं मे पुनैव प्रसू
वेदंत धावने॥ स्नाने भोजनकाले च षडुमौनं समाचरेदिति॥ तथा॥ कृत्वा पश्चोपवीतं तु एष्टतः क
टलं धितं॥ विरामत्रंतु गृहीकुर्यात्कर्णसूः प्रथमाश्रमी॥ विरामत्रंतु गृहीकुर्याद्घट्टाकर्णं समाहि
तइति गृहीतोपिकर्णं निधानवचनमेकवसुविषयो॥ तदुक्तं शांखायन गृह्ये॥ यद्येवावस्यो यज्ञोप
वीतं कर्णं कृत्वा मंत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यादिति॥ कर्णोत्रदक्षिणाः॥ पवित्रं दक्षिणाकर्णं कृत्वा विराम
त्रमुत्सजेदिति हारीते क्तेः। मनुः। मन्त्रोच्चारणसमुत्सर्गदिवा कुर्यादुदग्रं मुखः। दक्षिणाभिमुखो रात्रौ सं
ध्योश्च यथादिवेति॥ यदपि मनुर्नैव। ह्यायायामंधकारे वा रात्रावह निवाद्धिजः। यथा सुखमुखः
कुर्यात्प्राणवाधाभयेषु चेत्सुक्तं तदपि रात्रावह निवाणीहाराघंधकारजनितदिमोहविषं यं ज्ञेयं॥ शम्भुः॥

आदिक

3

मंत्रपरीषे नो कुर्यात् सोपानकः कंचन ॥ उत्सृज्य मज्जले कुर्यात् स्रावं मेहनं हिजः ॥ तथा तने
नीरोपसंयुक्तं ब्रह्मगंधियं तो शिखं ॥ भोजने मैथुने मंत्रैर्कैवल्यं च ॥ अथ मन्त्रोत्सृज्य हे अत्र च ज्येष्ठ
नाहमनुः ॥ नमस्त्रं पश्चिक्वीत नमस्मति नमो ब्रजे ॥ न फालकं स्नेन जलेन चित्तान च पर्वते ॥ न
जीर्णोदवायन न वल्मीक न शहले ॥ न ससने पुगर्जं न गच्छन्नापि च स्थितः ॥ न नदी तीरमासाधन च प
वत मस्तके ॥ बाधन्ति विप्रमादिसामयः पश्यंस्वैव गो न कश्चन कुवीत वि एमं च स्य वि सर्जनमिति ॥ न
यादौ विशेषः ससंतरे ॥ दशहस्तं परिसम्यं कुर्यात् जलाशये ॥ शतहस्तं परीषं च तीर्थे न घातयेत् ॥ चतुर्
णामिति ततो परुषं वि एमं कुर्यात् लोष्टं एण्डिना ॥ इति पारम्यं दन्ति गोमहीत शिखं प्रोति
एत ॥ ॥ इति वि एमं त्रैलोक्यं विधिः ॥ ॥ अथ शौचं ॥ ॥ दूरः ॥ ॥ शौचे यत्नः सदा कार्यः शौचं
प्रलौहि नो नमः ॥ शौचं विहीनं ससमस्तानि फलाः क्रियाः ॥ तत्र देवता ग्रह वल्मीक मूष
कोत्कृदि मृदि न्तं मृदु मुह नोदकं चादाय वा गपत उदयु सोदिवा शौचं कुर्यात् ॥ रात्रौ वेदं क्षि
णमुत्तः ॥ मृदुदपात्रं मलं मन्त्रोत्सर्जनं समये हस्तेन धार्यं गौतमः ॥ कारं रक्षक पात्रं स्तु वि एमं

रामः

3

त्रं कुरुते यदि ॥ तज्जलं मंत्रसहं सुगपानेन तत्समं ॥ ॥ इति मन्त्रं स्थादिकं माह शौनक
ः ॥ एकानुमतिकालि गेति सुयको मरुः ॥ कुरुदेवे मृदुमे स्यान्मसमा रामपो चने ॥ आ
र्द्रमलकं मात्रा च मंत्रं शौचं नमस्मिका ॥ मन्त्राणि हि गुणं शुक्रं मैथुने त्रिगुणं भवेत् ॥ लिं
गं शौचमिदं प्रोक्तं गुदं शौचं मपो चने ॥ पंचोपाने मरुः श्लेष्वाः करे वा मरुदशस्यतः ॥ हे
स्तयोः सम्पदा न्याः पुगे वै मत्स्यमाणकं ॥ अर्धमस्तु मात्रा स्यान्मदर्वं तु नतः परं ॥ गुदं शौ
चमिति प्रोक्तं पादशौचं मपो चने ॥ एकैकं पादयोर्दद्यात् स्तुपो लिंगं शौचं वत ॥ एतच्छौ
चं मृदु स्तुजो हि गुणं ब्रह्मचारिणं ॥ त्रिगुणं स्याद्न स्तु नो यती न च उगुणं ॥ यदि वा वि
हितं शौचं तद्देहि निशि कीर्तितं ॥ तद्देहमात्रे प्रोक्तं मात्रा स्याद्देहि धनि ॥ स्त्री प्रादयो र्दमानं
शौचं प्रोक्तं मनीषिभिः ॥ स्त्रीश्च द्वादश कानां भालानां चोपनातीनां ॥ गोवैले पक्षयकरं शौ
चं कुर्यात् नमस्मिति ॥ मात्रा वल्मीकापि ॥ महीन शिखं चो स्या यमद्विभुद्वैर्जलैः ॥ गोव
ले पक्षयकरं शौचं कुर्याद तद्विदुः ॥ अत्र शंखले पक्षयकरं शौचं सर्वैर्गोश्रमिणां साधार

अधिक
४

तां॥ मत्स्यस्यानियमस्तद्वदृष्टः॥ इति स्त्रियानेष्टः॥ लिङ्गशोचं पण्कां र्पण्डशोचंततः स्मृत
मिति वचनाल्लिङ्गशोचानंतरं गुदशोचं दृष्टव्यं॥ मंगातो येन रुक्तेन म॥ इत्येव गोषमैः॥ आस
लोचनशोचं भावदृष्टेन शुभतीति स्मृतो भविष्यद्विषयैः स्थिता॥ अत्रोक्तं संख्यानियमाति
क्रमेण यश्चिन्तयति मुक्तं स तिसृणां वलां॥ गायत्र्यष्टशतं चैव प्राणयामत्रयं तथा॥ प्रायश्चित्त
सिद्धं प्रोक्तं नियमाति क्रमे सतीति॥ कवि हि सुस्मरणमेवोक्तं॥ अत्र दत्तमत्र फरेणो सचे
लं स्नानं न्याहती होमश्चेति प्रायश्चित्तं इयमिति प्रयोगवारिजानि उक्तं॥ ततश्चाचमनात्मा
कृत्वा मभ्यर्च्य हवा॥ न्यसेत्॥ तत उक्तमाचारदीपे॥ मन्त्रे पुरीषे मुक्तं नेतरेतः प्रसवरोतथा॥ च
नुरद्विषद्विष्टगं र्षेः शुभ्यते क्रमात्॥ पुरतः सर्वदेवा अदक्षिणे पितरस्तथा॥ दक्षपद्विष्ट
तः सर्ववामे गदक्षमुत्सजेदिति॥ इति शोचविधिः॥ अथाचमनविधिः॥ छाया
मीश्वरः॥ अंतर्जो न्युष्ये दैशे उपविष्ट उदमुसः॥ प्राग्वा नाहे एतीर्षे नद्विजो नि समुपस्य
शेत्॥ कनिष्ठादेशे संगुह मत्ताभ्यग्रं करस्वच॥ प्रजोपति धित ब्रह्मादेवती र्थानुक्रमेण

रामः
४

करमध्ये लभ्यते तीर्थे तेन च प्रतिग्रहं कुर्यात्॥ इति राहस्तमध्ये ब्राह्मणसाम्नेयं तीर्थमादेयेन
प्रतिष्मृतीयादिति वसिष्ठोक्तेः॥ सहती गुलिना तोर्मही त्वादिशेन न॥ मुक्तं गुहक निष्ठे तु श
वेण चमनं चरेत्॥ अत्रैव भित्तिकर्तव्यता॥ आसने प्राङ्मुख उदमुसो वोपविश्य प्रहृतिस्र
फेनतुहुदरहितं मउद्यमदकं सहती गुलिना दक्षीण करेणादायो गुहक निष्ठे के मुक्तं शेषवीक्षि
तं ब्रह्मतीर्षे न प्राजापयेन दैवेन वा त्रिषु नृणां धिवेत्॥ नयैत्रेण॥ ततः त्रिपाशोपो द्विरुत्त
ज्यमुस्वभेता सुपस्ये दिसा दिवचनासां त्वाहस्तो प्रहृल्लोष्टावतः संको व्यसह तं गुहमू
लेनालोमकेन मुसहः प्रमज्यत तोहस्तो प्रक्षाल्य सहती गुली भिक्षुं स्वं सकृदवप्रमज्य ह
स्तो प्रहृल्लोष्टावतो शिरश्चाभ्युक्षेत् नवा॥ ततः सहती भित्तिस्रभिरंगुलिभिरास्य मलोमक
प्रदेशे स्पृहाहस्तो प्रक्षाल्य गुहप्रदेशे धीर्भां प्राणां स्पृष्ट्वा गुहाना भिक्षार्थां वृक्षपांश्चोत्रे
व स्पृचेत्॥ अंगुहक निष्ठिकाभ्यां नाभिं तलेन दृढये॥ सवी गुली भिक्षिरः॥ सवी गुली भि
वीहम ले स्पृशेत्॥ सवेत्र मध्ये हस्ताभ्यामपः स्पृशेत्॥ इदं मुस्याचमनं अत्रोक्तं तु॥

अधिक.

५

क्रिः पीताहसौप्रहात्मसुखंममज्जस्वात्पुष्पशेन॥ अत्यशने॥ विः पीताहसौप्रहात्म
अत्रैस्सशेन॥ अथपौसणाचमनं॥ संग्रहेः केरावारिभिः पीताहसौप्रहात्मसुखं॥ अथा
मोषीचसंमज्जदाभ्युन्माजयेन्मः॥ तवात्वे केनमधानंततः संकर्षणादिभिः॥ उद्योचतासा
क्षिकणोन्नाभ्यांस्केपकान्स्सशेन॥ एवमाचमनेकलासाक्षान्तरायणोभवेदिति॥ आचमनघ
मीः॥ अत्रिः ताम्रपत्रंस्त्रितैर्वापितपातोयाशयस्त्रितैः॥ कुर्याताचमनंविप्रस्ततःस्नानिसमा
त्मनेत्॥ तदलाभेनकुर्वीतपात्रपुत्रैरेदकेतच॥ तथा॥ तावन्तीपस्सशेद्विप्रोयावहमेननस्सशे
त्॥ वामेहिहादश॥ दिहावरुणसिद्धशेः॥ वर्जनेसर्वदयस्यानस्माहोमेनसंस्सशेत्॥ अद्भुते
स्तनाचमनेकपाएणाहनेरपि॥ तथेवाद्यतहस्तेननापक्षितहस्तेनः॥ अत्रतोऽनुपनीतः॥
स्तानमाचमनेहोमेभोजनंदेवताविनामोदपादेनकुर्वीतसंध्यायेपि तर्पणं॥ आसना
ठपादस्तज्जान्त्वजिघमोस्तथा॥ कृतावसविशकोयश्चप्रौढपादः समुच्यते॥ इतिहारीतः रामः
॥ मनुः॥ कांस्तेनामसपात्रैरात्रपुसीसकपितलेः॥ आचांतः शतकृत्वोपिनकदाचन ५

अथवि॥ आदेवासाजलान्तस्थः अथवहोवदिच्छित्ता॥ आहमेद्विपरीतश्चेदसवित्सवधु
पात्॥ पादशेषंवीतशेषंशेचशेषंचयज्जले॥ तज्जलेरुधिरैस्तत्पेयमतिकरणीवित्ता॥ पयानिक
रणमप्यसंभवेदृष्टं॥ उदकपरिमाणमाहयोगीश्वरः॥ धा॥ हत्कदालुगाभित्कमुष्णासंख्यादिनातयः
अक्षरंहीचम्रदुप्रवसक्तस्यसिद्धिततः अतः अनेनतालनास्यसामिरेत्यर्थः॥ अथश्रोताचम
ने॥ पाराशरः॥ देव्याः पादैस्त्रिभिः पीताहसौप्रहात्मसुखं॥ पुनर्योहतिगायत्राश्रीरोमत्रे
हिहास्सशेदिति॥ अजिगकैरापोदिष्टेसाधिमिहिभिः प्रतिपादः॥ यः करोतिप्रमलेनश्रोतमाच
मनेदिजा॥ अथद्वान्मापिपापिष्टः सप्तोनात्रसंशयः॥ इतिप्रकारेतरैरापि॥ आप्स्त्रालयनः
॥ दक्षिणउपवीथोपविश्याहस्ताचमनित्वाग्निराचमेतदिः परीमससहउपस्सप्रथयहिरश्चसुवी
नासिकेऽश्रोत्रेहृदयमालेयस्यवाणिपादंमोक्षति॥ यहिरश्चसुवीनासिकेऽश्रोत्रेहृदयमालेय
नेतनाचमनीमीरसोऽह्मणनीतिहासास्यराणातिगाथानागशीसीः श्रीरातीति॥ संध्यादौब्र
ह्मयज्ञेचहोमेदेवांचनेतथा॥ श्रोत्रमेवहिजैः कार्यमितिर्वोधायनोब्रवीत्॥ योराणमथवासा
नश्रोतमाचमनंतथा॥ तनत्कर्मणि कुर्वीतयथेष्टंवाग्निधीयते॥ अथाचमनंनिसिजानि॥ हा

अन्ति.
६

रीतः॥ सी अ दो छिष्टाभिभाषणोमृचयरोवोत्सर्गदर्शनेदेवतामभिरंभुतामआचामेत्॥ यमः
॥ उजीवीदकमाचामिद्वतीर्यतयेवैति॥ इहस्पतिः अथवापुसमुत्सर्गार्कदिकोषसंभवे॥ मा
जीरस्यकस्यार्कप्रहासेः नतभाषणे॥ निमित्तेष्टेषु सर्वेषु कर्मकर्वन्नुपस्पृशेत्॥ आपस्तेवोषि॥
विप्रोविप्रेणसंस्पृष्टउछिष्टेनकदाचन॥ आचम्येवतुअहः स्पृष्टापस्तेवोत्रवीन्नुनिः॥ मनुः॥
उछिष्टेनचसेष्टोदयहस्तः कृष्यचन॥ अमिधायैवतदयमाचांतः अचितामियात्॥ आच
मेववैतोनिशंभुत्कातां ब्रूलचवेण॥ ७॥ होविलोमृशो२ स्पृष्टावासीविपुर्धामयैनि॥
अपहिराचमननिमित्तानि॥ मास्तवल्भः॥ स्नात्वापीताहुतेसुसंभुत्कारण्यापसंपरो॥ आ
चांतः यनराचामेष्टोविपुर्धायच॥ आचारदीपेयिमः भोजनेनहुनेदानेउचारेचप्रतिग्रहे
॥ संध्यात्रयांडपानेषु सर्वेषु आहिराचमेत्॥ उदकाभावेः समिप्येचदक्षिणकर्णस्पृशेत्॥
तदाहवृत्तिः॥ निमित्तेष्टेषु सर्वेषु दक्षिणं प्रकृतं स्पृशेत्॥ आदितानसवोद्रावापुरमि
श्रचमिराहु॥ विप्रस्पृक्षिणकृतोनिसेतिष्टंतिवैपतरति॥ आचमनप्रसंगात्सपवित्रा
चमनेविशेषः कथ्यते॥ मार्कंडेयः॥ सपवित्रेणहस्तनकृपादाचमनक्रिया॥ जोछिष्टतस

रामः
६

वित्रंभुत्तोछिष्टंत्वर्जयेत्॥ सपवित्रत्वंदक्षिणंहस्तस्पृशेयं॥ सत्येनत्रिप्रमत्तिकुशाध्यायीः॥
तथाहकात्यायनः॥ स्येपाणेषुकृशानकृतादक्षिणोसपवित्रकः इतिगोभिलः॥ उभयत्रस्थिते
र्दभैः समाचमतिगोहिलः॥ सोमपानफलंतेस्पृष्टाभुत्तफलंतेनभदिति॥ हारीतेत्रविशे
षमाह॥ सआपसंयुक्तीतसपवित्रौकरोउधः॥ आपिमस्यपवित्रस्यनतेनाचमनचरेदिति॥
तथाप्रथमलंघयेत्सर्वेहोपंतनलेघयेत्॥ हयोस्तुपवेलोमेधोपवित्रंविज्ञेयंपवित्रंमत्रकुत्र
चित्पाधारयेदुधः॥ तल्लरुणमाहकात्यायनः॥ ॥ अनेनगैर्भिरासायंकोशंदिदल
मेवच॥ प्रादेशमात्रंविज्ञेयंपवित्रंमत्रकुत्रवित॥ ॥ ॥ हारीतः॥ स्नानेदानेजपेहोयस्वा
ध्यायेष्टितुर्पणे॥ अश्रुनंतकरंकरात्सुखरीरुतेः कुशैः॥ चंदिकायांयमः॥ कुरकंठ
शिलायांचक्रांयोहमकोरपि॥ पवित्रधारकायश्चनसपापेनस्त्रिपतरति॥ अनंतगैर्भिरा
मित्युक्तपवित्रासंभवेमनुः॥ होदमौदक्षिणोहस्तेसंयोजीनासनेसकृत्उपवीतेगिता
योचर्पदयोस्तसकृत्सकृत्॥ इति॥ अत्रप्रसंगात्कुरग्रहणविधिः॥ अष्टधाविभक्तस्याहो

आदि०
७

तीये भागे अविस्त्वा एवो नरामुखः सन्तोकारेण कुशान्स्त्रु। विरं विन सहो सन्तः परमेष्ठी नि
समीतः। नृदसवो गिया पा निमम सस्ति करे भवेति मत्र मुत्तुदं भीमसक हिला समुहरेत। दभी
स्वप्माहरेत॥ संग्रहे॥ सप्रि सप्यकु शादी निश्चि त्समहरेत॥ दभी स्वप्माहरेत॥ संग्रहे॥ समि
सुप्यकु शादी निश्चि त्रियः सयमाहरेत॥ श्रुदाईतेः कयजीतेः कर्मजुवेन्न जसयः॥ अत्र विशेष
माहका तायनः॥ मासेन अये मावा स्यात् स्याद भविष्यो मुतः॥ अयात या मास्तेर भो नि यो जो
पुनः पुनः॥ शंसः॥ दभीः कृष्टातिने मेत्रा प्राप्ता रा गौ ईत शनः॥ अयात या मानेता नि यो रा
निचपनः पुनः॥ वज्रमाहा रीतः॥ पापि दभी श्रितो दभी येद भी यत्त भूमि सु॥ संस्तरणा सनीपि
देव वद कुशाम रिज जेयेत्॥ ब्रह्मयत्ते न्येद भी येद भीः पितरयेतो॥ हता मत्र पुरीषा म्पंते वांसा
गो विधीयते॥ सुमेतः॥ कुशाः कशी च शो रश्च पहा रवी श्रुत्त्व ज्ञाः॥ गोवाल म् जै कुं दं अ एवी
भावे परः परः॥ संग्रहि पवित्र लक्षण माह प्रचेताः॥ दिम्ल मेकतः कुयो दयोर्यतं ये क्तः न लयं
रा गुल प्रोक्तं ग्रंथिरे को गुला भवेता॥ चतुरं गुल मग्रं स्यात् पवित्रे ति लक्षणं॥ चक्रा युधयया वि
खो हे स्यापि विप्र लक्षं॥ विज्रा युधयथे द्रष्टव्ये विप्र करे कुशरति॥ इत्या च मन विविः॥ ॥ अ

रामः

७

षट्पद धावनं॥ दक्षः॥ मुखे पयुषिते मितं भवत्प्रयत्नो नरः॥ तदार्काष्टं शुक्लं वा मरुये हंत धा
वने॥ विष्णुः॥ कंद कि क्षीर ह्म हो त्वं द्वा द शो मु लमग्रो॥ कनिष्ठिका ग्रवत्खल्लेषा ईकृत कू चैकं
॥ जं व ई वर च्छा श्रकं दं चो लो धु चं पे को॥ वृद गी ति द मा श्रौ ते प्रो क्त दंत प्रधीयते॥ अत्र विशेष
माह शानतपः॥ उदुं वरे ला वा किं दिर्वे द म् प्रधुर सवः॥ कंदे नेन महा लक्ष्मी म्मु ला रो म्प
मेव च॥ अपा मा गो दि रो म्प ले स्त्री वश्यं च प्रियं गुभिः॥ अपा मा गो सर्वे सिद्धि वै भू के च हरा
मतिः॥ आ रो म्पे क र्णिकारे ण कं रं जे न र रो जयः॥ गर्भः॥ दशं गुलं तु वि प्रा रो ह त्रिया रा गो
नवा गुलं॥ अष्टं गुलं तु वै श्रपा नो श्रद्रा णां सप्त सं मितं॥ चतुरं गुल माने न नारी गां विधि
रुच्यते॥ आश्वला यन स्का वि त स्ति मा त्र मु रि वं दंत का ष्टे हि ज न्म नो॥ सु श्रु द यो स्त द
वै याना नि श्रु र्धं न रं तु म दि ति॥ तथा वपरि मा रो वि कु ल्य॥ का ए ग्रह ण मंत्र स्त॥ आय
र्वल्य प्रो वप्यः॥ पञ्चः पश्व स रति च॥ ब्रह्म प्रजा च मे धो च ल नो दे दि व ल सप्त र्द ति वि दू क्त
ः॥ मरु ण म्प व स्त॥ अन्ना पाय य ह धं सो नो शा डाः प मा ग मत्॥ सि मे मु खं प्र मा र्क्ष ते प श

आक.

२

साचभगेनच॥इति कात्यायनोक्तः॥ततस्तेनकायेनजिकासुस्तिभ्यकाष्टप्रहात्यनैह
 स्तोदिषुत्सजेत॥अत्रवर्जकाष्टादि॥माकंउयः॥७॥कोविदारशमीनोल्लिप्तातकवि
 भीतकान्॥वर्जयेदंतकाष्टेचगुगुलंक्रमकृतं॥स्मृत्यर्थेसार॥आसनेशयनेयाने
 पादुकदंतधावने॥पालाशाश्वत्थकौवर्ज्येसर्वकुत्सिनकर्मसु॥अजाभेदंतकाष्टानोनिषि
 द्वायांतिद्योतया॥अपांहादशगंरथेर्विदध्यादंतधावनं॥यहात्तणपरादकेनमथमा
 नाभिकंगुहानाममृतमेतदंताभावयेत्॥अथनिषिद्धतिथयः॥चतुर्दशपक्षमीदश
 णिमासंक्रमेयुच॥नंदासुचनवमां चदंतकाष्टंविचजेयेत्॥उत्तमौचविषमौचमेयुने
 दंतधावने॥अभंगेसुदधिस्रानेतिषित्तात्कालिकीस्मतेति॥तथेण॥आद्वेयत्तेचनियमेत
 थाप्रोषितभर्तका॥रजस्वलास्तिकाचवर्जयेदंतधावनं॥अत्रापवादः॥संग्रहे॥रजस्व
 लाचतुर्षट्त्रिस्तिकादशमेहनि॥॥मरीचिः॥नाय्यादजं गवमपुत्रासकासज्जरादिभिः
 ॥पुरोदयाद्वेस्वद्यान्नोदितस्तभितरेणोतीर्थयात्येवचनादमदपिभवति॥यमः॥श्री

रामः

इजन्मदिनेवैव विवादेजीर्णहृषिते॥वनेवैवोयवासेववर्जयेदंतधावनं॥रतिदंतधावनविधिः
 ॥॥अपकेशप्रसोधनादिभोगल्यविधिः॥॥स्तुंदे॥स्नातकअततःकुर्यात्सुमान्केश
 प्रसाधनं॥आदर्शोजनमागल्यंहवीधालेभनानिच॥आहोपि॥सुमान्मानेघतेपश्येद्य
 दीष्टेविस्त्रौवित्॥प्रातःसुानेततःकुर्यात्संदेयेणायोदिते॥संध्यावापितपकुर्मीदेगमु
 न्यजेयत्नतरति॥अथयज्ञोपवीतविधिः॥तत्र॥उपवीतंसदाधर्ममिति कासायनः॥
 मनुष्ये॥सदोपवीतिनाभायंसदावहृषितेनच॥विषिखेनच॥विषिखेयुपवीतस्यापल
 रोतिनतत्कतं॥भगुः॥त्रिहृद्वहृतंकार्येतनुत्रयमधोवर्त॥विहृतंचोपवीतंस्यात्तस्येका
 ग्रंथिदिष्यते॥उर्ध्वहृतंदण्डकरमर्द्धकृतावलिनिमित्तार्थः॥वसिष्ठः॥नाभेर्धर्मनायुष्य
 मधोनाभेस्तपस्यः॥तस्मान्नाभिसमं कुर्यादुपवीतेविचरुणारतिक्रामायनस्तु॥एष
 वंशेचनाभ्यांच धृतंमहिदनेकदि॥तद्वार्यमुपवीतंस्यान्नातोलंबंनचोद्धितमिति॥अत्र
 विशेषमाहसएव॥कार्यासमुपवीतस्यादिप्रसोद्धृतंविहृतं॥शालसज्जमपरातोवैश्यस्तवि

श्रीक
६

कस्य तदुति ॥ ॥ उक्ताभापेदेवलः ॥ कार्पासं होमगोवालशणवल्करणदिकं ॥ सदां
भवतो धार्यमुपवीते दित्तातिमिरिति ॥ दुष्मा अतसी ॥ वल्लुलहेरुलक ॥ तेज्जन्मो सयः ॥
असंभवतरतिलसिलसयस्यदिशः ॥ मुख्यासंभवतसयः ॥ तत्कारक ॥ शुचौ देशे शुचिः सत्रं
संहतंगुलिमलके ॥ आवेष्टासंभवतानिग्रुणी कस्यमलदसादिनेकः ॥ आवृष्टदी
पे ॥ पत्तोपवीतं कुरुते सत्रेण नवतीतवमिति ॥ तं नुदिवतास्त ॥ ॐ कार्पासिनागोवसा
मः पितृप्रजापती ॥ वासुः सयः सर्वदेवास्तसाहुस्तं नुदिवताः ॥ मंगुः ॥ पत्तोपवीते देवार्थं श्रीते
स्मान् च कर्मणि ॥ त्वस्याभावेत्तीमस्यादिकं च प्रथमा प्रमी ॥ तथा ॥ उपवीतं वदोरे कंदेतये
तरयोः सद्दे ॥ रतिस्मृतं तरेपि ॥ ब्रह्मचारिण एकं तु स्नानमभ्यतीतद्वयं ॥ तृतीयं चोत्तरी
यस्याहुस्तुभावेत्तृतीयकं ॥ वस्याभावेत्तृतीयकमिति पुनर्वचनेन ॥ उपानेन प्रतिनिधौ मुखो
चैलभ्यतेपदि ॥ तत्र मुखमनाहसगोणेनैव समाप्यतर्हि मायस्य बाधार्थं ॥ तथा चोत्तरीया
भावेदश्यामंभवतस्यानुकल्यत्वं तत्त्वामेतु प्रवृष्टं तं यत्तोपवीतमेव तेनोत्तरीयमपितदाधायं

रामः
५

मेवेत्याशयः ॥ तथा ॥ धारयेन्नि स मेतानि नवसंख्या निवैद्विजः ॥ तत्परिधानं यत्तोपवीतं पर
ममिति मंत्रेण कार्यं ॥ अत्र सर्वपञ्चावुचमनो ॥ मलापक वेलात्तानेगात्रामं गेतपेवच ॥
ब्रह्मसत्रेण कुयादस्य पानरकं ब्रजेदिति स्मृतेः ॥ उक्तादमत्र कदापि नोच्चायेत ॥ यद्यु
त्तारयेत्तदार्मरसर्वकमस्य सदिधातु ॥ मंत्रं यत्तोपवीते पत्तोपवीतं सत्कराचन ॥ मोहादुत्तरी
उदेत्स पुनर्मंत्रेण धारयेत् ॥ इति गालवोक्तेः एवमप्यधृतमपि न दधातु ॥ तदन्तं संप्रहं ॥ उ
पानहोचवासश्च तममेतंधारयेत् ॥ उपवीतमलेकारसुजेकारकेमेव वेति ॥ मे सत्त्वाम
जिनंदं मुपवीतं कं मंत्रं ॥ अमुशस्येदिलशानिधत्वा चान्यानि मंत्रतरतितपादेवलः ॥ सा
विश्राष्टशक्तोद्दिर्मं मितामिस्तदुक्तयेत् ॥ विहितं त्वाण्योपातमुत्कामिमितमुत्तरे
न ॥ इति तत्पतिपतिः ॥ रतिपत्तोपवीतविधिः ॥ अथ शिखाबंधः ॥ ॥ ग्रास्यस्य लोका
रं वगायैति विधीयाद्विस्तीतः ॥ पुनरावृष्ट्यं वाहकभीचसंस्थोत्त ॥ तव बंधनं शिरसा
दक्षिणभागे कार्यं ॥ गायत्र्या तु शिरसां बधानैर्हं सं ब्रह्मरंधः तः ॥ पञ्चानुजैरुको बंधात

आक०

१०

तः कर्म समाचरेदिति॥ अथ प्राणायामः॥ ब्रह्मसूत्रः॥ ब्रह्मसूत्रेणियमस्यसंस्तस्यसंत्वाचार्यादिकं त
तः॥ ससमीलितहृदोनीप्राणायामसमभ्यसेत्॥ प्राणव्याहतिमुत्तंसावित्रीं शिरसासह॥ नि
जैवेदायनप्राणायामः सउच्यते॥ योगमासत्त्वाः॥ ॥ कुंभकः परकीचः प्राणायामसि
लक्षणाः॥ परकः पररागयोगः कुंभकः स्थपनं क्वचित्॥ ब्रह्मवहतिः सरांतं स्यात् कुंभकः परकी
तिः॥ दक्षिणोत्तरेवैद्यमुवासेनापरितोदरः॥ कुंभेनधारयेत्त्रिसं प्राणायामं पिदुर्बुधुः॥ अंगु
ष्टेन पुट्यनासेनासामादक्षिचवामं प्राणस्य संग्रहेः॥ अंगुष्ठतर्जनीभ्यानुकंवेदोसामगो
यतः॥ अंगुष्ठनामिकाभ्यामुपनः॥ कनिष्ठनामिकाभ्यां हानुग्राहः सर्वैरुपवैभिः॥ शोखोत्र
विशेषमाह॥ ॥ दक्षिणोत्तरेवैद्यमुवासेनापरितोदरः॥ कुंभकेन जपे कुंभोत्प्राणायामस्य
त्वरुणमिति॥ ॥ सुप्त्याहृतयः प्रोक्तप्राणायामेनित्यशः॥ भर्षवः रवर्महर्जनसा
पः सत्यं चैव च॥ प्रत्योकारसमापुनर्नतपातसवितुः परं॥ ॐ मापोजोतिरिसेतुहिरः पश्चा
त्प्रयोजयेत्॥ त्रिदशैकं नयोगानुप्राणायामस्तु श्रुतिः॥ अत्रविशेषः स्मृत्यते॥ ॐ

रामः

१०

कारस्यरुचिर्ब्रह्मादेवोमिस्तस्यकृप्यते॥ गायत्रीचमवेच्छंदेति योगः सर्वकर्मसु॥ त्रिमात्रस्त
प्रयोजक्यआरेमेसर्वकर्मरता॥ आहतीनीनुसर्वासामावर्चैव प्रजापतेः॥ प्राशुष्टिगुणए
वहतीविष्टुवैवच॥ पट्टिः श्रुजगतीचैवच्छंदोस्तेनानिसत्यै॥ आनिर्वोयुस्तथासर्वाब्रह्म
तिरपांपतिः॥ इदंश्रविश्वदेवाश्चदेवताः समुदाहृताः॥ प्राणस्ययमनेचैव विनियोगउदा
हृतः॥ समीतादेवतामास्यमुखमग्नित्रयात्मकं॥ विश्वामेऽरुषिष्टंदोगायत्रीसाविषिपते
॥ जपहोमोपतपतेविनियोगोविधीयते॥ ॐ मापोजोतिरिसेवमंत्रोवैतैर्निरीयके॥ तस्यप्रजा
पतेरुषिच्छंदोहर्नमेज्यतः॥ ब्रह्माग्निवायुसूर्याश्चदेवताः समुदाहृताः॥ प्राणस्ययमनेचैव
विनियोगः प्रकीर्तितइति॥ ॥ व्यासः॥ निसेदेवार्चनेहोमेसंध्यायां प्राहकर्मिणि॥ स्नानेद
नेतथाध्यानेप्राणायामास्तपस्युयः॥ आचारप्रदीपेपि॥ होहोप्रातश्चमध्यानेत्रिभिः स
ध्यात्रयेऽर्चने॥ वैश्वदेवैभोजनंतेप्राणायामस्तथावाङ्मनः॥ तत्फलमाहयाज्ञवल्क्यः॥ ध्याय
द्विप्रकुस्तेपापंमनसकर्मणागिरात्रिकालसंध्याकरणाप्राणायामैर्व्यवहृति॥ मनुः॥

आ.कं.

११

दध्नेत्वापमानानां धातुनां हि यथा मलाः॥ तथेदिपाणां दध्नेते दोषाः प्राणस्य संयमारिति
प्राणपामविधिः॥ ॥ अथ प्रातस्नानं॥ योगयाज्ञवल्क्यः॥ प्रातर्मध्याह्नेयोः स्नानं वानप्रस्थ
ग्रहस्थयोः॥ यत्ते सिद्धवर्णं प्रोक्तं सत्कृत्वा चरिणः॥ ब्रह्मचरिणाः सत्कृत्या नमस्क
विषयं॥ स्नायानप्रातश्चमध्याह्ने ब्रह्मचरी तथा गृहीति विस्मृक्तेः॥ मार्कंडेयः॥ अस्ना
तस्त्रियाः सर्वा भवेन्तीहा फलापन्तः॥ प्रातः समाचरेत्स्नानं तव निसमितिसंज्ञा॥ यातः
स्नानगुण उक्ताः संज्ञाः॥ गुणदश स्नानपरं स्य निसंस्पर्धते नश्च वलं चरीमि॥ आयु
ष्यमारोग्यमलोलुपत्तुः स्वप्रनाथश्च तपश्च मेधारति॥ दश॥ अस्य तमलिनः कापी नव
छिद्रसमन्वितः॥ सर्वस्येदिपरात्रौ प्रातः स्नानं विशेषतः॥ अशक्तस्यानु॥ ससाहं प्रातः
स्नायी हि जः शूद्रत्वमाप्नुयात्॥ तस्मात् शूद्रत्वशून्यं रविचारे समाचरेत्॥ कात्यायनः
॥ ॥ यथाह नित्याप्रातर्निसंस्नायादनानुरः॥ इदानीं प्रक्षाल्य न घादी गेहे चेत्तदमेव
वत्॥ नात्र सर्वथा मंत्रनिषेधः॥ किं नु मंत्रवाहुल्यनिषेधः॥ ग्रहे पि च हि जातीनां मंत्रवत्स्या

रामः

११

नमिष्यते॥ विधिलोपुनते ऊर्ध्वः सामर्थ्यसत्किर्हिविरिति ज्ञेयमिति स्मृतेः॥ अत्यल्पाद्दोमकाल
स्य बहुलात्तीनकर्मणः॥ प्यातनेन नृणां कानां होमलोपो विगर्हितरतिकासानोक्तिलिगाव॥
वसिष्ठः॥ प्रातः सैकै पतुः स्नानं शौचाप्यनुतरिष्यते॥ मंत्रैस्तु विविनिष्पाद्य मध्याह्ने तु सवि
स्तरं॥ अत्र प्रातः शब्देनोदयात्प्राक्तनाश्च तस्मात्प्रातश्च्यते॥ अरुणारविकिरणशस्तो प्रा
चीमवलोक्य स्नायादिति बोधायनोक्तः॥ व्यासः॥ स्नानं तु द्विविधं प्रोक्तं मुख्यगौरवप्रभेद
तः॥ तयोस्तु चारुणं मुख्यं तमुनःषट्पुंमेवेत्॥ जलनिष्पाद्य वा स्नानं॥ निसंनैमिक्तिकं
कायं क्रियां गमलकर्षणं॥ क्रियास्तानतपायवृद्धौ स्नाने प्रकीर्तितं॥ ॥ तत्र प्रातः
स्नानं नित्यं॥ प्रातः समाचरेत्स्नानं तव निसमितिसंज्ञां तं योक्तः॥ चंद्रस्यैव रा
गादोस्तत्कटो घपत्तानेन नैमित्तिकं भासवायस्य गौरस्यैव स्नानं सकृदनु॥ अमेधा
निचसंस्पृश्य सवासलमाविशेदित्वा घघिने नित्यकमेव॥ पुण्ये कं जन्म नश्चैव तीपाते
वर्धेत्तौ॥ आमार्गचनदी स्नानं पुनासासमकुलमिष्याद्युक्तं स्नानं कायं॥ धर्मक्रियो

कञ्जयत्सर्वस्वान्तक्रियांगं॥ मलापकवर्षांतामस्तानमभंगएवकं॥ मलापकवर्षाणोपेवप्र
 तिलत्रान्यपेसाधुर्नमलापकवर्षांस्ताने॥ प्रसंगादभंगेतिविधेतिथयः॥ गर्गः॥ पंचद
 र्शीचतुर्दश्यामषभारविसंक्रमे॥ द्वादश्यास्तयमीमक्षोस्तेलस्यशिविर्वज्रमेत॥ तथा॥ ष
 ष्यषुमीपंचदशीयकृद्वयचतुर्दशी॥ अत्रसंतिदिनेपापेतेलेमीसेसुरभगे॥ अत्रयथा
 क्रमंद्रव्यं॥ प्रवेतास्तु॥ ॥ सषष्यगधतेलेचमनेलेगुणवासितं॥ अत्रद्रव्ययतनेलेन
 दुष्पतिकदाचनातिलाभंगनिषेधेनतिलतेलनिषिध्यते॥ अभंगस्यनिषेधेनुसार्षपा
 देरपीष्यते॥ व्यासः॥ तथादशचसयस्यांसंक्रांतोरेदिने॥ चंद्रस्यीपरागेचस्तानमाम
 लेकैस्सजेत॥ इति॥ मन्त्रुतीर्थादिष्ठानंक्रियास्तानंप्रकैर्तिनं॥ स्नानमात्राद्यनफलनेक्रि
 यास्तानमिसर्षः॥ अथगोरास्तानेतिविच्यते॥ योगिपातबल्सः॥ मीत्रमोमंतथाग्रमेवा
 यद्यदिषमेवच॥ गुरुतामानसेवैवसत्तस्तान्यनुक्रमात्॥ अत्रगोरासमयेमुख्यस्वस्वबाहुरा
 स्तोपादानंदष्टातार्ष॥ यथासामर्थ्येसतिगुरुमुख्यं॥ एवमापदेप्रानीसर्वः॥ जाह्नविरपि

॥ अत्रसामर्थ्यादृशीरस्यदेशकालापेक्षया॥ मंत्रस्तानादितस्तमकेविदित्तिसरयः॥ आपो
 दिवादिनिर्मंत्रप्रदालेअत्रपार्ष्वि॥ आप्रेयंनस्मनास्तानेवापयैरनसागवा॥ अग्निः सातप
 वर्षाभिस्तानेतद्विषयच्यते॥ वारुणाचावगाहअमानंसंविह्वितने॥ सशिसंस्कावगाहाश
 त्तोजावाले॥ अशिरस्कंभवेत्तानेस्तानाशक्तौकर्मिणां॥ आदेगावासावापिमार्जनं
 कापिलंविदुः॥ नचाभिमंत्रितैस्तोयैः मोक्षेयन्मूर्धिसर्वतः॥ अत्रकल्पमिदंस्तानेसर्वपा
 पहरंनृणां॥ याज्ञवल्क्यः॥ शन्नआवस्तुदुपदाआपोदिवाद्यमर्षा॥ एतेस्तपंचभिर्म
 त्रमंत्रस्तानेनुदुपतइति॥ अत्रमंत्राणांसमुद्यमोविकल्पोवाशक्तोद्यमेरुपायोमः॥ स्ना
 नंचैकेनानेकेनवावाससाकार्यं॥ एकेनवाससाप्तयाहाभ्यामनियमः स्मृतः॥ बहुभि
 त्रप्रतीषधः स्नानेफलमभीप्सतामितिबिहृक्तेः॥ नैकवासाः क्रियांकुर्वीत्स्तानकर्मवि
 नाकविदितिच॥ अत्रत्रापि॥ अस्पृश्यंस्पर्शनेचैवार्त्तायांउत्रजन्मति॥ एतद्विवासा
 साकार्येमसत्रैकेनवाससेति॥ ॥ तथा॥ ननगोनान्यदोपेननादृशानसआग्रयितेनन

श्री.क.
१३

विहतेन च वास सा स्नायादित्याचार तिलके ॥ जावालिः ॥ स्तोत्रसो भिषु स्तोमज्जे घत्रापः
वर्हति वै ॥ स्त्रुवरेषु च सर्वेषु अपदित्या भिषु स स्तथा ॥ संग्रहे पि ॥ स्तोत्रसो भिषु सः स्तुमात्मा
जने चाद्यमवैलो ॥ अन्त्यजार्कं मुखो रत्रौ पादु-मुखो कं मुखो पिवा ॥ सं ध्यामुस्वस्त सं ध्या
यो स्नानं कुर्वीत यत्नत इति ॥ आपस्तम्बः ॥ प्रवाहा भिषु स्तु स्नानं रुच सामा पर्व वेदिनां ॥
आदित्या भिषु स्तु स्नानं यजुष्यस्य स देव हि ॥ अत एव तस्यो भिषु स्तोत्रे मज्जे दिति वाजसते पि
स्तान सत्रं ॥ तदपि स्त्रुवरेषु विषय मितिके चित् ॥ निमज्जनमात्रं स्यो भिषु स्तु तद मंत्रं ॥ स्नानं
नु प्रवाहा भिषु स्तु तव समंत्रं ॥ स्नानं नु प्रवाहा भिषु स्तु तव समंत्रं क भि सने ॥ आयस्तं वाना मपि स
यो भिषु स्तु स्नानं ॥ तथा च धर्म प्रश्ने हि तीया ध्याये ॥ शनैरयो ध्येया दन भिघ्न न भिषु स्तु आ
दित्य मुदक पुपुष्टे दिति सर्वे जोदक स्य शीन विधि रिति ॥ पञ्च तत्रैव प्रथमा ध्याये स शिराव
मज्जानममुवर्ज मेदस्तमिने च स्नान भित्तिस शिरः स्नानं विधि र्दत्तं तत्पुष्क विषय भिषु जल
का एउक्तवान् ॥ यजु ॥ सिंह कर्करयोर्मध्ये सर्वा तथी रजस्तलाः ॥ तामु स्नानं न कुर्वीत कृतं वे

राम.

१३

निष्फलं भवेदित्यत्रिष्फलं भवेदित्यत्रिषु वचनं समुदगाद्यतिरिक्तं शुद्रनदी विषयो ॥ गंगादि स रि
तः सर्वोऽशुभाः सर्वत्र सर्वदेति विशो बोक्ते ॥ अत्र विशेषो वा मन्यु राणे ॥ निषिञ्जतीरं कुशपि
जुला निष्पूर्वो जगया ॥ गिरदं स्पृष्ट ॥ प्रक्षाल्य पादौ च मुखं च कंठं यतो पवीतं च जलं पिबे त्रिः ॥
कंठे यतो पवीतं वित्तमिसेत हचने कंठान्नो नार्थ मिते तदर्थं ॥ तथा च निवीतं कृत्वा प्रक्षालयेद
त्यर्थः ॥ अकराभा धारयेद्भीन शिखा वधं विधाय च ॥ प्राणायामांस्तथा कुर्यात्कालज्ञानं यथा
विधि ॥ इति ॥ कालज्ञानं अथ ब्रह्मणे हि ती पय र्ध रस्यादि ॥ उज्जमनु नदी स्नानं तडागे मध्य
मं स्नानं ॥ कूपे स्नानं नु सामाने भाउ स्नानं कृतं तथा ॥ अत्रिः ॥ स्नानं रजक तीर्थे च भोजनं
गणिका महे ॥ ये कुर्वीति हि नामा हाजियां ति निरयं परं ॥ नमो नाशय राणे मित स प्रवारं ज
पन्वजेत ॥ नाभिमात्रे जले स्थित्वा कृत्वा केशा द्विधा हिजः ॥ निरुध्य कर्णेनासां च त्रिः कृ
त्वा न्मज्जनं ततः ॥ स्नाने दक्षिणात् कायी अलं कृतं प्रयत्नतः ॥ सती वपित के अत्रै च अत्रै
रुभयतः सदा ॥ दिशवामा भिवेकं च कुमोद शस्त्रं रणतु ॥ अतर्जले जपे न्नं ग्रासि कृतं श्वा

धमर्षणं॥ अघमर्षणं हृतं च सर्वं चेति सूक्तं॥ दुष्टदां वा निरुह्य स आर्यगौरिति वाक्यं॥
 प्राणायामसंश्लिष्टं जले तस्मिन्नेन पा॥ अघर्षणे ये ह्यप्रणां वसरे ह्यविहुमययामिति
 ॥ अनाघमर्षणं लोवप्यहाः वाजसने विविषया प्रातस्त्रेता विधानात्॥ अथाश्वलायन
 स्नानविधिस्तद्दृष्टव्यं रिष्टे॥ प्रातः सह गोमयेन कुर्यान्मदा मध्ये दिने सायं सुद्राभि
 रग्निना मातस्नानात्प्राक्स्थायामुपासीत प्रातः प्रातरुत्पद्यं गोमयमन्तरिक्षं सगृह्य
 मिष्टं वोपयमधश्च संसक्तं तीर्थमेसधीत पाणिपादमुख आचम्य संधीकृतं वदं॥ आभु
 कृतादि सर्वं कृत्वा द्विगच म्पसंयत प्राणः संकल्प्य गोमयं वीक्षितमादाय सव्ये पाणी कृत्वा
 व्याहृतिमिच्छिधाति मज्जरक्षितं भागं प्रणवेन दिक्षु विमस्यो न्तरतीर्थं हि त्वा मध्यमं मानसो
 कंदरुवाभिर्मन्त्रं धृष्ट्वा मिमर्धादिसर्वांगमालिप्य पीजति वरुणं हिरण्यं मृगमिति ह्य
 म्प्रो प्रसंमानीह हृदये तिसृक्तेन प्रार्थयः प्रवृत्तं सैतपातीर्थं मभिमन्त्रयन्नाम ह्यस्तातो वेदि
 रचम्य मार्जयेदं वयोपसधमि रिससमि रा पादौ हृत्तिनवमि रथ तीर्थं मगृह्णे नर्म मेर्ग म

रत्नचात्रिः प्रदक्षिणमालो मप्रकाश एष्टमन्तेऽघमर्षणसूक्तं विराचतेति मज्जो न्मसा
 समालोकात्तरादशकृतं आसुसपाणिभ्यां शंसुमुद्रयोदकमादाय मर्द्धिमुखे वा होरुरसि
 चात्मानं गायत्र्या भिषिच्यते नो अनेवरुणस्य विद्वानिति ह्यभ्यांतरत्नमदीधवती तिस्र
 क्तेन च पुनः पुनः स्नायान्मर्द्धिचाभिषिच्ये न हि सौरग्रेरश्नाणी क्रोडसोपात्तिं चैदं वरु
 णादेभ्यो जनयते ताजपेत्ततो मिमुखः सरित्सु स्नायाद मन्त्रादिसाभिमुखरति॥ पित्राद्यु
 दैरपृच्छान विषये ह हरा किं केपेदी न सिः॥ सिद्धतीर्थं प्रति कृतिं कृत्वा कुशमयी नरः॥ मज्ज
 येन्नु ममुदिश्यं लोमांशं फलं लभेत्॥ पितरं मातरं वापि भ्रातरं च पुरंगुहं॥ यमुदिश्यं नि
 मज्जेत सोऽमांशं लभेत् वै॥ कुशोसितं यवित्रो सिद्धहाणाति मितः पुरा॥ नपि स्नात स च
 स्नानोपस्येदं यं पिवेधनमिति नत्रमन्त्रः॥ मन्त्रं पित्रादिविषये भ्रशुः॥ मातरं पितरं वापि
 भ्रातरं वा प्रसीतकं॥ यमुदिश्यं निमज्जेत ह्यमांशं लभेत् सः॥ इति॥ एवं स्नानात् शाला
 मतीर्थं न स्नायान्॥ तदुक्तं स्कान्देकाशी संज्ञे॥ मादेद केनेदं वसहसा कोऽसि मन्विताः॥

अंशंतिनात्रसंदेहस्तथाशंसोदकेनच॥यदसर्परहंयंतुयापमाचरं तंमवेत्॥प्रायश्चित्तं तु
 तस्यैकंशालग्रामशिलाजले॥सस्नानः सर्वतीर्थेषुसर्वकृतपुद्दीहितः॥सालग्रामशिला
 तोषेयीभिवेकंसमाचरेत्॥पापेमायमाहान्ते॥गंगागोदावरीरानघीमुक्तिप्रदाश्रयाः
 ॥निवसेतिसतीर्थास्तालग्रामशिलाजले॥येपिर्वतिनगनितंशालग्रामशिलाजले
 ॥पंचगव्यसहस्रेस्तुप्राशितैः किंप्रयोजनमित्यादिः॥गोतमीयतंत्रैस्तानप्रकरणे॥शा
 लग्रामशिलातोषयंतुलसीदत्तमिश्रितं॥कृत्वाशखभ्रामयश्चिनिक्षिपेन्नितमर्हति॥श
 लग्रामशिलातोषमपीत्यापस्तुमस्तके॥प्रक्षेपणंप्रकुर्वन्ब्रह्महोसनिगद्यते॥विष्णु
 पादोदकात्तैःसर्वेविप्रयादोदकं पिबेत्॥विहृतेमाचरेन्मोहान्महासनिगद्यते॥एषिष्वा
 पानितीर्थातितानितीर्थातिसागरे॥ससागराणितीर्थातिपादेविप्रस्यदक्षिणे॥ततः स
 क्षेपतोदेवान्मनुष्यास्तथेयिहनिति॥अत्रविशेषोवाचवीरे॥अमतेनसमाज्ञेयाः पु
 रतःकेशविंदवः॥सुराविंदुसमाज्ञेयाः एततःकेशविंदवः॥पिबंतिशिरसोदेवाः पिबंति

पितरोमुखात्॥मध्यतःसर्वगणस्तात्सर्वजंतवः॥तस्मात्कायंनमस्तेतंत्रं चरेत्तुकरेणवा
 ॥केशान्दक्षिणात्कृत्वाजलमधेननर्पयेत्॥इतिपुण्यश्रुः॥नित्यंनैमित्तिकंकाशंतिविधुं
 स्नानमुच्यते॥तत्पुण्यंभवेत्संस्तुतंनप्रकीर्तितं॥सत्येनचोपवीतेनदेवतानाचतुर्थ
 र्णां॥पितृणामपस्येनमनुष्णारोनिवीतिना॥विष्णुः॥स्नातश्चाईवासादेवपिपितृतर्पणं
 भस्त्रएवकुर्वीतिति॥तपेणचाष्टसंकरं कुर्यात्॥तथाचयोजियाजवल्गुः॥अनामिका
 धर्तर्हमतर्जनीरौष्यधारणं॥कनिष्ठिकाधर्तर्त्सुततस्तर्पणमाचरेदिति॥स्नानागतप
 राप्रकारस्तान्मज्जानगरहपरिशिष्टे॥अथसाक्षानामिरदिः प्रायःमुखउपवीतीरेवतीर्थ
 नयाहतिभिर्ज्येष्ठसमस्तभिर्ब्रह्मादेवान्सकृत्सकृत्तर्पित्वाः षोडशुल्लोनिरीतीसयवा
 मिरदिः॥प्रजापत्येनतीर्थेनकुर्यात्साभिवाहतिभिर्हृदिस्नपयित्वापदक्षिणांमुसः पत्य
 नावीतीर्थिततीर्थेनसतित्वाभिरदिर्वाहतिभिरेवसोमः पितृमांमोभिरस्नानग्निः क
 व्यवाहनइत्यादींश्चिद्विस्नपयेदेतत्सुनीगत्रपणमप्यतीरमेमदक्षिणाभिमुखः प्राचीना

आ.क.

१६

वीतीयेकेचासमुल्लेजातादतिवखुनिकीदोपवीत्यउपसृष्येति॥ददंतपरांयेषांशसि
नांसत्रेनासिनैराधिकार्य॥पारस्वमविरोधियदितिचनान्सर्वोपसंहारस्यायाव॥अत्रक
र्मणिजलेनैवोद्भूतकर्म॥तदाहविष्णुः॥जलखेतद्विकर्तृत्वंजलेनैवोद्भूतं॥यतःसु
मललाटेनकृतं तत्रिष्णुलेभवेदिति॥अत्रयस्ततर्पणमाहीश्रुतामनः॥स्तानो
गतर्पणंरुत्वायस्याजलमाहरेत्॥तन्मंत्रस्तु॥यन्मयादुषितंनोयंशरीरमलसंचया
त्॥तदीषप्रीहाण्ययंक्षमाणीतयंयाभ्युहमिति॥अत्रोदकबहिःक्षिपेत्॥सदाचारस्तु
करेणाव॥शक्तिःस्पृहा॥आवहास्तवपर्यंतंमग्न्यतिश्रुमान्॥जलो जलो जलि
त्रयंदवादेतत्संश्लेषतर्पणमिति॥इदमशक्त्यज्ञेयं॥संहंपशदश्रवणत्॥अत्रविशे
षमाहश्रीनरकः॥असृष्टपस्पर्शनेवांतेअश्रुपानेभ्युरभगे॥स्ताननैमिक्तिकंकार्यद
वधिचविवर्त्तिनं॥उद्धतैस्तुक्तैःस्तानोतनुस्मीदमदापुनः॥स्तानोगतर्पणंविद्वेस्तो
मत्रनहापयेदिति॥अत्रविशेषमाहदेवलः॥अलाभेदेवसातानांस्मिन्नोसरसोतथा

राम०

१६

उहस्वचतुरःपिडात्मारकोस्तानमावरेत्॥पारसे॥सर्वसत्त्वोदेशेनानुत्सरोभ्रगुः॥भ्रागीतग
नदीप्रसोक्तानादिपरपारतः॥अवीकीरेसरस्वस्याएषमार्गगतोविधिः॥इदमणवीकीरे
नौर्वविशेषाभावेदण्यमितित्रिच्छिन्नीसंतौ॥अभावेदण्यमितित्रिच्छिन्नीसंतौ॥अहेस्तो
नप्रकरमाहव्यासः॥शीतास्वप्नविष्योस्मामंत्रंसेभारसेभताः॥अहेपिशस्यतेस्तानेत
द्वितमफलंभवेत्॥अहेवेतदमेववदितुमंत्रवदुत्पत्तिषेधाषामिफक्तमेव॥मंत्रानाहका
स्यायनः॥दमंदेवाअसफलमापोद्दिष्टारक्षेत्र्यः॥इदमापःश्रुतेर्वीरुपदादिवएवच॥इति
सप्तसंभारामुक्तमयादयः॥इदंतुनद्यादिसल्लाशक्त्यज्ञेयं॥यत्तुवद्विश्रन्ते॥आपः
स्वभावेनोमेध्याःकैपुनर्वहिसंयुताः॥निनसंतःप्रशंसतिस्तानमुत्तेनग्रीरीति॥तस्यप्रा
धान्यरुचयन्तदनुगविषयः॥उद्धादकंत्वानुरेतिविशेषस्मरेतःस्मृतस्वद्वितेमेतन्विबु
धपरगिरिगा॥शरीरमुद्धित्त्याननुसुप्तफलंभवेदिति॥शंखेननिषिद्धत्वात्॥अत्रविशे
षमाहइहमनुः॥मतेजन्मनिसेकांतोद्भूजन्मदिनेतथा॥असृष्टपस्पर्शनेवैवैनसुपादु

सुचारिणेति॥ तदेतत्सर्वमनातुरस्यनद्यादिष्वदावविषयं॥ नद्याद्यभावेत्ताहयमः॥ नित्यं
नेतिनिकैवैवक्रियांगमलकषले॥ मीषीभावेतुर्नयमुसीदकपयदेकैः॥ परादेकैः॥ नीते
देकैरिष्युः॥ तथा॥ मत्स्यज्ञानेनकुर्वीतमार्जनंनृपमषेत्॥ नीतरातर्पणंक्रुयोत्पञ्चादने
मश्रुध्याति॥ मदेज्ञानेपदाकुर्यादस्मद्द्वेपरिसृजेत॥ अधश्चाप्राप्तस्योपपाशमयवैद्यया
॥ पतिमंस्तुविषयेव्यासः॥ कुलसीसशिखंस्तोयादुस्त्येसतिनैततः॥ वारोवायैरुकेकर्मण्यम
दाकटंसेकुरेति॥ इतिगृहज्ञानेपदाकुर्यादपरिसृजेत॥ अथश्चायेणस्योपपाशमयवैद्यया
विधिः॥ ॥ अथवस्तुपरिधानविधिः॥ तत्रनामोपज्ञेयमृदुरेदितिनिषेधात्किंचित्काल
विलम्बमात्रमेमार्जनंकार्यं॥ शुक्लशीर्षचकर्तव्यं तथाशुद्धेनवाससा॥ स्नातोनीमानि
संमज्ज्यात्पात्वाणिनां किंतुवासेसिनिविष्णुपुराणादितिकारणेनोसजेत्तात्रस्नानवसृगावापु
नः॥ शुभोदितेभूतानंघनः स्नानेनप्रुध्यतीतिचणजातोक्तेः॥ वस्तुविषयमेमनुः॥ ब्राह्मण
स्मृतिर्नवस्तुपुनरुक्तमन्त्राणां॥ पीतं वस्त्रं सप्रदस्यनीलंमलवदिष्यते॥ रक्तंवातुस्कं॥ उ
त्पलंनिविडं॥ नीलंमलवत्कुरु॥ मितक्षयमी॥ नीलो रक्तमदावसंविप्रः स्वामिषधारे

न॥ तंतुसंततिस्त्वामेवसेत्सन्तरेकध्रुवं॥ स्कंदेपि॥ नीलो रक्तमदावसंविप्रः स्वामिषधारे
स्तीर्णंकीटायेसंयोगेशयनीयेनदुष्यति॥ मतेमत्रैरियानागेनीलो वस्तुधारेयुत॥ मनीनु
नरकंयातिसानागीतदनेतरं॥ कंचलेपहस्येचनीलो दोषोनविद्युत्तत्रित्कवलसीप्रतिप्रस
वः॥ तथा॥ अथोक्तकारुधीतंचएवैद्युदोधीतमेव॥ अथुपयसीतीतेवस्तुत्राज्यं सर्वथादि
र्जे॥ मनुः॥ अहहस्तेनवैश्रुतेसदृशनामधारितं॥ अहतेतद्विज्ञानीयात्सर्वकर्मसुपावने॥
योगीश्वरः॥ स्नात्वेवंवाससीभौतेआल्लिन्नेपरिधायच॥ प्रश्नालो नमदादिश्रुहस्तोमह
लवेजतः॥ रेवहोतेनवैश्रुतेसदृशयन्धारितं॥ अहतेदिज्ञानीयात्सर्वकर्मसुपावनमिति॥ तथा
॥ अहतेमत्रनिर्मुक्तंमुक्तंवासः स्वयंभुवा॥ शस्तेतन्मागलीकेषुतावत्कालेनतथाजपमिति
च॥ तथा॥ आजानुमल्लवस्तुस्यासंचकुरुनुधायेत॥ नमस्तमधिकं चैवसर्वकर्मसुगर्हितं॥
कुहिल्लयेतथापरेनाभोहोपरिकीर्तितो॥ वस्तुधारेणमयपंचकलं ततद्विदुः॥ पहा॥ क
र्णानाभोतथापदेकछत्रममुदाहृतं॥ कछत्रमसमापुकोयोविप्रः सप्रुविः स्मृतः॥ एकक

आ० कं
१८

योदिक घत्तमुक्तक घत्तमुक्तक घत्तयेवच एकवासा अवासा अवासा अवनमः
पंचविधः स्मृतः॥ शुक्रवसुत्वमेवकापि॥ प्रागग्रमुदग्रप्रवाहीतवासप्रसारयेत्॥ पश्चिमाग्रे
दक्षिणाग्रेपुनः प्रक्षालनमेवेत्॥ पश्चिमदक्षिणाग्रप्रसारोपुनः प्रक्षालनविधानाजयान
कायेमितिभावः॥ शुक्रभावेगोतमः॥ मस्यवाहार्तवसेयुक्तवत्ततिपादित॥ आरिचपिदि
जातीनामहतेगोतमादिभिः॥ धोताधोततथादभ्वंसंविस्तरकाहृत॥ अक्रमजाघसस्यम
विकं चातसोभनं॥ पवित्रमिति विज्ञेयं सर्वकर्मसंशयश्रुतिपात्रे॥ अतसीमवेक्षेमेनववु
सुपरिधाने श्रीपतिः॥ मार्जं जे चधनं व्रणः शशधर क्रेशः सदाभमिजेवसोलाभकरं बुध
सुरगुरैविद्याग्रमः संपदः॥ नानायोगरतिः प्रमोदवृत्तिशण्यादिलाभोभौदेमशा
श्रुतगोवाजकिलनशोधत्वांवरं स्मृजे॥ तथा॥ रोहिणीशुक्रपंकेः श्विमेमुनरे पि
चपुनरसुहृये॥ रेवतीशुवसुदेवतेवमेनववसुपरिधानमिष्यते॥ नववसुपरिधानेख
सजोक्रमत्रैणकर्म॥ वासश्चत्रोपा नहश्चोस्वाशिचेन्मंत्ररतिकासपनाक्तेः॥

रामः
१८

॥ शातानपोपि॥ परिधायनवेवासुउजरीयंनुमंत्रातः॥ द्विश्वमेहिजोवसेधौतेविपरिधायन
॥ द्वितीयवसुभावेकासायनः॥ एकं चैतएवस्पोनरवर्गेण प्रह्लादरतेतिज्ञात्कर्णः॥ अभा
वश्चेद्वितीयवसुवसुचौरतदाभवेत्॥ घृतं त्र्यंगुलं वापिचतुरंगुलमेववास्त्ववसुक्तं किं
मर्जतेनस्यादुजरीयकं॥ इत्युक्तरीयेयोत्तपविनेनसुहृयोज्य॥ अजिनवासावादिहिरांतउ
पवीयदक्षिणांगदुष्टद्वौतेः॥ उधतेसममिसापक्षोवोक्तैः॥ अत्रविशेषः सग्रहे॥ उजरीयं
योअपहतर्जन्मार्जतेतथा॥ नजीवमिलकैर्भीम्यंयेक्षेवाविघतेपदोति॥ जीवमित्रग्रजो
नोउजरीयंकुर्यादिसत्रोतरीयेनोपरिज्ञसमात्रं॥ कुजसंयंयिपरिमंडलेवसुमुजरीयंकुमी
दितिज्ञात्कर्णोक्तं॥ अतएवतीत्यडतरीयायेतिरतीपमुपवीर्ततस्तृणानापन्नम
पितिर्विहं॥ नववसुभात्रं द्वितीयं॥ तथा॥ पादुकागेहणं वैवेत्यादिवचनजदोहणमपि
कार्यं॥ सुयाविशेषः॥ सग्रहे॥ यत्रपुसवेलस्यात्साननत्रसुवासिनी॥ कुवीतेशिरःस्त
नंशिरोगोमीजरीतथा॥ इजोदोषनिमिजादिस्तानंसंशिरसंभवेत्॥ विधवायाः शिरः

आ०क०
१९

स्नानं सर्ववैविध्यं यत्नरति॥ स्नानं कृत्वा च देवसंस्तुजे न घामधो हि जः॥ गृहस्थान
मयोक्तृत्वा विस्तेजे देत हर्षतः॥ अस्नानादप्यपकुर्वन्मुनः स्नानेन शुध्यतीति॥ ततस्तत्र
वैष्णवचतुर्गुणीकृत्येदशा माधत्वा निष्पीडयेन्मध्याह्ने च त्रपेणाहर्षं॥ इति वृत्त
परिधानविधिः॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अथ तिलकधारणं॥ पाशशरमाधवीये॥ उध्वपु
त्रविहीनस्य श्मशानसहशं मुसं॥ अबलो क्यमुखं जस्य सादिसप्रबलोकमेदिति॥ त
पास्नानेदानं जपे होमास्त्राध्यायः पितृतरपरां॥ भस्मीभवति तत्सर्वं मईपुंड्रविनाहृत
मिति कृहन्तारदीयवचनेन तिलकाकरणे प्रत्यवायश्च वृणानिलकविधिरवश्यक
ः॥ मन्त्रतिलकं सर्वदा कुर्यात्प्रोतेस्मार्जचकर्मणि॥ कर्त्तव्याप्यषवाभोक्तो न कुर्याच्छ्र
द्रकर्मणीति॥ तन्मन्त्रिपकपुंड्रनिषेधपरं॥ उर्ध्वचतिलकं कुर्यादेव पित्रे चकर्मणि
॥ निगूणः पितृत्वापातिरहो वैवत्रिपुंड्रकमिति॥ बृहस्पत्याशुशोकेः॥ तत्पाशुसु
देवोपनिषदि॥ ॐ तमस्कृत्य भगवान्त्वारदः सर्वं श्वरं वा मुदेवंप्रथमं भगवन्ध्वपु

रामः
१९

रविर्षिद्वयमंत्रस्थानादिसहितं मेव हीति नारदेन एष्टे भगवान्नितीपकंडिकायां त
द्विधिमाह॥ अथ गोपीचंदनं नमस्कृत्याहुत्सगोपीचंदनपापघ्नविबुद्धे हसमुद्रवचा
क्रौं कितनमस्तुभ्यं धारणा मुक्तिदो न वेति प्रथ्यं मे मे गगरति जलमादाय विष्णुने कमि
ति मर्दयेत्॥ अतो देवा अवतुनत्सदनाभिर्विष्णुगायत्रा च त्रिवारमभिमंत्र्या शसचक्र
गदापाणे हारकानिलपाशुता गोविंदपुंडरीकाक्षरुमांशरणागतमिति माध्यात्मा
हस्ते ललाटदिषु द्वादशस्थानेषु अनामिकाग्रं गुल्फा विष्णुगायत्रा के शरादिभिर्हृद
शनामभिविधारयेत्॥ ब्रह्मचारिवानप्रस्थे बाललादकं हृदयवाहुसलेषु यतिस्कृत
जं न्याशिरो ललाटहृदयेषु प्रणवेन धारयेत्सिद्धिदि॥ तत्पातत्रैव चतुर्थकं उक्तायां भस्म
धारणमुक्तं॥ अथ गत्रावग्निहोत्रसनाः नैर्भस्मासीदं विष्णुस्त्रीणि पदेति विभिर्मंत्रे
रुदलनं कुर्याद्येवं विधिना गोपीचंदनं धारयेद्यस्ते तदधी तसर्वं भुः पापेभ्यस्तो भव
तीति॥ भारते दानधर्मं ज्ञान्हीतीरमं भूतो मदे मधो विभर्तियः विभर्ति निर्वसो कं स

नमोनाशायकेवलमिति। काशीखंडे येनमैवपठितं। सहन्नास्तीयेषां पुंश्च पुंश्चः करोति
 तुलसीमलमत्स्यातत्रैवनेत्रेनस्यस्यन्दिदोविभवाकलीं। सत्सुदितायामपि। पु
 र्ध्वपुंश्चमदाकर्षविप्रेणप्रसवादिना॥ उद्गतासीतिमंत्रेणवैश्वेनविशेषतरति॥ तत्प्रका
 रविशेषः उक्तः पाणशरमाधवीपे॥ ब्रह्मांडे॥ पुंश्चपुंश्चमाला निद्व्याल्लगुलिभेदनः॥
 वंतालिमंत्रानेशस्विमवक्ष्यामिफला निवा॥ पर्वताग्रनदीतीरेममहेत्रेविशेषतः॥ सि
 क्षतीरेवलमीकितुलसीमलमाश्रिते॥ मृदुतास्तसुंयाहावर्जयेदममृतिकाः॥ श्या
 मंशानिकरंशोक्तंरक्तंवश्यकरतणा॥ श्रीकारंपीतामिसुहृद्वैठवेअतमुच्यते॥ अंगुष्ठः पु
 ष्टिः प्रोक्तोमध्यामणक्षरीभवेत्॥ अनामिकाः नदानिसंभुक्तिराचप्रदेशिनी॥ एते
 रंगुलिभेदेस्तकारपेननसेः सृजेत्॥ दमेपाणिः मज्जवीतभस्व्यातुप्रदीपवत्॥ श्रीका
 मः पुष्टिका मस्तयेवैकतिलकंचरेत्॥ नासामल्लसपारंभवेत्यत्रनिमेषुमंत्रं॥ वंशक
 मोदिजः कुर्यात्तिलकंचंदनादिना॥ आदिशब्दास्मनोयमदेययाकोलतेयाः॥ तदुक्तं

पापिजाते॥ स्त्रात्वापुंश्चमदाकुर्यात्तुलसीवत्तुभस्मना देवान्भर्चतेधेनजलमभ्येजलेन
 चेति॥ तथा॥ वृत्तिदीपाकृतिवापिवेणुपत्राकृतिंतथा॥ पप्रस्यमुकुलाकारं तथैवकुमुदस्यवृ
 मत्प्रकृमाकृतिंवापिशंखाकारमतः परं॥ दशौगुलप्रमाणतदुज्जमोत्तममुच्यते॥ नवांगुल
 मध्यमस्याटलंगुलमतः परं॥ षट्मपंचभिः पुंश्चमध्यमंत्रिविधेस्तत्॥ चतुर्ष्विधगुलैः पु
 ण्कनिष्टंत्रिविधंस्तत्॥ नपादुकस्थानादर्शनजलेवावलोकयन्॥ नप्रावृत्तेशिखः कुर्यात्तिल
 कंधर्मसाधने॥ धर्मसाधनेकमंत्रिं॥ ललाटेकेशवविधान्नामयामथोदरे॥ माधुवहृदिविन्म
 स्यनोविंदंकंदकूपके॥ विष्णुवदक्षिणकुक्षौतद्भुजेमधुसूदनं॥ त्रिविक्रमंकराणामल्लेवाम
 कुक्षौनुवामने॥ श्रीधरंचहृषीकेशंयामथोवीरुकरिणयोः॥ पद्मनाभं पश्यदशेककुदामो
 दरेस्मरेत्॥ त्र्यक्षालिततोयंचवासुदेवशिरोमसेदिति॥ उंकेशवायनमदुत्पावत्रप्रयो
 गः॥ आचारदीपेत्रविशेषः॥ पुंश्चपुंश्चदिजस्योक्तंक्षत्रियसत्रीपुंश्च॥ अहंचेदनुवैश्यस
 वर्णलेष्टद्वजातिषु॥ यहासमस्तजातीनामहंपुंश्चपरंस्तनमिति॥ तत्रैव॥ पुंश्चपुंश्चमदाक

यात्रिपुंड्रं भस्मना सदा ॥ तिलकं वै हि जः कुर्यात्वंदनेन भयहृयेति ॥ भरद्वाजः ॥ अभयपेस-
 तकै चैव विवाहेषु त्रजन्मनि ॥ मागल्येषु च सर्वेषु न धामे गोपि चंदनं ॥ विवाहे देव विसर्जनेन प-
 र्यंतं ॥ भस्मानसस्त्रेव भस्मना हि पुंड्रमुक्ते ॥ भस्मिस्मिति भस्मगृहीत्वा ललाटद्वयवाहुकंदेषा-
 दित्यः सोमौ नमस्कृष्टी ग्रामालिष्येति ॥ हर्नवाचतुरसं वा विंदुमर्द्धदमेव वा ॥ ललाटे वा दृशं
 पुंड्रुलिखितं सितभस्मना ॥ तादृशं भुजयोर्महिस्तनयोऽप्योतरे त्रिखेदिति ॥ पुरुषार्थमेषो-
 धग्रंथकृतौ ॥ अतएवाग्निहोत्रानंतरं यासि कैरुधं पुंड्रं भस्मना धियमारां हृष्यते ॥ ब्रह्म-
 चारिभिर्विहाकरं च ॥ तेन यथाचारं व्यवस्थातव्यं ॥ येनास्पृशितो रयाता इति मनुवचनात् ॥
 शाखा शिखा च पुंड्रं च समयाचारमेव च ॥ एवैराचरितकुपीदमथापतितो भवेदिति विष्णु-
 तैश्चा ॥ तथा ॥ शंखचक्राद्यं कर्तुं तुलसी रत्नभक्षणां ॥ यः कुर्यान्नियमं नित्यं समातिप-
 रमांगतिमिति ॥ संतः ॥ नान्यदेवं नमस्कुर्यान्नान्यदेवं समर्चयेत् ॥ चक्रांकितः सदा ति-
 येन्यदर्थः पांडुरनदनेति ॥ स्कां देयिका शिखंडे ॥ शंखचक्रांकिततनुः शिरसी मंजरी धरः

रामः

२१

॥ गोपीचंदलिमांगो हृष्टश्चैनघमंकुतरति ॥ शिखायज्ञोपवीतं च त्रिपुंड्रं चैव निसर्कं ॥ ब्रा-
 ह्मणस्य तथेवं दंशं च चक्रादिधारणमिति ॥ आश्वलायनस्मृति ॥ शिवकेशवयोश्चिन्हं च क-
 र्णलादिकं हि जः ॥ नधारयेत मतमान्दिके वर्त्मनि स्थित इति ॥ संवेसाधारणमिति न्याया-
 देदिकमात्रमार्गे स्थितस्य निषधादेदिकं तांत्रिको भयमार्गं स्थितस्य भवत्येवेति सर्वमनव-
 धं ॥ अत्र विचारविशेषः ॥ आयागमासविधाने द्रष्टव्यः ॥ धारणप्रकारः सात्वतसंहितायां ॥
 चक्रं पद्मे दक्षिणे जुगलं शंखं च वामतः ॥ अशरु रंकितं मुद्रां सर्वस्थानेषु धारयेत् ॥ हृदि
 पद्मं ललाटे च गदां शिरसि धारयेत् ॥ प्रकाशसंहितायां विशेषः ॥ ऊर्ध्वे च तारिचक्राणि पाश-
 वे दक्षिणे तथा ॥ हृदि हयंतया धार्यस्तने हृदि किं तथा ॥ चक्रे देदक्षिणे वा होचक्रमेकं गले पुर-
 ॥ तथा पाशहरे देकं दे पाश्वर्यं दक्षिणे तथा ॥ एष्टादधस्तथा चैकं धार्यमेवं मुद्रां ॥ शंखद्वय-
 वामपाश्वर्यस्तने वामहयंतया ॥ वामबाहो हयंतया धार्यमेकमेव गले तथा ॥ एकं पाश्वर्यं तथा धार्यं तथा
 धार्यं तथा पाश्वर्यं जलस्य च ॥ एष्टमल्ले तथा चैकं हृदये चैकमेव च ॥ धार्यमेकं पां च जग्यं शंखं स्था-

अ०क०
२२

नविद्येविदुः॥ हृदिचैकं स्तनेचैकं वाहमलेहयंतथा॥ धार्यपुं प्रदक्षमगेगदं वैगमंतस्तथा॥ ना
रायणस्य मुद्रांतु सर्वस्वानेव धारयेत्॥ इति॥ इदं मुद्राधारणं वै सुवचनं॥ उपवीता दिवहार्पाः श
स्वचक्रगदादयः॥ प्रस्मरणकृत्रियविशो वै स्ववलेन चान्यथेति यंचरत्रोक्तेरिति दिक्॥ शै
वैस्त्रियं कपुंद्रमपि धार्यं॥ तदुक्तं स्फाटं॥ अग्निहोत्राग्निजं भस्म अग्निकार्यं सर्वतथा॥ औ
पासनात्समुत्पन्नं तदहोमो भवंतथा॥ महारुद्राग्निजं भस्म रुद्रस्वनो भवंतथा॥ भस्मानि
षट्पिधानाहः सर्वपापहराणि च॥ त्रैवर्णिकानां सर्वेषामग्निहोत्रसमुत्पन्नं॥ अग्निकार्यात्स
मुत्पन्नं तदहोमं प्रस्मचारिणा॥ आरावस्थाग्निसंभर्तुं गच्छेत्तु धारयेत्॥ शिवभस्म त्रयं चैव सर्वैः
सर्वत्र धारयेत्॥ देवर्षिकृतं होमस्थं धार्यं पत्तेन सर्वदा॥ अगस्त्यः॥ ॥ प्रातस्तसजले भस्म
सर्वत्र धारयेत्॥ देवर्षिकृतं होमस्थं धार्यं पत्तेन सर्वदा॥ अगस्त्यः॥ ॥ प्रातस्तसजले भस्म
मथ्यान्ने चंदनात्नितं॥ सायंकालं भस्म शैवैर्धार्यं सदैव ति॥ कालाग्निरुद्रोपनिषद
पि॥ अथ कालाग्निरुद्रं भगवंतं सनत्कुमारं पप्रच्छ॥ अधीहि भगवं सिंपुंड्रकविधिं सत
त्वे किं द्रुमं किं स्थानं कति प्रमाणं कारेत्वा किं दैवतं कीमत्ताः काः शक्तयः कः कर्ता किं क

रामः

२२

लमिति॥ तच्छ्रुत्वा च भगवान् सर्वं तदाग्नेयं भस्म स योजाता दीपं च ब्रह्म मंत्रैः परिष्कृत्य
रिति मन्त्रेण तनेनाभिमंत्र्य मानस्तोके तिसृषु हस्ते त्र्यंशं कृत्वा जामिशोरे ललाटवत्सः स्तंभे वि
ति त्रिभिः स्पायुषे स्त्र्यंशं कैलिपित्ति स्तोरेखाः कुर्वीत मितच्छां प्रवं सर्ववेदेषु वेदवादिभिः रुक्तं
त्समाचरेन्मुमुक्षुरपुनर्भवायेत्यादि॥ स्मृतिः समृते॥ भाले विपुंड्रकं भाति मले रुद्रा रुमासि
का॥ वक्त्रे षडङ्गरो मंत्रः सरुद्रो नात्र संशयः॥ यं भस्म धारिणो हृद्यावाचानि दंति मानवाः॥ ॥
तेषां श्रुदेषु संभर्तुमेवा विपश्चिन्तेति॥ ॥ इति तिथे कपुंद्रधारणविधिः॥ ॥ अथ
संध्यावेदनविधिः॥ आसः॥ प्रातः संध्यां सनत्कुमारं संध्यान्ने स्नानं कर्मणि॥ सादित्वा पश्चि
मां संध्यामुपासीत पथाविधिः॥ सूर्योदयात् पूर्वघटिकादयं प्रातः संध्यामुखकालः॥ तथा सा
यं सूर्यास्तमयाः सर्वघटिकादयं॥ अथाचम्य कशेयुक्ते आसेने समुपास्थितः॥ करसंपुटकं
कृत्वा संध्यां नित्यं समाचरेत्॥ न तथा पुंडरीकाक्षमुपाजाघप्रशान्तये॥ ब्रह्मावाप्त्येव यं प्रातः

संघातं धामुपास्महेरतिसंघातं दनप्रकारस्वाश्वत्तायनगृहपरिशिष्टे ॥ अथ संघामुपासं
तयावहोरात्रयोः संघयश्च प्रवृत्तपरा नृपोस्तत्कालभवादिव तासं ध्यातामुपासीत तर्हि श्रोमा
त्राव्यामुदीक्षादिश्य निर्दितायामनजमुदकाशये मे संप्रातः शुचिर्भुजः पाणिपादमुत्थानि
प्रक्षाल्युचोदेशे भूमिपदादेन पश्चित उपमिष्ट आचामे त्रकृतिस्त्रमफेनावहुदकमीक्षीतं
दक्षिणपाणिना दायक निष्ठां गृह्यै विस्त्रिष्टे वित्तमति संतं गृहीः संहनोर्ही कृतावाह्ये ताती
येन हृदयप्रपिभिः पीतापाणिं पृष्ठात्मस्य हं भसंगुष्टमले नाकुं वितोपमासंहिः प्रमज्जस
कवसंहनमध्यमंगुलिभिः ॥ पार्श्विप्रक्षाल्य संव्यपाणिपादे शिरश्चाशु सस्य हं भसंगुष्टम
मध्यमंगुलित्रयेणासुमुपस्य प्रप ॥ संगुष्टयां प्रदेशीत्याघ्राण विलह्य मनामिकया चक्षुः
श्रोत्रे कनिष्ठिकाया नाभि चतलेन हृदयं सवीभिरंगुलिभिः शिरस्तदन्तरे सौ च स्य जेदि तेने
दासमनमेवं हिराचम्यात्मानमस्य स्पर्धमपवित्रपाणिः प्रथमममंत्रं कृपचदशमात्रिकं प्राणा
यामत्रयंकृतासमंत्रं सकृन्नुमीदायत प्राणाः संप्राणावीसव्याहृति कौसावित्रीसंशिरसं विरावर्त

येदित्येषमंत्रं प्राणा यामोष्य कर्म संकल्प्युचोपात्रे सप्ये पाणो वाः पत्राधाय स्थिरैरङ्काश
ये पावतिकर्म कवीत तावत उदकस्य विभागे कल्पयित्वा तीथानतत्रावाहता अपः सदभिरस्य पाणि
नादायादापो नाने शिरसि मार्जयेदो एते पञ्च आपो हि विवृति तिस्रः भिराचमनमुदकमादाय स
मिष्टेति विवृतेन स्पर्धमंत्रमाचमनमपुनराचम्यमा मार्जयेत्प्राणाष्व्याघृति सावित्रीभिर्कृत्वा
आपो हि वेति सक्तं नगायत्री शिरसा चामस्य आत्मानं परिष्विचेदेतन्मार्जनमथ गोकर्णवत्कृ
तेन पाणिनोदकमादाय नसिक्ताये धारयन्कृत्वा घोरपुष्टा कृतिपाप्मानमात्मानं मनव्या
प्यस्थितं विचिंतयंत प्राणोः घमर्षणासक्तं उपदाम चंचावर्तं २ क्षीणेन नासाविलेन
शने प्राणारव्यं स्पर्धतस्मनसं हसकृत्वा खेनवर्त्तेनाप्राणिस्तु उदके पातितं आत्मानं दुद
कमवेक्ष्य मप्राणा नास्तीति शुचिनी त्रपातेन स्निघ्दाते पाप्मानं वज्रहने संहस्य धादन्ति भावयेदेष
पाप्मयपोहनमेकैर्न कुर्वीत मार्जने नैव तस्य बोधितत्वादि निडुपट्कपापशोधनी १ अ
थाचम्य भपाणिः एमीमुदकां जलिमुहस्यै लिट्यापर्वितानाभिस्तदिसाभिमुखः स्थित्वा प्र

अ.क.
२४

गवर्भाहृति सर्वपासा वित्रा विनिवेदयन्ति पेघे तु पुनः पाप्मा यपोहने छंतिनेः नाचमैवम
 र्धमुह्यिपयरेतदेवार्थनिवेदनमसावदिसो ब्रह्मेति प्रदक्षिणं परि यन्ती विचाप उपस्थ
 अचोदेशदभीमसो हितेदभीनास्तीयेया हृतिभिरूपविशेषप्राराणाया मत्रयं कृत्वा तान्मेया
 हृतिभिरमुह्यसा वित्रा हृषिदैवतछंदास्यनस्य सतामेतां चतुरक्षरणा विभक्ता मयि
 योजितैः घृतिस्तदेगमं त्रैयेयां ममात्मनि न्यस्यात्मानं नरूपं भावयेद्यथा तत्सर्विनुर्दयाय
 नमस्ति हृदये वरेणं शिरसे स्वाहेति शिरसि भर्गादेव स्पृशेत्स्वमेव घृति शिखायां धीम
 हिकवचाय हृमिसुरसि धियो यो नोनेत्रत्रया यवो घृतिनेत्रजललारेषु विन्यस्याथ प्रचो
 दयादस्त्राय फटितिकरतलैरस्त्रं प्राच्यादिदशदिक्षु मेसेदेवोर्गं न्यास एनमप्येकेनेछंति
 सहिविधिरवैदिकरसयमं त्रैदेवतां ध्यात्वा ॥ ॥ अण्डचरदेवी सा वासुतिश्चन्द्रनरेषु
 नक्षत्रेषामंजलदर्शनात्मत्रायमनुसंधानः प्रगावया हृति सर्वकोसा वित्रीनपेज्जपस्कर
 सस्त्रेण ताभिकाया मध्यामादारभ्य प्रदक्षिणं दशभिरंगुलीय वैभोगणयद्वागव्वरदे

रामः
२४

विजये मे संति घोमव ॥ ॥ गायंते त्राममेयस्माज्जायत्री संततः स्मृते सा वाहनमंत्रः ॥ सवि
 तुर्वेराणीमेतेजो ध्यायेमहि जोस्माकं धियः प्रेरयतीति मे त्रार्थः ॥ अयं देवता ध्यानं ॥ यासं
 ध्यासेवमंत्रोक्ता देवतारवल पायेतां सर्वदैकरूपां ध्यायेदनुसंधामन्या नरूपा वायदे
 करूपा मधुजुः सामन्निपदा निर्घमक्षीवर दिक्षुषट्कक्षिपंच शिरसमग्निमुत्तौ विमुहूद
 यो ब्रह्म शिरस्कोरुद शिखांदं क मंडल क्षस्त्राभया कवतुर्भुजां शुभ्रवर्णां शुभ्रावरणुले
 पनस्रगाभ्रगां शरवैदसहस्रप्रभां सर्वदेवमयी मिमांसेती गायत्री मेका मेव निरुषु सं
 ध्यामुध्यायेदथ यदि भिन्नरूपां तां प्रातर्वातो वादिसमंडल मध्यस्थो रक्तवर्णा रक्ताव
 रानुलेपनस्रगाभ्रगां वतुर्वक्त्रांदं क मल्लक्षस्त्राभया कवतुर्भुजां हंसा सनारूढो मे
 ह्यदैवस्य मन्त्रेदमुदाहरती भूलीका विष्टां त्रीगायत्री नाम देवता ध्यायेत्पमध्यदिने तो
 युवती मुवादि समंडल मध्यस्था येन वर्णां श्वेता वरानुलेपनस्रगाभ्रगां यंच वक्त्रो त्रिने
 त्रा चंद्रशेखरो त्रिप्रलखंडमुखद्वु गडमरूका कवतुर्भुजां हंसा सनारूढो रूद्रवर्णो मजु

॥ पास्वमविरोधियदिति वचनात् ॥ अर्धानंतरं संधातपरां कार्यं ॥ शौनकः ॥ अर्धानेवाज
 पोतेवा प्रागासीनः कुशासने ॥ संधासुतपरां कार्यं स्मृत्वा रूप्यादिकं ततः ॥ रुषिर्वा सः मुदि
 दित्वा ब्रह्मादेवतमुच्यते ॥ छंदोगायत्रकं वैवितियोगस्तुतपरां ॥ प्रयोगस्तु ॥ ॐ भूः भुवः
 स्वतपयामि ॥ ॐ रुग्देतं मंडलं तः हिरण्यगर्भरूपिणं आत्मानं गायत्री वेदमातरं
 सोऽरुतिं संधां कुमारीं ब्राह्मीं उषसं निर्मेजुं सर्वसिद्धिकरीं सर्वमं प्राधिपतीं तपया
 पारम्यमविरोधियदिति वचनात् ॥ अर्धानंतरं संधातपरां कार्यं ॥ शौनकः ॥ अर्धानेवाज
 पोतेवा प्रागासीनः कुशासने ॥ संधासुतपरां कार्यं स्मृत्वा रूप्यादिकं ततः ॥ रुषिर्वा सः मुदि
 दित्वा ब्रह्मादेवतमुच्यते ॥ छंदोगायत्रकं वैवितियोगस्तुतपरां ॥ प्रयोगस्तु ॥ ॐ भूः भुवः
 स्वतपयामि ॥ ॐ रुग्देतं मंडलं तः हिरण्यगर्भरूपिणं आत्मानं गायत्री वेदमा
 तरं सोऽरुतिं संधां कुमारीं ब्राह्मीं उषसं निर्मेजुं सर्वसिद्धिकरीं सर्वमं प्राधिपतीं तप
 यामि ॥ आरिप्रणवमुच्चार्य तपमीततदंतिके ॥ आनेन विधिना कुर्यात्संधातपरां मुने

ममिति ॥ ॥ अथ संधावेदनधर्मः ॥ ॥ तत्र योगयाजवल्सः ॥ ॥ आपो हि देति
 म्पतिर्हृदि प्रसूतमयतः शुचिः ॥ नवप्रणवयुक्तभिर्जलं शिरसि निक्षिपेत् ॥ शौनकः ॥ सर्वोक्तं
 नैव विधिना यो रुयेत्कुशवदित्वा विप्रो यो रुषिरेहर्धमधो यस्य रुपाय चेति ॥ आसक्त ॥ भू
 मो भू धितया कशे म प्री कशे म प्री काशतया भुवि ॥ आकाशे भुवि मूर्ध्नि स्थानं त्रत्नानं
 विधीयते ॥ आकाशे हृदये ॥ मूर्ध्नि पादयोः ॥ अर्धविषये ॥ गोशृंगमात्रमुदसरं विवीक्ष्य
 जलं जलीना ह्यौ पादौ च समौ कृत्वा पादौ उद्धृत्य निक्षिपेत् ॥ मुक्तहस्ते न हस्तं मुद्रां तत्र न को
 रयेत् ॥ तर्जन्यमुष्णं यो मीने एरुसीयुद्रिका भवेत् ॥ राक्षस्यामुद्रया देने तत्रो मं र धिरं भवेत् ॥
 गोशृंगलकं तु ॥ प्रादेशस्तु प्रदेशित्वा तोलो मध्यमया भवेत् ॥ गोशृंगमनामिका वि
 तस्तिक्तकति यमा ॥ शानातफः ॥ ॥ जले घृष्टं प्रदातव्यं जलभावे भुवि स्थले प्रातर्मध्या
 न्नैः योः कच्छते उष्णमाध्वं जले क्षिपेत् ॥ आ उपरि श्यतया सांख्ये लो वाध्वं विक्षिपेत् ॥ आ
 सः ॥ कराभ्यां तोयमादय गायत्र्या चामिमे वितं ॥ आदिसाभिमुखं स्तिष्ठेत् त्रिरुध्वं संध्योः

श्री०
२७

क्षिपेत्ताम्रान्ते सङ्कदेवेदंकेपनीयंदिजानिभिः। अत्रहेनुःस्कांदे। विशक्तौघोम
हावीयोमंदेहानामराक्षसाः॥ कृष्णानिहारणो घोराः सृष्टिभिर्हं तिस्रिदिनां। नतोदेवग
णाः सर्वं कृष्यश्चतयोधनाः॥ उपासतेरादासंथाप्रक्षिपसुदंजलि॥ दहतेतेनते
देसावज्जीभतेनवारिणा॥ ततः प्रपातिभगवान्नाह्यगौरमेरहितः गलित्सिन्धुदिभि
ष्वेवजगतः पालनोद्यतः॥ पञ्चाक्षपेवसावित्रीप्रादक्षिण्यविवर्तने॥ कृपाक्षलेनन
सांचवक्षुः श्रोत्रस्यपस्यश्रेत॥ सूर्यपस्त्रेनेविशेषमाहकश्यपः॥ हस्ताभ्यां सस्तिकं
कृत्वाप्रातःसिद्धेदिवाकरं॥ मध्याह्नेवृज्जवाहसार्यमुकुलितौकरौ॥ तत्रमत्रविशे
षमाहदेवलः॥ मित्रस्यचर्वणितिमुवमवस्तेतिचोदये॥ रममेतिचनुकेणसार्पकु
पीदुपक्षितिं॥ आसक्त॥ संध्यात्रयेकमेवमुपस्थानं प्रवर्तते॥ उदयमुदसंविर्त
वर्तुस्तिद्धिदिवाकरं॥ कात्यायनस्तु॥ उषित्रमं दयेनेवमुपतिष्ठेदन्तरं॥ संध्याह्येषु
पश्चानमेतदाहुर्मनीषिणः॥ मध्येतद्दुपययेस्सविभ्राजदीह्ययाजयेत्॥ अहोदिनस्य

रामः
२७

मध्येः स उदसंवित्रदेवानामिन्द्रायस्योपरिविभ्राजदीह्ययाजयेदिसर्षेः॥ अथजप
धर्मोः॥ तत्रयथासः॥ तेजोसीतितयेमंत्रं गायत्र्यावाहनेदिजः॥ आवाहनुजयेत्प्राज्ञोमा
यजीतोमहाफलां॥ गायत्रैकपदी स्मदिनामायत्राप्रार्थनेचरेत्॥ नमस्तुवरीयायेति
नमस्तुसचतो जपेत्॥ आगच्छउदेदेवी सादिनामपविकल्पः॥ तेजोसी सादेवी जसनेपि
श्लाघापठित्वा नृदिष्यतेवा॥ गायत्रीध्यानं प्रकाशतरेणाणुकं॥ मुक्ताविदमहेमनील
धवलछायेमुखेः पंचभिर्मुक्तामिदुनिवहरत्तमुक्येतत्तान्मवर्णान्मिकं॥ गायत्रीवर
दाभर्याकुशकण्ठं ह्यं कपालं गुणं शंखं चक्रमथारविंदयुगलं हर्मैर्वहती भजे॥ जपप्र
कारमाहव्यासः॥ प्रणवव्यादितियुतागायत्री वज्रपेजतः। समाहितमना संह्रीमनसाचापि
चितयेत्॥ ध्यायेत्तमनसामंत्रं त्रिंक्षौ द्यौचचालयेत्॥ नक्तं यथेष्टं रोमीरांदंतान्नेवप्रका
शयेत्॥ कृतोक्तनौकरेपातः सार्पमुकुलितौकरौ॥ मध्येतिर्षकरौ प्रोक्तौ जपयवमुदाहृत
॥ विधियज्ञाज्जपोयज्ञोविशिष्टोदशभिर्गुणैः॥ उपांशुसाधुतगुणः साहस्योमानसः स्म

श्री०
२८

तः॥ विनाशं जपो यत्कचलजिह्व हिज्जदः॥ उपांशुं जं पंप्रादुर्मेन सामानसं बुधाः॥ स्वी
संधां जपं स्तिरेत्सा विची मार्के दर्शनात्॥ पश्चिमां जु समासीनां सम्यगाहं विभावनात्॥
मध्याह्ने तु॥ तिष्ठं श्री ह्रीं कृमां ह्रीं कं जपे कृमां समाहितः॥ अम्या प्राप्नु सः कृमां समा
सीनः कुशासने॥ आसनाभ्याह व्यासः॥ की श्रमं कं वलं चैव अनिने परमेव वा॥ दारु जं
वलपत्रे च आसनं परीकल्पयेत्॥ कृच्छाजिने ज्ञानसिद्धिर्मां हृष्टी र्व्या प्रचर्मणि॥ वशाजि
ने व्याधिन शः र्मसं वै विचर्कं वले॥ नारी क्षित्यो पविशेत्कृच्छासं जित्ते गृहीति निषेधा
ही क्षितिविषयं कृच्छाजिने॥ आत्मशय्याः सने वसुजायाः पत्यं कर्म उलः॥ प्रचीन्मात्मन
एतानि परेषां नैव मशस्यते॥ न वाणिपादचपलाने न वचपलो दिजः॥ न च वाकपलं चै
व जपस्ति हि मवाप्रयात्॥ मनः संतोषां शोचमो नं मं त्राप्य चित्तनं॥ अयग्रत्नमनिर्वदे
जपसंयतिहेतवः॥ सस्तिका समासीनो जपसिद्धिमवाप्रयात्॥ सस्तिकासनमुच्यते जा
नर्गीरंतरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे॥ रुजुकायः समासीनः सस्तिकासनमुच्यते॥ पप्रा

रामः
२८

संनं समासीनः सरसिद्धिमवाप्रयात्॥ उज्जानौ चरणी कृत्वा उरुसंस्थौ प्रयत्नतः॥ उर्वो मेघोत्
थोत्ता नौ पाणी कृत्वा तौ हशौ॥ नासाग्रं विमसेहं पद्मासनमिदं स्मृतं॥ आसनात् राशिग्र
थगौरवभीत्यानी कानि॥ वसुणां च सखर्कंदक्षिणोऽयः सदा जपेत्॥ तस्यानसुफलं जपेत्
हीनमफलं भवेत्॥ जपकाले सक्षमालो गुरो रपि न शेषेत्॥ उल्लंघिते न क्षमो पतिते चा
क्षस्त्रके॥ प्राणायामत्रयं कृत्वा छत प्राशनमाचरेत्॥ यज्जले शुक्लसुखेण स्थले चैवारे
वाससा॥ जपे होमस्तथादानं तत्सर्वं निफलं भवेत्॥ अथ जपमोला प्रकारः॥ पात्रे॥
अरिष्टं पत्रजीवंच शंखं पद्मं थामणिं कुशं ग्रंथिचरुद्रा रुमुनं चोत्तरीजं॥ अंश
ली जपसंख्यानमेकमेकं वानने॥ पर्वभिर्दशं संख्याते पुत्रजीवफलेर्दश॥ शतं वैशं स
माणिभिः प्रवालैश्च सहस्रं॥ मोक्तिकैर्दशसाहस्रं सोनरीलीक्षमुच्यते॥ कुशं ग्रंथोक्त
दिगुणंतुलयाः नेतर्कं फलं॥ अक्षराणां समं भावपरिष्कारो हानवः॥ निश्चला ग्रंथि

अ.क.
२७

ताऽभंगा अग्नो न्येष्टा एवर्जिता ॥ सशरा चंबला यानुवृदिता ग्रंथिता नुमा ॥ भिन्नस
त्रेण ग्रंथिता पाखंडं स्पष्टतनी ॥ मालादः समदायिना ग्रंथितानि धत्तु विः ॥ पाखंड
स्पतं त्वेपिनी ॥ अक्षास्त्रिमात्रमणयः श्रेष्ठाः सुजपकमणि ॥ अष्टेन रशतं संस्थाम
रतीनां श्रेयसी भवेत् ॥ तदद्भुतं स्थाकथिता मध्यमा चाधमा पुनः ॥ समविंशतिसंस्थाना
तेनेताधमा भवेत् ॥ तर्जमानस्य श्रेष्ठं त्रैलोक्यं पेन विधनयेत् ॥ अगुष्टं पुन मध्यं पण्डित
तैस्समाचरेत् ॥ मध्यमा कर्षणं तस्याः सर्वसिद्धिप्रदायकं ॥ नात्यां गुलिभिराकर्षत न न सि
श्रुतया श्यते ॥ अमावेत्तक्षमालायाः कृशग्रंथ्याय पाणिना ॥ जपस्वर्गं हि कर्तव्यं सा
ग्रमनसा सदा ॥ पाणिमाला चेत्यं ॥ अनामिकां यो मध्ये च मध्याधुः प्रक्रमेण च ॥ तज्ज्या
दिगती ते च अक्षमाला कुरे स्थिता ॥ अस्यार्थः ॥ अनामिका मधरे स्वामादिकृता तदधा
क्रमेण पदक्षिणवर्तते तज्ज्या आदिरे सों ते कार्पासं पुरे स्थिता माले स्यः ॥ यमः ॥
सहस्रपरमो देवी शतमध्यां दशावरे ॥ गायत्रीं तु जपेन्नित्यं सर्वकलाधना शिनी ॥ पुरेभिस्त

रामः
२९

जपेदेवी मन्त्रज्ञानियमः स्मृतः ॥ गायत्र्या वेदवौज्जलाहेदः पर्वसुगीयते ॥ मध्यमादिपर्वद्वयं
जपकाले तु कुर्यैत् ॥ एतं भिन्नं विज्ञानी यादृशितं ब्रह्मणः सव्यं ॥ अगुष्टं ग्रेण यज्जतं
यज्जतं मेरुलेधनात् ॥ असंस्थानं तु यज्जतं तत्सर्वं निष्कलं भवेत् ॥ आश्रमविशेषे ज
पविशेषमाह मनुः ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च शतमशो नरं जपेत् ॥ वानप्रस्थो यतिश्चैव दिस
हस्तु धिर्जपेत् ॥ गृहस्थसंख्यातरमुक्तं यमेन ॥ अष्टेन रशतं कुर्यात्तु नः पंचाशिका
पिवा ॥ समविंशतिका कार्या ततो मेवाधमा मता ॥ दशावरा मितिन कार्या तस्य च विषय
॥ याज्ञवल्कीकविशेषमाह ॥ सर्वेषां चैव पापानां संकरे स मुपहिते ॥ दशावरा हस्तिको भ्यासो
गायत्र्याः शोधनं परं ॥ मंत्रसिद्धिनामस्य चतुर्विंशतिलक्षजपउक्तः ॥ शारदातिलक ॥ तत्
लक्षं विभातेन भिक्षाशी विजिते दिवः ॥ याहनि वषसं पुक्तं गायत्रीं दीक्षिते जपेदिति ॥ त
था ॥ गृहस्थे तु गुणं जपेन धातुं दिगुणं स्मरेत् ॥ गवोगोष्टे दशगुणं मग्नागारे दशभिकं ॥
सिद्धिस्तैरेषु सर्वेषु देवतायाश्च संनिधौ ॥ सहस्रशतकोटीनामनंतं सुसंविधौ ॥ कामविशे

घातगुलिविशेषः॥वसिष्ठः॥अंगुष्ठं मोक्षदं विद्यान् जनीशुनाशिनी॥मध्यमाधुनसिधौ
 स्याद्व्यक्तिकर्मपनामिका॥कनिष्ठाकर्षणो ज्ञेयाजपकर्मणि सिद्धिः॥रूमचक्रे दीपदलाज
 पेत्सर्वसिद्धिर्दिति कर्मचक्रमुच्यते॥वर्तुलं नवकोष्ठं तत्कलाकूमाहर्ति स्तितेत्॥स्वयम्
 क्रमेण वृण्वेद्याघसुदिरुचः॥कादीन्वर्गानकमीशान्मातृशामध्ये स्थापयिष्ये॥तन्मा
 माधकरं यकूमास्यंतवदीपकं॥तस्यार्धकोष्टौ हस्तौ द्वौ अधोऽर्धकृष्णपादकौ॥शेषकोष्ठं
 भवेत्मुखं मुखे सिद्धिरनुजमा॥करस्थाने महाहस्तैः कुक्षौ दुःखमवाप्नुयात्॥पुटो ह्यनि
 स्तयापुच्छे पीडा स्याद्दधुनास्मिन् मोक्षोऽप्युदने कुर्याद्विरोधतामिचारिकं॥श्रीकामः
 पश्चिमे कलाउर्जरांतिर्देभवेत्॥ईशान्येशनुनाशः स्यादग्नेये शत्रुदायकः॥नैऋत्येश
 त्रुभीतिः स्यादप्यवतुपलायनं॥शमे देवैवने वापियत्र कुत्रावलोकायते॥दीपस्थेन जपः
 कार्यः सर्वसिद्धिर्मभीष्टाभिः॥रूमचक्रमसंज्ञाययः कुर्याज्जपमज्जकं॥तस्य जापफलं न
 सिस्त्वानर्थाय कलत्रं ति॥होमस्तु॥क्षीरोदनं तिलाहवीक्षीरदुग्धमसमिहरेः॥एथव सह त्र

रामः

३०

त्रितपंजुहमानं त्रिसिद्धये॥तत्संख्या सहस्रस्मिन्त्रयि जुहुंयान्निलैः॥सर्वपापविनि
 मुक्ते दीपमायः सन्दिदति॥अरुणज्ज्ञेयमधकैर्जुह्यादयुतेततः॥महालक्ष्मीर्भवेत्तस्य
 षण्मासान्नात्र संशयः॥बहुना किमिहैकेन यथावत्साधु साधितं॥दिजन्मनामियेविधा
 सिद्धाकामुद्यामतेति॥॥अल्पजपेन॥शौनकः॥प्रातर्विप्रः शुचिः स्नानो हविष्याशीति
 तैद्विः॥अष्टोत्तरसहस्रं याशतमष्टोत्तरं तु वा॥होमोऽष्टजपमज्ञां प्रति संकुर्वीत चैतया
 ॥सर्वकर्मसमद्वार्यं परं ब्रह्मेदमुच्यते॥एषैव प्रति लोकोन्नापागच्छतु विनाशिनी॥कपि
 लाजनेन कुर्याद्दोममष्टोत्तरं शतं॥तस्य कामाः प्रसिधांति षण्मासादेव जुहन्ति॥इत्थं
 कप्रकारेण यथाशक्ति जपं कृता॥॥गायत्री ध्यानं॥कृत्वा षडेर्गन्थासान् कृत्वा॥उत्ते
 मे शिखरे ज्ञात इति विसर्जनं कृत्वा ब्रह्मार्पणं कर्षणे॥योगी॥करेली रं स मादय देवा गाति
 मे व्रतः॥निवेदयेज्जपं प्रातः प्रयोगस्तत्र कथ्यते॥प्रातः संध्यो गभस्तेन गायत्रास्तजपे

अ. क.
३१

येन च ॥ सायेन शतसंख्येन ब्रह्ममे प्रीयतां रविः ॥ ॥ इति ॥ ॥ मुख्यकाले संस्थावन्तं नाक
रुण्यमश्विने ॥ व्यासः ॥ आदिश्रीभुदि या घृष्य संध्योपास्तिमकुर्वतः ॥ स्नाता प्राणासिंहा
यम्यगायत्र्यं शतं जपेत् ॥ पापं जति ॥ कालानि क्रमणं चैव चतुर्धर्मप्रदापयेदित्
क्तं ॥ संगवर्णं नैप्रातः संध्यो गौशालः ॥ आयुदोषावसानसायं संस्थायाः ॥ इति मंडुः
॥ दशममयाहं यथावत्सादृष्टिकावये ॥ तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तमृतः परमिति
स्त्रोदे विशीष उक्तः ॥ मध्याह्ने नुदक्षः ॥ अष्टशतं जप्यं प्रायश्चित्तं हि जतिमिति ॥ गौ
शालकाले प्यसंख्येयमः ॥ दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादकृता निवृत्त ॥ प्रथमः प्रथमेष्टा
मेतवक्तुं यथाक्रमं ॥ अत्र मुख्यकालानुरोधात्सायं संध्योपासनं पूर्वकला आगे
रुतामने निवेश इति न्यायेनातीनकालं कर्मपश्चात्कर्ममिति न्यायतः प्रात्यंतस्पातिष
धार्थ्यमथाक्रममिति क्वचनमिति प्रदत्तं परिजाते ॥ दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादनुजराणि
च ॥ दिवोदितानि कृत्वेव विदध्यादुजराणि नुरिति स्पष्टोक्तं ॥ अवगाहं ब्रह्मयज्ञं सौख्यं

रघुः
३१

॥ च वचं जयेत् ॥ इति ॥ ॥ स्नानं संस्थां सज्जन्निप्रसूयाहा
छुदतां व्रजेत् ॥ तस्मात्सने वसंथां वसतके पिनसं सज्जत् ॥ सतके मतके चैव संस्था कर्म समा
चरेत् ॥ मनसा वायेनं त्रायाणा याममने हि ज्ञे ॥ प्राणा याममं त्रा मनसानो वायीह सप्यः ॥ पं
दीनसिस्त ॥ सतके सावित्री जलिप्रक्षिप्य प्रदक्षिणां कृत्या सप्यं ध्यायन्नमस्तु यदिसुधैदाना
तो संस्था माह ॥ अमेतु ॥ उवाच वागायत्री दद्यादध्वं जिलीनपि ॥ अष्टविंशतिरुत्तोत्र गाय
त्री मनसा जपेदिति गायत्री जपमप्याहुः ॥ अत्र यथाचारं गुरु स्तेयं ॥ आद्रभोजिनोऽत्र विशेषः
संग्रहे ॥ दशकृतः पिवेदापो गायत्र्या आद्रभुग्भिजः ॥ ततः संस्था मुपासीत शुभ्यते तदनंतरं ॥ गौ
भिलः ॥ ॥ संध्यो मे नन विज्ञाता संथानैकाण्यपासिना ॥ जीवमानो भवेत्तु द्रोमनः आचारि
जापत्तरसादि ॥ अत्र जपात्सर्वयश्चाहो भयत्रवामुद्रदर्शनीयाः ॥ ताश्चोत्तगायत्री हृदयव
तुर्विशतिः ॥ ॥ संमुखं संपुटं विनत ॥ १ विमोर्गा ॥ ४ दिमुखं ॥ ५ त्रिमुखं ॥ ६ चतुर्मुखं ॥ ७ पंचमु
खं ॥ ८ षण्मुखं ॥ ९ अधोमुखं ॥ १० व्यापकां जलिकां ॥ ११ शकटं ॥ १२ ममपागो ॥ १३ शोषितं ॥ १४ स

अ.क.
३२

मुखोन्मुखं १५॥ विलंबं १६॥ मुष्टिकं १७॥ मीतं १८॥ कूर्मं १९॥ वराहको २०॥ सिंहक्रान्तं २१॥ महा
क्रान्तं २२॥ मुद्गरं २३॥ पल्लवं २४॥ तत्र ॥ संमुखं सहजैस्तत्तु ज्ञानैर्कुर्वितो गुली ॥ संप्रदं प्र
कोशाभौतवैवाभौतसहजौ ॥ वित्तं संमुखो हस्तत्तु ज्ञानावमतो गुली ॥ सौख्यं हतो पाणीनि
यो मुक्तं युस्तिहयो ॥ संमुखा सक्तपाणोः कनिष्ठाहययोगेन शेषां गुलीनो विरलत्वेनो
मुखादयः ॥ संमुखेति संमुखा सक्तपाणोः कनिष्ठाहययोगेन शेषां गुलीनो विरलत्वेनो गु
ह्यमा रभ्यानामिको ज्ञेयावत ॥ द्विमुखं निमुखं चतुर्मुखं च मुखा मुद्राः सुः ॥ शेषां गुलीनो
संयोगात्सर्वयोगविनाशतः निर्मकं पुष्पमानाग्रौ संयुक्तं गुलिमेतौ ॥ हस्तौ धगमुसमिस्त
नौ मुद्रा मुद्रा विशारदः ॥ अत्र सर्वयोगविनाशतस्तत्र सर्वयोगः कनिष्ठाहययोगस्तद्वि
नाशनेत्यर्थः ॥ शेषं सुगमं ॥ आकुर्वितो ग्रौ संयुक्ती मुद्रौ हस्तावधौ सुखं ॥ उज्जानौ नाहशा
चेव व्यापको जलिकं करौ ॥ अधोमुखो बह्मुद्यो बह्मोद्यो कौ करौ ॥ शकटेनामकथीतमिति ॥
बह्मुष्टिकयोपाख्यानानावमतर्जनी ॥ कुर्विता प्राः मया युक्तं तर्जनीनामुच्चक्रया ॥ पम

रामः

३२

पाशमिति ॥ ॥ अस्यार्थः ॥ बह्मुष्टिकयोः पाणयोः उज्जाना कुर्विता प्रावमतर्जनीनामु
याददिगन्तर्जनीनामुच्चक्रयापकायमपाशमुद्रेति ॥ उज्जानसंघिसेलीनाहं गुलिदलीक
रौ ॥ समुपधादितौ दीर्घवैश्वसेग्रथमुच्यते ॥ उज्जानानि संघिसेलीनानि बह्मं गुलिदलानि
ययोस्तौ तयोक्तौ ॥ शेषं सुगमं ॥ सेवितोर्ध्वगुलिर्विमस्ताहशाददिगेननु ॥ अधोमुखे
न संयुक्तः संमुखो मुखोऽयते ॥ उज्जानोन्नतकोटीवविलंबः कथितः करौ ॥ मुष्टिचाम्भो
न्यसेसक्तपुत्रानौ मुष्टिकौ भवेत ॥ मीनम्क संमुखी भूतौ युक्तानाम्क निष्टिकौ ॥ उर्ध्वसं
युक्तं वक्राग्रशेषां मुष्टिदलीकरी ॥ युक्तं संयुक्तं अनामिक कनिष्ठिके ययोस्तौ तयोक्तौ ॥
तावगोम संमुखी भूतौ ॥ तथा ॥ उर्ध्वयुक्तानि वक्राग्राणि शेषां गुलिदलानि ययोः क
रयोस्तौ मीनो नाम मुद्रा ॥ अधोमुखकरो नाम नादशाददिगेननु ॥ एष्टे शेषमाक्रान्तः
कूर्मनामानिधीयते ॥ उर्ध्वप्रधो नाम भुजोदक्षकशाग्रपेकरौ ॥ वराहैति ॥ दक्षकक्षाग्रपे
करौ सति उक्तलक्षणेषामुभयोवागहो ज्ञानमुद्रा ॥ तथा तयो गुलीर्महाक्रान्तकर्णम्

तौकरौ॥ किंचिदाकुंविताशौचेन्महाकांतततः परं॥ तावेवकुंविताशौमहाकांतनाममुद्रा
॥ उर्ध्वकिंचित्तौषाणीमुद्रायेगामनर्जनी॥ अस्यार्थः॥ किंचिदुर्ध्वगतयोः पातोषायांवि
मनर्जनीदादिगहस्तेनगहीतासामुद्रमुद्रा॥ अधोमुखः स्थिताभर्त्तिपल्लवोददिति
करः॥ अस्यार्थः॥ उक्तलक्षणवामनर्जनीयाः॥ इतिअधोमुखादितोदक्षिणकरःपल्ल
वोनाममुद्रेति॥ नजानुदशीयेमुक्तमहाजनसमागमे॥ द्वेवास्तसनपश्येतिविफलवक्तव्य
वेदितितस्माद्रहस्येवमुद्रादर्शनीयाः॥ अत्रावसरेगायत्रीतर्पमुक्तं॥ शौनकेन॥ अथो
नेवाजपानेवाप्रागासीनःकुशासने॥ संधासुतर्पणंकार्यंस्मृत्सारुष्यादिकृततः॥ रुषि
यासःसमुद्रिष्टोप्रह्लादेवतमुच्यते॥ छंदोगायत्रकंचैवविनियोगस्तुतर्पणो॥ सवित्रीत
येगायत्रीतर्पणमहंकरिष्यदितिस्तुतर्पणं॥ अं॥ पुरुषसुखिदंतर्पयामि॥ ॥ अं॥ भुवःपु
रुषयजुर्वदंत॥ अं॥ सःपुरुषसामवेदंतर्पयामि॥ ॥ अं॥ महःपुरुषअश्ववेदंतः॥ अं॥ जनः
पुषरतिहासपुराणतः॥ अंतपःपुरुषसवीगमंत॥ अं॥ ससंससलोकेत॥ अं॥ भर्भुवःसु

रामः

३३

पुरुषमंजलांतर्गतत॥ अं॥ भः एकपदांगायत्रीत॥ अं॥ भुवः द्विपदांगायत्रीत॥ अं॥ सः त्रिप
दांगायत्री॥ अं॥ भर्भुवः सप्ततुष्टपदांगायत्रीत॥ अं॥ उषसः॥ अं॥ गायत्री॥ अं॥ सार्वित्री॥ अं॥ स
रस्वती॥ अं॥ वेदमातरं॥ अं॥ एषिवी॥ अं॥ जयो॥ अं॥ कौशिकी॥ अं॥ सांस्कृती॥ अं॥ सर्वापराजि
ती॥ अं॥ सहस्रमूर्ति॥ अं॥ अनंतमूर्ति॥ मंत्रैरेभिस्तुमो नित्यं चतुर्विंशति संमितैः॥ गाय
त्रीतर्पयेत्तेनतर्पितेसचरचर॥ अनेनविभिन्नकुर्यात्प्रातःकालेचतुर्पणं॥ मध्याह्ने
चैवसायाह्नेमंत्रैरेतैस्तुतर्पणमितिगायत्रीकृत्ये॥ इतिप्राक्तः॥ संधाविधिः॥ छं॥ अपाभि
वादनं॥ पातवेत्स्यः॥ संधांचविधिवत्कृत्वासंध्यापारंभयोरपि॥ ततोभिनादयेदह्नानसाव
हमित्तिब्रुवन्॥ यमः॥ अवाचोदीहृत्तानाम्रायत्रीयानपियोभवेत्॥ भोभवत्सर्वकलेनम
भिभाषतधमेसित॥ मनुः॥ विप्राणांज्ञानतोऽप्येवंरुत्रियारण्यनुवीर्यतः॥ धनधान्येनैव
श्यानोऽष्टद्वारंतेवज्जन्मतः॥ आपस्तवः॥ आयुष्याभवंक्षीमेतिवाचोविप्रोभिवाद
ने॥ अकारश्चाप्यनाश्रोतेवाचःस्वीक्षरःपुनः॥ पाणिनिरपि॥ प्रसभिवादेऽष्टद्वारं॥

प्रसमिवादरेः त्मुतोन्नचतिननुष्टुप् इति सच्चार्यः ॥ तथा चाम्यंपयोगः ॥ आयुष्मान्म
वसौम्यदेवदत्ता ॥ ३॥ स्थादि ॥ यो न वे स भिवादस्य विप्रः प्रसमिवादने ॥ नाभिर्वधः स वि
दुषामयाश्च दस्तयैवसः ॥ बहस्पतिः ॥ ॥ जपयज्ञजलस्त्र्यं च समितुष्य कृशानला
ना ॥ उदपात्रार्धभक्षार्जवहनेनाभिवादयेत् ॥ पारंवं ई पतिनेत्रासं महापातकिनशर्द ॥ सी
पानत्कं रुतघ्नं च नमिवादं रूदाचन ॥ मन्त्रः ॥ यस्य देशं न जानाति स्थानं त्रिपुरं वैकुंठं ॥
कन्यादानं नमस्कारं ग्राह्यं तस्मै विवर्जयेत् ॥ बहन्ता रदीये ॥ सभायां यज्ञशालायां देव
तायतनेषुपि ॥ प्रसेकं तु नमस्कारो हंतिषण्यं पुराकृतं ॥ तस्माद्भास्त्रेभ्यः सकृदेव नम
स्कुर्वीदिति भावः ॥ ॥ संस्थायां नुयमोक्तो विशेषः ॥ ज्याया नापिकनीयां संस्थायां भि
वादयेत् ॥ विना पुत्रं च क्षिप्यं च दौहित्रं दुहिनुः पतिं ॥ स्त्र्यं संतरेत् ॥ सर्वेषां जनमस्कार्यः
सर्ववस्थासु सर्वदेति ॥ अत्र सोविशो ब्राह्मणविधाने दृश्यः ॥ ७॥ अथ प्रातर्होमः
॥ दक्षः ॥ संस्थाकर्मावसाने तु स्वयं होमो विधीयते ॥ स्वयं होमे फलं पवतमेनाद्र्मुच्यते ॥

॥ सत्यर्थमात्रे ॥ यजमानः प्रधानं स्यात्सलीपुत्रञ्चकम्पका ॥ रुत्तिकृषिप्येगुरुक्षीताभा
गिनेयः सुतापतिः ॥ एते रेव हते यजुत हुंतं स्वयमवतु ॥ यलोकस्याचनुदपादिना पर्वरुण
क्रियामित्यादि ॥ यजमानस्य तस्य त्यागसंनिधानं न्येन होतव्यं ॥ त्यागकर्त्तृ यजमानप
त्नीवा ॥ उन्मादप्रसवादाद्येपि ॥ तथा ॥ नोपवासी प्रवसे स्यात्सलीधारयतेव्रतं ॥ सर्वदा
यजमानो वा सजेत हि सुसः शुविः ॥ आपदि पक्षहोमः कार्यः ॥ मरीचिः ॥ पक्षहोमे
प्रजुगीतप्रवसन्नग्निमात्यदि ॥ ॥ पंचयज्ञविधाने नुलौकिके नो विधीयते ॥ बहस्प
तिः ॥ प्रस्थं धाम्बनुः वशिगृहतेः परिकीर्तितं ॥ तिनानंतुतदर्थं स्थानदर्थं स्यादतस्म
त् ॥ कात्यायनः ॥ पाण्डुतिहोदशपर्वप्रिकायतादिना वेत्सुवष्टमात्रिकेति ॥ नलि
कारदिनमिधमने ॥ नमस्तेनमदनपादिनाते ॥ गोभिलः ॥ अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुचि
स्तात्कान्निधी भवेत् ॥ पंचयज्ञान् कुर्वीत स शुद्धः पुनरेवमः ॥ जातकर्यः ॥ स्तुतकेच
समुत्पन्ने स्थाने कर्मकथं भवेत् ॥ पिंडयज्ञं च कृतं होममसगोत्रेण कारयेत् ॥ बहस्पतिः ॥

सतकोमलकेचैव अशक्तोऽप्रादुर्भोजने ॥ प्रवासादिनिमित्तेषु होवयेन्ननुहापयेदिति ॥ रा
त्रेष्कषोडशे भागे ग्रहनक्षत्रभ्रमविते ॥ काले त्वनदिने ज्ञात्वा होमं कुर्याद्विवरणादिक
स्यापनवचनं वाजसनेयिविषयं ॥ उपयमनमभ्युपासनस्य परिचरणा मस्तमितानु
दितपीरिति स्मृता ॥ उदितहोमस्तत्पश्चलायनापस्तंबादीनां ॥ तत्तत्रैतथाविधानात्
॥ अत्र यद्येवंसायेते देवप्रातः ॥ एवं कर्त्तव्यं ॥ मुख्यकालासंभवे गौणकालमाहमंडनः
सकलदुर्जरागौणः कालः पूर्वस्मर्त्तमाः ॥ यद्वाग्नामिक्रिया मुख्यकालस्याप्यतएव
त ॥ गौणकालस्तु मिष्टान्तिके विस्राजकमेव गीति ॥ अस्याप्युक्तो मदनपारिजाते ॥ ॥
॥ स्वकालात्तयत्काले कर्मविहितं तस्मान्मुख्यकालादुत्तरोयः काल उन्नतकर्मकालावधिकः
सर्वकर्मणो गौणकालः ॥ यद्वाग्नामिकर्मणो यो मुख्यकालस्तस्यापि सर्वकर्मणिके वि
द्गौणकालस्तु मिष्टान्ति ॥ तत्र दृष्टं तः ॥ अतएव तदिति ॥ यथा पूर्वोत्तरकर्मणो मध्यका
लस्तद्वदयमपीत्यर्थः ॥ उत्तरकर्मकाले पूर्वोत्तरकर्मणोः समावेशे यदेति पक्षः ॥ तदस्मा

रामः

३५

वेशेनु अंतराल एव गौण इति व्युत्पत्त्या ज्ञेया ॥ सर्वगौणे यथा शक्यतां यथा कुर्यादिसुपवंश
दिनित्यायादि हितं प्राधान्ये तत्प्रतिनिधिग्रहणस्योचितत्वादेव शक्यं नित्ये मितिके
ष्वेव मुख्यकालासंभवेऽनेन नुक्तमपि ॥ नन्वेवं दर्श्याद्देवमात्स्यादि विहितकालाति
क्रमे गौणकालकर्मयत्तस्यादिति चेत् ॥ अत्रोच्यते ॥ को नोद्देशो न कर्मविधीयते ॥ न क
र्मणीकालः ॥ तस्मानुपादेयत्वात् ॥ तथा च कालो निमित्तं निमित्तं भूतकालाभावे चाधिक
राभावादस्य काले कृतं कर्म कृतमेवेति न तत्र गौणकालमहर्ण ॥ यानि नु मुख्यकालसंभवे
गौणकायो गीति वाचनिकानि तानेव गौणकार्याणि ॥ यथा कश्चित्कर्मैव नित्यं कर्मैव
जानेता ॥ न प्राप्त्यविज्ञेयं किं पितृकर्म विशेषतः ॥ दिव्योदितानिकर्मणी प्रमादादहर्ण
निगत्याः प्रथमप्रहरे कार्यं गीति ॥ पितृकर्मणादि कथाद्वा विप्रैः समुत्पन्नैः कदाचित्
कादिना ॥ सतकोमले तु तत्कर्म यं पुनस्तदहरे वचेति श्रुत्याहं प्रकृत्योक्तैः ॥ दर्श्याद्देवचन
भावात् न गौणकालकर्मव्यतेति सर्वसंभवेऽस्य संभवे विस्तरेण ॥ अत्र प्राप्य त्रिं चादिस

अ.क.

३६

वैविशेषओपासनविधानेद्रव्यः॥ओपासनानेनत्रयस्यसकलता॥॥पञ्चाष्टाष्ट
तद्गृहेति तिकासायनोक्तेः॥अत्रासनंवेतर्पणासर्वकार्यः॥अत्रावसरेदेवता नि
मीत्योहासनमुक्तं॥नारदीये॥अपसापितनिमीत्यंतरणोः किरणात्सरा॥॥
एतकसकलतः कुर्यादासनदिकमात्मनः॥अविवाहितकन्येच अस्नानावसरसती॥देव
ताचसनिमीत्याहेतिपुण्यपुराहृतमिति॥किरणकिरणोदयादित्यर्थः॥मरीचिः॥वि
दध्यादेवताएजोप्रातर्होमादनंतरं॥स्थितिलेप्रतिमार्पावृत्तौवाहदयेपिविति॥॥
इतिप्रातर्होमविधिः॥॥अथनिसदाने॥याज्ञवल्क्यः॥दानंयंप्रमहेपात्रेनिमिजेषु
विशेषतः॥यावितेनापिदानंयंश्राष्ट्रजेनुशक्तिः॥अहमहंनियत्किंविहीयतेःनुप
कारितो॥अनुशिष्टफलंतस्यप्राप्त्याप्यनुनिसकमिति॥हेमाद्रौ॥गत्यायदीयतेदाने
तदानंतफलंस्मृतं॥सहस्रगुणमाहूययावितेनुनदंईकं॥प्रासादधेतरोप्रासासर्पिभः
किंनदीयते॥इत्यनुसूयोविभवः कदाकस्यभविष्यति॥अस्नाताप्रीमलिभुंकेअजपीपु

रामः

३६

यशोपीतं॥अहंत्वार्गिकिमीभुंकेअदत्ताविषमश्रुते॥देववस्त्राहयाज्ञवल्क्यः॥गो
भूतिलहिएणादिपात्रेदातमसितं॥तापात्रेविदुर्पाकिंविदात्मनःश्रममिहता॥अत्रनापा
त्रेदेयेनेनद्रव्यादिसविषोपात्रेःप्रतिहितेतदुद्देशेनयोगतस्मैप्रतिश्रवणंवाक्यार्थेन्नत्यथा
त्रेदेयमितिस्मृते॥प्रतिश्रुसापितत्रेपात्रेप्राप्तानतस्मैदप्रातः॥अपात्रेदाननियेधाता॥अनधि
कारिणानग्राहं॥विद्यानपीभ्योहीनेननुग्राहः॥मतिग्रहः॥गृह्यप्रदानममधानयस्यात्मान
मेवचेतिस्मृतेः॥अत्रेतिकर्तव्यविशेषश्चतुर्थस्तवक्तेयः॥अत्रस्त्रीधोसौभर्तृकृतप्राप
मर्थेत्तभूते॥ननुक्तंहेमाद्रिणा॥॥मदंवेभ्योयवपित्रादिकेभ्यःकुपीदत्ताभ्यर्चनेसक्ति
याच॥तस्यैहसातफलंनान्यविनानारीभुंकेभर्तृशुश्रूषयेव॥यावंचयेतिभर्तार्योनिरुपा
ययाः स्त्रीयाः स्तुमः॥योनियोषात्प्रापफलंनान्यतिनिरमंगमाः॥अनाश्रीयमलावेदी
प्राप्त्याप्यजनेमर्त्यं॥कौत्सहलेमर्त्यमाध्यामलदानस्यकीर्जनमिति॥॥इतिनिसदानं
॥॥अथमंगलावेष्टाणं॥दत्तः दिवसजोततः कृतागुरुमंगलवीक्षणं॥रोचनंवेदनेह

अ-का
३७

ममदं गंदर्पांगमणिं॥तथा॥गुरुनर्सी॥अस्मैवप्रानःपश्येत्सदावुधरति॥भारते॥वदोक्ततिर्य
यानि वेदं दीद्वैमो भवेदपि॥गृहेवासपितव्यादिधन्यमायुषमेवच॥गृहोपायताधन्यापुका
श्वसहस्रिकाः॥गृहेष्टेनपापास्तत्रपाविनैलपायिकाः॥उदीपकप्रमग्धाश्चकपोता
भ्रमरास्तथा॥अमेगलानिचेतानितथाकोशोमहान्नना॥कोत्तायनः॥श्रीत्रिमसुभगम
मन्त्रिगामन्त्रितमेवच॥प्रातरुत्थाययः पश्येदापुष्पः सममुच्यते॥श्रीत्रिमल्लहारां
भारते॥जन्मनजाह्नलोत्थेयः॥सरस्वतीर्द्विजउच्यते॥विषयामामिति विप्रतं विभिः श्रीत्रिय
उच्यते॥याज्ञवल्क्यः॥संगुस्सूर्यः क्रियाः कृत्वा वेदमस्मै प्रपद्यति॥एकदेशमुपाध्यापयन्नि
गजकुरुच्यते॥नारदः॥ल्लोकेस्मिन्मगलान्यष्टे ब्राह्मणो गौर्हताशनः॥शिरासं सर्पि रदिस
आपोराजोतथाष्टमः॥एतानिसतते पश्येन्नमस्येत् सर्वे दुःखः॥प्रदक्षिणानिकुर्वीतमस्तु
सुनेहीयते॥इति मंगलावेक्षणं॥मन्नागे देवमहात्मन श्रीमर्दनतभरविरचिते विधानपारि
जातेरतिश्री आदिक विधौ दिनप्रथमभागकृतं समाप्तं॥६॥अथ द्वितीयभागेऽध्यायनेका

ज३

यी॥तत्र दक्षः॥द्वितीये चतुर्थाभागे वेदाभ्यासे विधीयते॥समिस्तप्यकशदीनां सकालः समुदा
हृतः॥दिदाभ्यासोऽनेकधा भवति॥वेदस्वीकरणं एवं विचारो यस्य सतं दुःखः॥तदा न चैव शिष्येभ्यो
वेदाभ्यासो हि पंचधेति॥तत्र तावदप्यादिकमुच्यते॥रुग्वेदसाग्निर्हविः॥अग्निर्देवतागम्य
त्रीर्छंदः अध्ययनादौ विनियोगः॥अध्ययनं च॥गुरुं चैवाप्युपासितस्वाध्यायाद्यै समाहितो॥
आहृतश्चापि धीमती तल धं वास्मै निवेदयेदि विधिनो कर्तव्यं॥अधीमवेदाधीवगतयः॥आधीत्यवि
धिवद्देवदेवार्थन विचारयेत्॥समान्वयः प्रदुसमः पात्रांतं नमर्घं दत्ति स्मृतैः॥कृतज्ञाद्गोहिमे
धा विअचिक्लानुस्यकाः॥अध्यायाधर्मतः साधुशक्ता ज्ञानवित्रदा॥कल्प आधिया
धिरहितः॥शक्ते गुरुश्रुत्ययायां॥स्पष्टमनत॥एते कृतज्ञत्वादयो धर्माः व्यस्ताः समस्ता
वापथासं भवं ज्ञेयाः॥वेदाभ्यासरतं कृतं महायज्ञक्रियारति॥न स्पृशतीह पायानि महापा
तकजायपि॥मनुः॥नर्निदाता उनेकुपीतुर्त्राण्यं वृता उयेत्॥अधीभागे शरिप्यनात्रे
मागेन वक्षसीत्यादि॥अथानध्यायाः॥उशना॥अयने विषुवे चैव शर्मने चो धने तथा॥अ

घने ५

अ० का०
३८

न ध्यायेत्प्रकृतौ न मन्त्रादिषु युगादिषु ॥ अहं मेनेष न ध्यायः शिष्यत्विगुरुवंपुत्र ॥ उपाक्रमे
ति चोत्सर्गं स्वशास्त्रां त्रिये मन्त्रो ॥ चतुर्दशं पंचदशं अष्टमी गृहस्तके ॥ दंतु संधिषु
मुक्ता च आदिकं प्रतिगृह्यत्वं ॥ इदं चैकोदितिरिक्तविषयं ॥ महैकोदिते अहं न कीर्त
येत्तत्र ह्येति विशेषोक्तः ॥ पुष्टुर्मंडकादिभिरंतर्गमनेऽहोरात्रमन ध्यायः ॥ दिशेषु चाना
त्मनि चेतिसप्तत्रिंशदने ध्यायायस्तत्कोक्तास्तात्कालिकाः ॥ तथा ॥ रात्रौ यामहयाद
वैकुण्ठदिपश्येन्नयोदशी ॥ प्रदोषः सनु विज्ञेयश्चतुर्थी पूर्णयामगा ॥ सप्तमी सार्द्धं आमस्त
प्रदोषोऽधीति वर्जित इति ॥ अत्रत्यो विशेषो ब्रह्मचारिमकर रोदृष्ट्यः ॥ इति श्रीविधानपा
रिजाति आह्निकविधौ द्वितीयभागस्तु ॥ ७ ॥ अथ धनविनविधिः ॥ दक्षः ॥ रत्नीमेव न
याभागे योऽप्यवर्गवसाधनं ॥ पोष्यवर्गस्तु ॥ मातापितागुरुभीमो प्रजापतिः समाश्रितः ॥
अभ्यागतोऽतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्ग उदाहृतः ॥ योगीश्वरः ॥ उपेयादीश्वरं चैव योगसंभाष
सिद्धये ॥ ईश्वरमभिषेकादिगुणपुक्तमयं वा श्रीमंतं ॥ अलक्षलाभो योगः ॥ लक्षस्वरक्ष

रामः
३८

रांक्षेमः ॥ मनुः ॥ सत्यविनागमाधार्म्यादायोलाभः क्रयोजयः ॥ प्रयोगः कर्मयोगश्च सप्र
तियहृष्वच ॥ दापोऽन्यप्रागतं धनं ॥ लाभो निधिर्द्रुते ॥ प्रयोगः कर्मयोगश्च सप्रतिग्रह
वच ॥ दापोऽन्यप्रागतं धनं ॥ लाभो निधिर्द्रुते ॥ प्रयोगः कर्मयोगश्च सप्रतिग्रह
पादिः ॥ इदं तु विप्रदीयथा योगं ज्ञेयं ॥ तथा हि ॥ अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा ॥
दानं प्रतिग्रहश्चैव षड्कर्मोत्पद्यन्मनः ॥ षण्णानुक्रमेण मस्य शिष्यकर्मोत्पद्यन्मनः ॥
का ॥ याजनाध्यापने चैव विशिष्टावप्रतिग्रहः ॥ प्रधानं क्षत्रिये कर्ममजानापीपालने ॥
कुसीदक्षिणाग्निजं पाशुपाल्यविशः स्मृतं ॥ कुसीदो ह द्विजीवने ॥ अदस्य द्विजपुत्र
पातयः जीवन्वर्षिभवेत् ॥ शिल्पे वा विविधे जीवे हि नातिहितमावहन ॥ मनुः ॥ अग्रहि
गच भूतानामल्पद्रोहो गवो पुनः ॥ पावतिस्तोममास्थामयि प्रीति चेदनापदि ॥ रुवान
नाभी जीवेत् मतेन मम तेन वा ॥ सत्यान्ताभी जीवेत् नश्च ह्यमाकदाचन ॥ रुतमुद्युधि
लक्ष्यमनं तं स्पन्दयान्ति तं ॥ मतेनुयावितं मे क्षेप्रमंतं कथं स्पतं ॥ सत्यान्तं वाणिज्यं

तेनैवापि जीवन्तोऽस्यैव हतिराख्यातान् सान्तापयितुं येन ॥ तथा ॥ कुसलं जीधानोवाय हि
 कोऽप्यस्तेनोपि वा ॥ ॥ कुसलं कोष्ठकं ॥ कुंभी उष्ट्रिकाताभ्यां परिमिते धान्यं यस्य स तथा क्तः
 ॥ अहर्षयोऽस्य सपस्य सग्रहिकः ॥ नास्ति प्रसूने धान्यं यस्य साः ॥ अस्तनः ॥ कुसलं धान्या
 दिसं ग्रहोपायमाहयात्तवल्वाः ॥ जीवेद्वापिशिलो छेन प्रेयाने धांवरः परः ॥ शालादेर्नि
 पतितपरिस्फुल्लरीग्रहणं शिल ॥ एकैकस्य क्तस्य कण्ठोपादाने उक्तः ॥ एषां कु
 सलधान्यादीनामधे परः पर उज्जैरोजरः अयात्र शसत्तरु मर्षः ॥ एतयानि सयतया वाव
 म्प्रमुच्यते ॥ ॥ नशालीनमिति ॥ एतद्विधं सिद्धेनोक्तं ॥ द्विविधो गृहस्थो यायावरः श्रीली
 नश्चेति ॥ तत्रासंयतो यायावरः ॥ शालीनस्तु प्रेषचतुष्टयधनधान्यादियुक्तः ॥ शालीनस्या
 पि चतुर्निधयुक्तं मनुना ॥ षट्प्रीकी भवेत्तर्वात्रिभिरन्यः प्रवर्त्तते ॥ द्वाभ्यामेकप्रतुर्धस्त
 ब्रह्मसंज्ञा जीवति ॥ अवयवदुर्मोक्षि याजनाध्यापनमन्त्रिग्रहकृषिवाणिज्याशुपाल्या
 नि ॥ ग्राधमुगमे ॥ कुर्मपुसंणी ॥ देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च दद्याद्भगंतुविशंकं ॥ ॥ त्रिशब्दा

रामः

३९

व्यगंतु विधायां कृषिं कृत्या न दोषभाक् ॥ वधिप्रकारे ह्युपायशरीरेष्वयः ॥ ६ ॥ अथा
 यद्विप्रतिग्रहवतिः ॥ चतुर्विंशतिमते ॥ सीदं श्रेयानि गृह्णीयाद्वा ह्यारोऽप्यस्तनो न पात्र
 ॥ न तस्तु वैश्वस्यः प्रीत्यस्य वचनं मया ॥ असीदतस्तु ॥ ॥ विद्यमाने धने यस्य प्र
 तिग्रहः विहिजः ॥ रोर्वनरकं प्राप्य तत्रैव परिपद्यात्तद्विद्यां भुज्जमा कलनौयं ॥ याज्ञव
 ल्क्योपि ॥ गजं जेवा सियाजेभ्यः सीदत्रिछेदं न क्षुधा ॥ देभिर्हेतुकपासे विवकं च नो भवति
 येन ॥ युक्तिवलेन सर्वत्र संशयमकारि हेतुकः ॥ राजात्रक्यस्य पपरः ॥ ननु राजमात्रं ॥ योरा
 जः प्रतिगृह्णीतु धास्यो ह्यमुर्वतिनः ॥ सपर्यायैरायातीत्यान्तरकानेकविंशतिमिसमा
 यपरराजमिति ग्रहे निश्चयवर्णन ॥ ॥ याज्ञवल्क्योपि ॥ प्रतिग्रहेऽपि च किञ्चिन्निष्ठा
 नराधियाः ॥ दुष्टादशगुणोऽर्वात्सर्वादेते पयाक्रमे ॥ सती प्राणिहिंसा परः ॥ चक्रीते लि
 कः ॥ ध्वजी सुराविक्रयी ॥ वेश्या पराधु ॥ यमीपि ॥ अराजमप्रस्तस्य राजः खंडवर्ति

आ.क.
४०

नः। घोरः प्रतिग्रहस्तस्य मध्यासादो विषोपमः॥ तथैव राजमहिषी राजाभासाः पुरोहि
ताः पापेनार्चनसंयुक्ताः सर्वे ते राजधर्मिणः॥ भारते दानधर्मोर्वेदविक्रमिणोश्चैव च द
नोचैव दूषकाः॥ वेदानो लेनो लेखकोश्चैव ते वै निरयगामिनः॥ मनुः॥ एषोदकं सुल
फलमन्तमभुघतंचयत॥ सर्वतः प्रतिग्रहीयान्मन्त्र्याभयदक्षिणा॥ सर्वतः श्रद्धापि॥ अ
भयदक्षिणां तु न्नेष्टादपीति श्लोकार्थः॥ अत्र विशेषविष्णुपुराणे॥ संमोक्षविशेषो ह्ये
व च यथाभयदक्षिणा॥ सर्वतः श्रद्धापि॥ अभयदक्षिणां तु न्नेष्टादपीति श्लोकार्थः॥ अत्र
विशेषो विष्णुपुराणे॥ संमोक्षविशेषो ह्येव च दानं गृहमागतमिति॥ अत्र श्रद्धान्म
मान्॥ नीपाश्च द्रव्यपदान्तैर्विद्वन्मन्त्रिणो हि नः॥ आदहीतममेतस्मादहं तावकं वि
कमिति मन्त्रजैः॥ तथा॥ आभमं संमधुधतंधानाः क्षीरमचोदितं॥ गुंडं तं कंच सग्राहं निह
तेनापि श्रद्धतः॥ यास्वचं चोपि॥ कुशाः शकंपयो मत्पागंधाः पुष्पं दधिक्षितिः॥ मो
संशय्यासनेधानाः प्रसास्य मेनवा रिच॥ चकारानुहादि॥ अमाचिता हंत ग्राहमपि दु
ना त द्या

रामः
४०

पिठुष्कतकर्मणः॥ अत्र कुलदाघेहपतितेभ्यः तथा दिष्टति विशेषेकैः कुलदादेः प्रसास्येय
मेव॥ अयमुपदेशः प्रतिग्रहमघतस्य वननुनिहतस्येति विज्ञानेभ्यः॥ अपापहतिः॥ अह
स्यतिः॥ अजीवन्कमेणा विनविमः क्षात्रससाश्रयेत्॥ वैश्यकमाद्यराजयोद्भूतकर्मविरजये
त्॥ कौर्म्ये॥ कुसीदकृषिवाणिज्यं प्रकुर्वीत खपंकृतं॥ कृषेराभावे वाणिज्ये तदभावे कुसीदकं॥ कु
सीदोक्तं हि जीवने॥ स हि माह यास्वत्कृत्वा॥ अशीतिभागो ह्युः स्यान्मासि मासि संबंधके॥ व
पीकृमाश्च तं दिविचतुः पंचकमस्येति॥ अशीतिभागः अशीतितमे भागः॥ अन्यथा वं
करहिते मयोगेव लीकृमादित्रिचतुः पंचकं शतधर्म्यभवति॥ अयं भावः॥ ग्राह्यो धर्मो हि
कंशते हो भार्मी अस्मिन्ननेह हि दीयतरतिदिकंशते॥ नृदस्मिन् दद्यान्माभ्युत्कोचदायीयत
रतिस्त्रेण कन एव क्षत्रियादौ त्रिकादिशतं प्रतिमा संज्ञेयं॥ विशेषांतरमाह मय॥ काता
रगारक्तदशं कं सामुद्राविंशकंशते॥ दधुर्वीसहस्रं रद्विंशं सर्वसुजातिषु॥ मनुः॥ नाति

सांवत्सरेष्टहिंताभीष्टानुपनहरेत्॥ चक्रवर्द्धिः कालिकावाकारिकाकामिकाचया॥ ह
 द्वेष्टिश्चक्रवर्द्धिः प्रतिमासेतु कालिका॥ इच्छाकृताकारिकास्त्राकारिकायकर्मणि॥
 हीनजातिप्रतिक्षेपसंरक्षणार्थकर्मकारयेत्॥ ब्राह्मणस्तुपरीक्षीणः शोनेर्दृष्टो यथेदयो॥
 मनुः॥ चानस्यसंफलं मूलं दाव्यं यत्तथैव॥ तृणां च गोश्वो ग्रासार्थमस्ते यमनुग्रही
 त॥ यजुर्भारते लिखितस्याष्टाफलं पट्टं तोहसकननं तत्प्रकारेण निर्वहं सति त
 थानकार्यमिसेदतर्धमिस्वये यं॥ अगिरः॥ व्याधितस्य दीर्घा निर्वहं सति तथान
 कार्यमिसेदतर्धमिस्वये यं॥ अगिरः॥ व्याधितस्य दीर्घस्य कुटुंबाश्च सुतस्य च॥ अ
 ध्वानं वा प्रवृत्तस्य भिक्षाचर्यं विधीयते॥ देवलः॥ याजनं योनिसर्वं संध्याय सहस्र
 जनम॥ कृत्वा सधः पतसवपतिननु संशयः॥ उशना॥ पतिता हनमादने भुङ्क्ते वा ब्राह्म
 णो यदि॥ कृत्वा तस्य समुत्सर्गमतिरुद्धं समाचरेत्ति॥ इति योगश्लेषमविधिः॥ अथ

ग्रहः

चतुर्थभागकृतम्॥ दक्षः॥ चतुर्थे तु तथा भागे स्नानार्थमदमाहरेत्॥ तिलपुष्पकुशादी
 नि स्नाने चरुति मेजले॥ नदीषु देवस्नानेषु तजगे पुमरः सुच॥ स्नाने ममाचरे न्निसंगने प्र
 ध्वरगेषु च॥ मेघसंज्ञैर्जलेः स्नानं प्राहुः स्नानफलप्रदं॥ नवथावारि मग्नानां यादस्तमि
 वतसे मे॥ योगी॥ ब्राह्मणेः स्नानमायार्थैः सह गच्छंति देवताः॥ पितृस्त्वापि गच्छंति वायु
 भृता जलार्पिनः॥ गत्वादकांते विविक्तं स्त्रापयेन्नाम्यथ कृत्स्नैः॥ तान्मदादिसंभारा
 न॥ त्रिधा कृतार्थं दंतानुगोमयं च विचक्षणः॥ मृदैरुपाशिरः श्वात्महृत्प्रांताभेरथोप
 रि॥ अथ श्रुतिसिद्धिः कार्यः षड्विः पादौ तथैव च॥ मशालमसर्वकायं च हिरान्मयं चाविधि
 ॥ मंत्रमस्तोत्रगीतं यन्लोहोत्तमं शबने तिष्ठतेः॥ कंठस्थमेवोपवीतं शीलनीममिस्वकं
 ॥ तत्र विष्णो हृदयान्तिके॥ तैर्वा मंत्राः कृताः कायवाये च राजसने यिनः॥ कंठोत्तमिस्वने
 तु कुर्वीरनक्षेत्रे तद्विज्ञाः॥ वहूचाः सामगाश्चैव चामेयानुषा अयि॥ कंठोत्तमिस्वने तु

आ. क.
४२

पुनः संस्कारमायुः ॥ तया ॥ तस्मिन्नेव गते पदस्थितश्चिन्तः ॥ आचम्य विभिनसञ्जात
तः स्नानं समाचरेत् ॥ यमः ॥ सववित्रं करुता आचम्य प्रातः मुखः स्थितः ॥ प्राणायाम
त्रयं कृत्वा कालं ज्ञानमतः परमिति ॥ गंगावतिरिक्तं स्थाले विशोषो वामनपुराण ॥ तो
र्धनकल्पयेत् ॥ हान्मलमेवेणमंत्रवित् ॥ नमो एषणयेति मलमंत्र उदाहृतः ॥ चतु
हस्तप्रमाणं चतुरस्रं समतलः ॥ प्रकलमाचहयेत् ॥ गामेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ॥ विष्णो
ः पारप्रस्तासि वैष्णवी विष्णुदेवते ॥ ब्राह्मिन्स्तेन सस्तस्मादाजन्म परांति कान्ति ॥ वि
ष्णुः कोवोई कोटिश्चतीर्थानां वायव्यरीत् ॥ दिविभुव्यं तरिक्षे च नानि ते संति जान्वि ॥
नंदिनी त्वेव तोनामदेवे पुनलिनीति च ॥ दक्षाष्ट्यो च मीरगा विश्वकापादिवायता ॥
विद्याधरी मुप्रसन्ता तथा लोचं प्रसादिती ॥ एतादिपुण्यनामानि स्नाकाले प्रकीर्तयेदि
ति ॥ प्रकाशं तरमपि ॥ नंदिनी नलिनी सीता मातली च महापगा ॥ विष्णुपादाब्जसंभ

रामः

४२

ता गंगा त्रिपया गामिनी ॥ भृगोरथी भोगवती ज्ञान्वती त्रिदशेश्वरी ॥ दारुणो नानि नामानि
यत्र तत्ता श्रये ॥ स्तीनो घतः पठेन्नितं यत्र यत्र काय हरमिति ॥ गंगायां नृनीर्वात तस्मिन्नेव
मित्सुक्तं स्कंदे ॥ गंगानदीं समास्या यना न्यो स्नानेन नदीं स्मरेत् ॥ यदि स्मरेत् रासघ्नस्तपु
रणं वै नृपति ॥ स्नानकालेः गतीं पुनप्यते ज्ञान्नी जने ॥ विनानि सुपदी कान्यत्समये
मघांशुधने ॥ इति ॥ अथ मध्याह्न स्नानविधिः ॥ श्रुत्वा यतपि शिष्टे ॥ अथ मध्याह्ने ती
थे मे सधोत पादार्णिकं सुस्निग्धं च मायत प्राणः शुचौ देशे स्नानं त्रेण भूमिं गाय त्रिपुराणा
लोपरि मृदे चतुरंगुलमुहस्तां धस्नानं रदं रनित्वा गाय यादयगर्भसुहा मितया परिहृय मृद
मुपातं शुचौ तेने सिंहासनाय आश्रय हस्तं दं गमनं लिप्याप्ता पुनश्चालयि स्वाः दिसंति शि
क्षयंतं पत्ताया देत न्मल स्नानं प्रादुरथ नीरं दिराचम्य तनीयमस्ते रादाय संवेपा रणे
कत्वा व्याहृतिमिमुधा विमज्जदक्षिणं भागं प्रक्षेप्य दशमुदिभुवि स्थिष्यन्तरीयं क्षि
प्त्वा तनीयं गाय त्रिं मंत्रं तन्मा रिसापदं कीयि स्याते नमः ॥ आयादस्य अप्रमर्शये

आ.क.
४३

नचासर्वागमनलप्यसुमित्रानआपनुषधयःसंनिधिसकदपुरात्मानमभिवि
च्यदुमित्रास्तस्मैसंतपोस्तान्हेष्टियंचवपंदिष्मदतिप्रदमद्रिःक्षालयेद्यवहृणप्रा
र्यनादिनातर्पणंतेनोक्तंनविधिनास्तयान्नात्रप्राग्ब्रह्मयज्ञतर्पणहस्तानिष्पी
र्ययेदपुत्रादयोह्यंतेतर्पणसेवस्तानविधिस्तदेतदसंभवेःभिरैरुक्तयोस्तैर्प्रादिषु
नचगृहेमयास्तयान्प्रणीतोदकेनशीतोहोदकेनगृहेस्तयान्मेत्रविधिवर्जयेद्
हिर्वीशुचौदेशेसर्वपश्चात्कुर्यादिति॥अत्रनप्रातर्मतिफास्तानमध्याह्नचगोमयैरि
मिनिषेधाज्जेमयस्तानेनोक्तंतदाश्रयायनविषयं॥कात्यायनोनामध्याह्नेपित
स्तत्रेगोमयस्तानमुक्तं॥तैषांप्रातःस्तानेसंक्षेपेणभवति॥अनुदितहोमितात
॥तथाचहोमपरिशिष्टेकात्यायनः॥अथसाहस्रमकालस्यवहुत्वास्तानक
मेणः॥प्रातर्ननुयास्तानेहोमलोपोविगर्हितः॥प्रातःसंक्षेपतःस्नानमध्याह्नेनसवि
स्मरमिति॥अत्रप्रअथातोनिस्तानेनघाद्यविसाधेपस्तानविधिरित्यंतःस्तमध्या

रामः
४३

कंडिकोक्तसर्वगोपहंदिनेस्तानेमध्याह्नेसर्वेतेषांभवति॥यथाह नितयाप्रोतर्नितं
स्तयादनातुरइतिकल्पिनवचनंनुमिधानस्तस्तानपरंअनाहिताग्निपरवेतिसे
य॥प्रातर्ननुयास्तानमितिनुहुक्तेरेव॥कात्यायमर्षणीमत्रमाहयासवल्क्यः॥
जंबुकोनामगायत्रीवेदेवान्सनेयके॥अंतर्जलेमकुञ्जस्वाब्रह्महस्योअपोहति
॥रदमापदमंमंत्रमुक्ताहेनोविमुंचति॥तद्विस्मोमितिमेत्रेणामज्जैरक्षुपुनःपुनः॥
गायत्रीवेधवीहीषाप्राजापत्यविकस्मता॥अशक्तौसंक्षेपस्तानविधिमाहयोगीया
जंबल्क्यः॥एषविस्मरतःप्रोक्तःस्तानस्यविधिर्हजमः॥असामर्थ्यालकुर्यावेतत्रायंवि
धिरुच्यते॥स्तानमेतर्जलेचैवमार्ज्जनाचमनीतथा॥जलाभिमंत्रणंचैवतीर्थस्यपरिक
ल्पतं॥अथमर्षणसक्रेनधिरक्षतेननित्यशः॥स्तानाचरणमिसेतदुपरिष्ठमहात्म
मिरिति॥अत्रविशेषमाहसुएव॥महास्तानेनकुर्वीतरात्रौसंध्यागृहेषुवा॥नेमिति
हेतयास्तनितथाभोमार्कवाग्भ्योः॥तथा॥भाजोभोमेत्रयोदश्यानेहभगुमयाहु

आ.क.
४४

सुवा॥ मदास्त्रानं पिंडदानं न कुर्यात्ति लतपरां॥ पिंडदानमवकाशं॥ नित्यं तु स्यात् आह
दिभवसेवा॥ आदिसेह निजन्मसंतपजन्मतिपावपि॥ शोभनस्यानिवेचनं कुर्यात्ति ल
तपरां॥ शोभनदिनेषु आहमपि न कुर्यात्॥ येवाभद्रं दूषयति सुधाभिरिति श्रुतेरिति परि
जाते॥ स्नानांगतपरादि पूर्ववत्॥ मध्याह्नसंध्यावेदनैविशेषः सर्वमेवोक्तः॥ अथ म
ध्याह्नसंध्यातपराप्रयोगः॥ सावित्र्याः कृष्णपक्षिषु एव मध्याह्नसंध्यातपराविनियो
गः॥ ॐ भुवः परस्वर्गं येषामि॥ ॐ यजुर्वेदं ॐ मंडलं ॥ ॐ तद्रूपिणं ॐ अंतर्गतात्मानं ॐ
सावित्रीं ॐ उर्वेदमातरं ॐ संकृतिं ॐ संध्यां ॐ यवनीं ॐ गोरीं ॐ उवसे ॐ निर्मलं ॐ
सर्वीर्यं सिद्धिं ॐ सर्वं मंत्राधिपतिं ॐ मधुवः स्वः परस्वः॥ तत उपस्थानादिसर्वस
माप्य॥ मध्याह्नसंध्यागत्तेन गायत्र्या जपितेन च॥ यथा संख्येन जप्येन हस्तमे प्रीय
तामिति वसिष्ठोक्तं त्रेण जनिवेद्यसद्वादिप्रदर्शयद्वाप्यं कुर्यात्॥ ॥ तत्र श्रुतिः
॥ श्रातपयी॥ अथ ब्रह्मयज्ञः स्वाध्यायैव ब्रह्मयज्ञस्मादिः॥ योगी॥ प्रदक्षिणां समाह

गमः
४४

सन्मस्सुतोपविश्य॥ दधेयुदभे पाणिः स्यात्प्राप्तं सुसुकृतं जलिः॥ साध्या येन यथा
क्ति ब्रह्मयज्ञार्थं मा भेत॥ अत्र कर्मादीपवित्रादिमासावपि दधे पाणि रितिसंवेचनं
पवित्रोपग्रहयति रिकृतं मासार्थं॥ ब्रह्मयज्ञैव येदभास्तेषां सागे विधीयन्तरिति ते पात्र
गश्च श्रुयते॥ ननु पवित्रादेः॥ योगी॥ आदाचार्यवेदेन स्नातोप्यपि रिक्रमात्॥ य
दधीतेः न हं शक्ता स स्वाध्याय इति स्मरति॥ अस्यायमर्थः॥ स्नात्वा कृष्णादिकं स
त्पात्रं कार्याह तिगायत्री एवं कर्म ब्रह्मयज्ञात्मकं च॥ मगा रीते यथा शक्तिप्रदित्वा प्र
तिदिने मेव मेरोप्येव ध्यापनेन समाप्याम्येदं प्रार्थनं मेव समाप्येदिति॥ रुचि
छंदो देवता निविनियोगांतं येव च॥ अविदितं जपे घक्तप्रदानं यमवापुयात्॥ आत्र
लायनः॥ ब्रह्मयज्ञमद्य संघं तु गच्छेत् विधानतः॥ स्वाध्याये प्रगल्भाय तं कुर्यादेव
दिजः सदा॥ तदेतत्तपयेदग्निदेवतं ध्यापितं सथा॥ शोभनकोत्रविशेषमाह॥ यामा
स्याच्चा मुदी चोपायागुदी चामपादिना॥ निद्वयतत्र नादिमंतगागच्छे पिनामसि

का. आ.

४५

॥ स्नात्वा यदोपवीती च भस्मा च मोदकं तथा ॥ पवित्रं लभ्यते तर्पणं कृत्वा ॥ छिन्ने सुजारे
 के ॥ तपो रक्ते कर्म के कृपा नाधारयेत्स यत् ॥ एवं पवित्रं वै भौपाणी कृत्वा ह्यारया ॥
 सव्यं पाणिगारं गुह्यं दक्षिणं प्रकृतं मध्यतः ॥ दक्षिणं पाणुली नैऋत्यं त्रिपाणुलं
 ताः ॥ तथा सकंशं गुह्यं दक्षिणं गुह्यं वेष्टितं ॥ कुर्वीत चैवं सर्वं बुद्धौ पाणी दक्षिणं जानु
 नि ॥ निक्षायस्व सहस्रं पश्यन्केवलं मर्वरं ॥ समीलिता सयुग्मावानि ह्यधमनसो गति ॥
 योगा विरूढा मात्मानं कृत्वा नमनास्ततः ॥ पार्वतं मंत्रं मध्ये तु शकुं साध्याय मानम
 नः ॥ तौ वत मनुराकं वास्तुक्तं वर्गमपि वा ॥ संकल्पमनसा एव मिदमथो यदुम
 ध ॥ समस्तं व्याहृतीः एवैकं पुनर्गणवर्चकं ॥ सावित्री च जपसिद्धिः एवैकं चेश
 स्नातः ॥ पश्चात्समस्तं स्नात्वा मिसेवं जपित्वा त्रिः समाहितः ॥ ततो यावत्प्रतिज्ञाते
 मध्यायं स्तुतमेव वा ॥ कर्चं वा कान्तनो वश्यं अधीयीत स्वशक्तिः ॥ पश्चादौ नम
 रस्या वाक्ये श्री संत सृष्टी ॥ कर्चं जपित्वा पश्चादौ मिसेवं समुदीरयेत् ॥ यदवा दति

रामः
४५

धिभ्यः सावदाय जस्य दक्षिणेति ॥ माध्याह्निकं सर्वमेव तर्पणं चागृहेति ॥ अन्येषां सस्रग
 खोक्तं पश्चाद्वा एते मेव वेति स्म संतरं ॥ जप्यानां ह्यश्वलायनः ॥ रुचो यन्त्रं विमामास्यथ व
 गिरसे ज्ञात्वा गानिकल्पानां शशोरिति हा सपुराणा नीति ॥ रुक्मिणानां ॥ आग्निमीले
 जपे सक्तं पापघ्नं श्रीकरं परं ॥ पाठयत् फले तस्य वेदानेति सहस्रदति ॥ यमः ॥ लंकार
 व्याहृती स्तिष्ठो गायत्री विप्रदां तथा ॥ मने संवत्सरं सवेदादि कमपक्रमेत् ॥ खरव
 र्गालयो येन मात्रा स्थानक्रियान्वितं ॥ वेदमेव पुत्रं धृष्टकृष्णध्याय फलमश्नुते ॥ मनुः ॥
 वेदोपकरणो चैव साध्याये चैव नैसकं ॥ नानुरोधोऽस्मनया पतं मंत्रेषु वै वैदि ॥ यथा
 ह्ययत्ने पुरुषसक्तस्य फलातिशय उक्तः ॥ मान्यो ॥ ब्रह्मयज्ञे जपे सक्तं पौरुषं
 चिंतयन् ॥ मस्वी नृजपते वेदानां योगान् विजानुमदति ॥ एवमुक्तं विधिनं ब्रह्मयज्ञं
 कृत्वा स्वशशोक्तं मार्गं गते वरुषि पितृपरां कुर्यात् ॥ अथ तर्पणं धर्मा उच्यते ॥ सप्त
 योसारे ॥ स्थले ण घाते पात्रे रोमकूपेन कुत्रचित् ॥ अंसे स्वतः प्रमीता नां स्थले दद्या

आ. को.
४६

ज्जलांजलिं॥ दालभः॥ ब्रह्मयज्ञो जपो होमो देवर्षिपितृकर्म च॥ अनेनैकसकं तं सर्वं न
भवति हि कारकमिति॥ तेन न पराप्रयोगेनैकार्थ्यमेतत्तु॥ हारीतः॥ आदित्या
जले कुर्यात्तर्पणं च मनोजपं॥ शुद्धतासाः स्थले कुर्यादिति वेदविदो विदुः॥ तपराज
व्यप्रक्षेपस्तजले वा कर्मः॥ यजुकास्मां जितिराह॥ देवानां च पितॄणां च जले दद्यात्
लांजलिमिति तदशुविस्थलविषये॥ तथा च विष्णुः॥ यत्र शुविस्थलं च सादुदकं देवता
पितृना॥ तपयेत्तु यथा काममसु सर्वमिति श्रुतिः॥ सर्वे न देवकार्पाणि गामेन पितृतर्पणं॥
निजैतेन मनुष्याणां तर्पणं नुविधीयते॥ गामेन अपसर्वमेतस्यैः॥ एकैकमेतन्निर्देहो
होतुसनकादयः॥ अहं प्रितरस्यैः स्यैः स्यैः एकैकमेतन्निर्मिति व्यासः॥ यजु॥ अन्वार
ध्वनसमेन पाणिना दक्षिणेन तु॥ इति योगिवचने॥ तथा॥ उभाभ्यामपि पाणिभ्यामुद
कं यः प्रयच्छति॥ समहो नरकं याति कालसूत्रमवाकुक्षिरादित्याघ्राहवृत्तं च तच्छा
द्वादि विषयमिति मदनपारिजाते॥ युक्तमेतत्॥ आद्विविवाहकाले च पाणिनैकेन दो

रामः
४६

यते॥ तपराजभयेनैव विधरेषु एतन् रतिकाभीजित्युक्तेः॥ यद्येवांशास्त्रायां विधि
व्येकहस्तनतर्पणमुक्तं तद्विषयमिति ज्ञेयं॥ भ्रातृभ्यो॥ उत यादस्तयोः कृत्वा सलिलैः
प्रणीमेजलिं॥ देवानां च पितॄणां च शुविस्तर्पणमाचरेत्॥ प्रागग्रे सप्तर्ष्ये देवानुदग्रे स्त
मानुषान्॥ तन्निवृद्धिगुणैः कृतं तर्पणं यत्तः पितृना॥ प्राचीना वीसादिलक्षणा मुक्तं भा
रहजेन॥ उद्दिदीवा मवाहोतु दक्षिणां स्कंधमाश्रिते॥ प्राचीना वीतमि साहस्तामि
त्रैष्टुर्गमसु॥ कंठावलं चिते चैव ब्रह्मसंज्ञं यदा भवेत्॥ तन्निविनमिति स्वान्तशस्त्रं
कर्मणि मानवे॥ यथा स्नानं सति तस्यैव देवकर्मणि साध्यते॥ देवर्षिदिग्गपितृतर्पणं
जीवपितृकस्यापि भवति॥ जीवपितृकोप्येता नान्यं त्रेतरदत्तिकासायनेनैः॥ न जी
वपितृकः कुर्यादिति निवेद्य स्तुतुं पितृना विषयः॥ तस्यापसर्वप्रकारमाह भ
गुः॥ अपसर्वदिज्ञायाणां पित्र्यैः सर्वत्र कर्तव्यं॥ आप्रकोष्टाप्रकर्तव्यं माना पित्र्यो
स्तु जीवतो रिति॥ आप्रकोष्टाप्रकर्तव्यं॥ न जीवपितृकः कुर्यादिति लैः कस्मैश्च

(आ.क्र.
४७)

तर्पणमिति कृष्णतिलनिषेधात्तत्र तर्पणं शुल्कातिला एव ग्राह्यः ॥ अतिलमेव न
 तर्पणमिति केचित् ॥ पराशरः ॥ शुल्कैस्सुततर्पदेवान्मनुष्यांश्च ज्ञेयैः तिलैः ॥ पितृसंतर्पयेत्
 कौस्तुभेण सर्वदा हि जः ॥ कौर्मनु ॥ देवान्ब्रह्मकेषींश्चैव तर्पयेदक्षतोदकैः ॥ पितृ तिले
 श्रुतं तर्पयेदिति धर्मविदो विदुस्मिति ॥ तथा च देवर्षितर्पणं यवैर्विशुल्कतिलैर्वैति विक्रमः
 ॥ वाहस्पति तिलैः कृताजलसंस्तर्पयेत्पितृन् ॥ खलस्य न न कर्तव्यं पितृणां प्रीतिमिच्छ
 तेति पराशरः ॥ मनु ॥ रोमसंखै तिलैर्नैव तर्पयेन्मतिमाप्तिह निजितसुखजनतर्पणं
 प्रीतिमिच्छतेति पराशरः ॥ यजु ॥ रोमसंखै तिलैर्नैव तर्पयेन्मतिमाप्तिह निजितनु
 खलतर्पणविषयः ॥ योगी ॥ आवाह्य सर्ववर्त्मत्रैगस्तौर्षचक्रं शुभान् ॥ प्राग्रथसुगन्
 सम्पदक्षिणायोषधेर्विहन् ॥ आवाहनं मेवाः विश्वदेवास आगते सा घादेव विपितृलि
 गकायाः ॥ कुशास्तरागप्रपिखलतर्पणविषयम् ॥ जलेः संभवात् ॥ यमः ॥ दोहको
 युग्मतः कृताहरयेदुदकोजलि ॥ गोश्रृंगमात्रमुद्रसजलमधेजलेक्षियेत् ॥ प्रादेशमा

रामः
४७

त्रमुद्रससालिलं प्राप्नुयः सुगन् ॥ उदरं मनुष्यांस्तर्पयेत्पितृदक्षिणतस्तथा ॥ सुर्विकर्म
 कुर्वाणः स्वयं जानति पातयेत् ॥ पितृणां कर्म कुर्वाणो वा मज्जानुति पातयेत् ॥ पाणिनेकग
 रां प्रोक्तं तर्पणं शुभं भवेत् ॥ तर्पणं सुदुपात्रं राक्षसायुधैः पक्वमते ॥ दक्षः ॥ कुशाग्ने
 सतर्पयेदेवान्मनुष्यान्नुशमथतः ॥ पितृनैषसंस्तर्पणं तु यथाक्रमं ॥ सद्रमैर्नि
 कहस्तेन कर्तव्यं पितृतर्पणं ॥ मारुति काचनदं मेवांश्च नैव न कदाचनेति श्रुता तपर्वचनाद
 ष्यत्येह सः सदादिमुद्रिकाया कर्तव्यः ॥ मनुखरादिपात्रग्रहणम् ॥ अम्बा ॥ हंति भिरंसीसी
 नित्यं जलविधाय कुर्यात्तथापने ॥ अत्र एवैकं योगिना ॥ अनामिकां धनं हेमन्तर्मा
 शीयमेमेव च ॥ कनिष्ठिकाधत्तं सद्रुतेन सज्जो भवेन्नरदति ॥ यदा शिखारश्मिर्षयसि
 नस्तक्ष्मात्रे धत्ते जलिभेगेन भवति तज्जखंभिसवधेयं ॥ यथा च छागलेयः ॥ लघुपात्र
 कोरुता सोवर्णं खड्गमेव वा ॥ राजतेताम्रजेवापितेन संतर्पयेत्पितृन् ॥ तथा ॥ जलोते
 तिलदर्शदीप्तो नुष्ठानाय वाचते ॥ नानुष्ठानफलं तस्य दानुरवहितफलं ॥ जलोते नि

वेधादस्य तत्र न ह्येन दोषः ॥ देवातिष्पचनेन कृते गुरुभ्यसादि ह्यनेन ॥ सर्वतः प्रतिगृह्य
यादिसंस्तुत्यात् ॥ नित्यापवादमाह मरीचिः ॥ सत्यम्पार विवारे च गृहे जन्मदिनतया ॥ भू सत्र
कलत्रार्थेन कुर्यात् निलतपेणां ॥ अन्यत्रापि ॥ पक्षयोर्भयो गजतस्य म्यां निष्प्रसूयाः ॥
विधापुत्रकलत्रौ च नित्यार्थं च सुवर्जयेत् ॥ तथा ॥ सत्यम्पार विवारे च जन्मक्षेदिवसेनया
॥ गृहे निषिद्धं सति लंतपेणां तद्विभवेत् ॥ बोधायनः ॥ विवाहे चोपनयने चोले सति मथाक
मे ॥ वर्षभर्तृ तद्वचने साहसिलतपेणां ॥ एतस्य क्विदपवादमाह वसिष्ठः ॥ उपरागे पितुः
श्राद्धे अमार्ग्याणां चैव संक्रमे ॥ निषिद्धे पिहि सवत्र तिले स्तपेणां माचरेत् ॥ कात्यायनः ॥
मृदासृगादिभरणी तीर्थपवविशेषतः ॥ त्रिषिवारतिषे वै पितिले स्तपेणां माचरेत् ॥ तथा ॥
तोचैतिषि विशेवे च गणां प्रेतपक्षे कै ॥ निषिद्धे पिहि नेकुर्यात् तपेणां तिलमिति विम्वलीसे
नौ ॥ संग्रहे तु ॥ कृच्छ्रकात्यायनप्रजावाला मेव वा जसने पितुः ॥ सति लंतपेणां कुर्मुनिषिद्धेषु
दिनेषु पि ॥ उद्धृतो दकतपेणां न तत्रैव ॥ यद्युद्धते निषिद्धे तु नित्यान्ते मिश्रमेज्जले ॥ अ

तोऽन्यथा मुस्येन तिलाया ह्यविचक्षणे ॥ अन्यथाऽनुद्धृतो दकतपेणां जन्तपेणां श्रा
द्धं न कुर्यात् ॥ विधाय ॥ कुर्यात् वै ह्यविधारं भिस्तत्सर्वे निष्कले भवेत् ॥ हेमरूपमयं पात्रं ता
मृकां ससमुद्रवम ॥ पितृणां तपेणां पात्रं न न्येनु पारित्यजेत् ॥ यद्विशुद्धं गुलं पात्रमुत्तमं
परिकीर्तितं ॥ मध्यमेन त्रिभागो न कनिष्ठं हादशं गुलमिति शिवरहस्ये ॥ तपेणां स्यावश्यकता
माह कात्यायनः ॥ छायां यथेच्छं छरदातपार्तः पयः पिपासुः क्षुधितोऽलमत्रः ॥ बालोजनि
त्रौ जन्नीव बालां यो धित्सुमांसं पुरुषश्च योषां ॥ तथा सवीर्यो भूतानि स्वावराणि च राक्ष
सा ॥ विप्राददकमिच्छंति सर्वा ॥ सुदयकृद्भिः ॥ यदित सन्यासि जीवमिह कस्तु देवैर्विदित्य
पितृ तपेणां कृत्वा खपित्त्रादिभ्यो पितृर्षये न दाहलौगाक्षिः ॥ बह्वीतीर्थे वसन्ते ता
ने च पतिते सन्ति ॥ ये भ्यएव पिता दद्यात्ते शोदघातं स्वमंसुतः ॥ अविभक्तैरपि भ्रातृभ्रै ह
यजन्तपेणां कार्यं ॥ भ्रातृणामविभक्तानामेको धर्मः प्रवर्तते ॥ विभागे सति धर्मस्तु भवेत्
षोडशकृष्टयक ॥ होमाग्रहानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन ॥ अविभक्तेषु संसृष्टे केनापि

आ.क.
४९

कृतं कृतं ॥ एतद्यग्येकपाकानां प्रत्यक्षो हि जातिनां ॥ अग्निहोत्रं सुरार्चनं च संस्थातृपरा
मेव च ॥ उपसृष्टपुस्तोत्रेषां चाकायमेव दृष्टकं दृष्टगित्वा भ्रातृभ्यां यत्नोक्तैः ॥ अग्निहोत्रं मन्त्रोपा
सत्तं ॥ अग्निहोत्रं स्पृष्टिद्वयं ॥ तत्परां गतयेत् ॥ योगीतु ॥ तत्पत्तिनिसंमुदायैर्य
नामिल्लप्यपि वा ॥ विधिज्ञः प्रक्षिपेन्नोयदेवासीनामशेषतः ॥ अमुतपयामीति वा प्रयोगः ॥
नामांतेतपयामीति द्वादशोमिति च चवृत्तितिकासायनोक्तैः ॥ तथा च यथासूत्रे प्रयोगो
वस्वाद्दृष्ट्या ॥ यमतपरां तु काम्यदिनविशेष एव ॥ तथा सायनीनां क्तैः ॥ तथा च यथासूत्रे प्रयो
ग्यवस्वाद्दृष्ट्या ॥ यमतपरां तु काम्यदिनविशेष एव ॥ तथा द्रवहमनुः ॥ यांकां विस्मरिते
प्राप्य हस्तपक्षे च तु दृष्ट्या ॥ यमतपरां तु विशेषेण पतियतो नियते दिवः ॥ यमायधमराजाय
मस्ववेचांतकाम्ये च ॥ वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षणे च वा ॥ औदंबराय दध्माय नीलाय
परमेष्ठिने ॥ इकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय च नमः ॥ दत्तं नो मम त्रेकं प्रणवादिन
भांतकैः ॥ तपि पिलाय मंदेव सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ॥ स्कादेतु ॥ हस्तपक्षेत्र्यादृशाम

गमः
४९

गारकदिनं यदि ॥ तदस्वात्माश्रमेतोयेतपयेद्यमनामभिरित्युक्तं ॥ यमतपरां वा ज्ञानेयि
नां निसंनतुकाम्यं ॥ तत्सूत्रे निसत्तेन विधानादितिके वित्ता ॥ सर्वतपरांते ब्रह्मवर्चसविशेष
उक्तः ॥ यत्र हस्तचनसंख्यानां हस्तचनोपहृतात्मनां ॥ तथा हि दत्तमक्षय्यं प्रदमस्तुतिलोदकं
॥ संयतेन ॥ आब्रह्मस्तेवृष्यं तं देवर्षिपितृमानवाः ॥ तत्पत्तिनिसंमुदायैः सर्वमात्मना प्रह
दमः ॥ अतो तत्कुलकं शीनाससहीपति वा सिनां ॥ आब्रह्मस्तेवृष्यं तं देवर्षिपितृमानवाः ॥ तत्पत्तिनिसंमुदायैः
॥ एवमुक्तं विधिना संतर्प्य वस्त्रं चतुर्गुणीकृत्य लेः पस्यन्ते वनिष्यते मेन ॥ तदा हृत्परां शरः ॥
एवं हितपरां कृत्वा सर्वपापविधिवद्भिज्ज ॥ निष्पीडयेत्स्नानवस्त्रं तिलदमसमन्वितं ॥ नस्वेतपरां
हस्तं चान्नसिन्पादयोः ॥ शिलाय चोदशने वदिगुणोद्दिगुणं नवा ॥ एतेषु पीडयन् वस्त्रं राक्ष
सोक्तं ते क्रियो ॥ यन्ना ॥ द्वादशपापवदंशं वसं क्रमं श्राद्धवासेन ॥ वसं निष्पीडयेत्स्नानवस्त्रं
एवमेव विदितं नृसमं त्रिनिषेधपरं ॥ मंत्रदत्तं ॥ ये केनास्मकं ज्ञानं अपुत्राणां
त्रिणैः मताः ॥ ते गच्छन्तु ममादत्तं वसं निष्पीडनोदकमिति ॥ अथ ब्राह्मणतपरां विशेषः

आ.क०

५०

प्रयोगपारिजाते॥ दर्शितिलोदकं सर्वपञ्चाहधान्महालयम्॥ मातापित्रोः क्षये सर्वे न पञ्चापुरे
हनि॥ वृत्तिकस्य धर्मोपासने वा तेषु विवर्जयेत्॥ वृद्धशान्तपः॥ एते तिलोदकं दत्त्वा धाम्नाद्
समाचरेत्॥ प्रसन्नमनसो वृद्धः तिलोदकम्॥ हारीतोषि क्षयाहप्रकृता ह॥ ततः परं हि कु
र्वीत तपसोपुरुषः सुधीः॥ तच्छेषतिलदमेस्तृप्तातः स्वात्मा सुधासमे॥ गारुपः॥ परेषु
आहूतं नमसीयोन तपयेते पितृन्॥ अहत्याः पितरस्तस्य शोर्ष दत्त्वा व्रजंतिता॥ स्नात्वा ती
रं समासाधु उपविश्य कुशासने॥ संतप्य ये सिद्धयुवा न्मत्वा तवस्त्रं च धारयन्॥ इदं तु श्राद्धे द
त्वा भूतपितृ विषये॥ तेन निसर्गपरां वृद्धदेवसंश्राद्धदिने यथाकालं भवसेवा॥ अतएव नि
विष्टे पितृने कुम्भी क्षयाहेतिलतपणमिति वचनं युज्यते निसर्गपरा विषयत्वेन॥ अस्या
क्षयाहेतये मेव नास्तीति कुत्र प्रतिप्रसवः स्यादिति युक्तं प्रयोगरत्ने नारायणभट्टैः॥ महा
लयश्राद्धे तु देवर्षिपितृतपरां कृत्वा श्राद्धं कुर्यात् श्राद्धानां तपःश्राद्धे देवताभूतपितृणां
मेव॥ तपयेत् क्षमाहेतु नित्यतपसो एवमेव कार्यम्॥ श्राद्धं गभस्तपसो हि तीयदिने संस्थापेद

रामः

५०

ना सर्वमेव कार्यं शिष्टाचारतः॥ तथा॥ पक्षश्राद्धं तु निर्वसतपरां स्यादिने दिने॥ सकृन्महालये
दद्यात् सर्वं हनितिलोदकम्॥ जीवे मानपितास्य समाताय द्विविधते॥ मानुः श्राद्धं सुतः कुर्वीत
कुर्वीच्छ्राद्धतपरां मिति संग्रहः॥ श्राद्धतपरां श्राद्धं मानपरां मिति संग्रहः॥ वृद्धि श्राद्धे तु नास्म
व॥ वृद्धि श्राद्धे सपिंजे व्रतश्राद्धं तर्प्य व॥ मसावु मासिक श्राद्धे न कुर्वीत तपरां मिति गरीः॥
क्तैः॥ तीर्थयात्रानुपशास्त्रोक्तं तपरां कृत्वा देवायक्षास्तया नामादसादिपुत्राणां कर्मैव देवा
वान्तं तर्प्य मनकः सुनंदनश्रुतिरुधीन्संनयः अतिष्ठा ज्ञास्तथासो म्यादिति पितृतपरां च
कुर्वीदिति त्रिखलीसेतो उक्तं॥ तपरां फलमाह शंखः॥ एवय एव भूतानि तपयेदमहं हि नः॥
सगच्छेत्तरमंस्कृतं ते जोरुपं निसमयमिति॥ अकरुणो हि दोक्ता कात्यायनेन॥ अतपिता दे
हादुधिरपि वीतीति॥ तपरां नंतरं जले देवताचिन्माह योगिपादवल्काः॥ निष्पीड्य स्नानवस्त्रं
तु श्रावम्य विधिवन्नतः॥ देवानां भवेत्तु कुर्याद्दत्त्वा दीनामभ्यर्चनः॥ मोक्षयेत्तु वगैरेस्तु सा वि
त्रैर्मंत्रा वारुणीः॥ तिल्लिगैरेवेमंत्रैस्तु अर्चयेत्सुसमीहितः॥ अप्यग्नौ हृदे स्येच्छं दिलप्रति

अका०

५१

मासुच॥ षड्वेतेषु हरेः समगर्चनं मुनिभिः स्मृतमिति॥ तत्त्रिंशामंत्राब्रह्मज्ञानविज्ञादयः
 अत्रातुरसेनैव ग्रहसजाके विदिहति॥ ततः सूर्यायार्घ्यं दधात॥ तदुक्तं न सिंहपुराणे॥ ततो
 र्घ्यं भानवे दधात्तिलपुष्पाक्षानान्वितं॥ उत्थाप्य स द्रव्यं तगायत्री मंत्रमुवाच॥ ततो
 ततो बल्लोक्तं परे कंहं सः शुविषदित्वा॥ स्वयेभरीत्सुपुष्पायस्येति प्रदर्शितां॥ अत्र स च
 भमस्तु र्ग्यादिप्रोदिदेवता अपीति॥ प्रयोगस्तु प्रोचिदिशेनमः इदं यनमरत्यादिरूपो ज्ञेयः
 ॥ एवमुक्तविधिना स्नानादिरुत्ताकलशमुत्तमोदकेनार्च्यपात्रहस्तो गृहे प्रजेत॥ तदुक्तं मा
 त्स्ये॥ जलदेवेन मस्तु सततो गच्छेद्भूतबुधः॥ पौरुषेण तु सक्तेन ततो विष्णुं समर्चयेदिति॥ इति
 श्रीमदनंतमहेश्वरवितेविधानपाणिज्ञाने मध्याह्नस्तानादिविधिः॥ ॥ अष्टगृहे देवता चैवं वि
 धिः॥ तत्र विधाय देवता एतां प्रातर्होमाद नंतरं॥ एवीह्नु एव कुर्वीत देवता नो च सप्तमिति मरी
 चिवचना सजाह्ने देवता चैव सप्तमः कालः॥ पौरुषेण तु सक्तेन ततो विष्णुं समर्चयेत्॥ चैव
 देवततः कुर्यादलिकर्म तथेव चेति कर्म पराणोक्तं मध्याह्नकाले गौराः॥ नारदीये तु प्रातर्म

रामः

५१

ध्यादिने स्थायं विष्णु एजं समाचरेत्॥ यथा संध्या स्मृतानि स्यादेव सजातया बुधैः॥ अशक्तौ
 विस्तरेणैव प्रातः संसर्गके श्वे॥ मध्याह्नं चैव सूर्याय च पुष्पांजलिमपि क्षिपेदिति॥ सूर्य
 देवता प्रातिगमेदं श्रिताः॥ प्रद्वाराणं विष्णुमोशानं सर्ममं गणधियं॥ इदं गोसखतीं लुक्ष्मी
 गौरीं वानि सर्मचयेत्॥ पात्रे वि॥ आदित्यगणनायं च देवीं रुद्रं यथाक्रमं॥ नारायणं विष्णु
 द्वास्त्रयं ते च कुलदेवताः॥ कैर्मै॥ न विष्णुना राधना दन्यत विधत्ते कर्म वैदिकं॥ तस्मादनादि
 प्रभंजं विष्णुमारुधमिन्नरः॥ तस्मिन्नाश्रिते देवसर्वमाराधिते भवेदिति॥ पंचायतनस्तु
 पनक्रम उक्त आचारदीपे॥ श्रीमोमध्यगतिहरीनंदरभूदेवो हरौ शंकरे भास्ये नागसुतारवो हरग
 णेशा जं विष्णुः स्थापिता दिवा विष्णु हरिर्कंदरवमाले चोदरे जे श्वरे नारीः शंकरभाग
 तेति शुभदा व्यस्तास्तुते होति दध॥ प्रधानस्य शंकरभागतः॥ इतः सूर्यः॥ आर्याशक्तिः इ
 शा न्यादिकर्मिणो मर्त्यः॥ शेषं प्रसिद्धं॥ न्यासमाह योगी॥ अंगुष्ठे चैव गोपिंदं तज्जनां च म
 हीधरं॥ मध्यमाया इषी केशमनाम्ना त्रिविक्रमं॥ कनिष्ठामांसे हि सुकरं मधे च माधवं॥ ह

५२

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

आ.क.
५३

या॥ हिजा नामेव नानेवांशालगाप्रशिलाचेनम॥ स्त्रीणां चैवाश्वत्थद्राणं विप्रहसेनद्रु-
नं॥ स्त्रीणां मनुपनीतानां श्वत्थद्राणं च जननेश्वर॥ स्पष्टेन नाधिकारोस्ति विस्मोवाशंकरेपिवे-
निष्ठहन्तादीये॥ कोर्मोपि॥ ब्राह्मणपतिहरेर्विष्मन्त्यश्वत्थेयद्रुती॥ सनाथाप्रत-
नाथावातस्थानास्तीह निकृतिरिति॥ लिङ्गस्पर्शनिषेधोपीदानोत्तुप्रतिष्ठितलिङ्गवि-
षयोत्तुपुनरानादिलिङ्गविषयः॥ तथादिनारदीये॥ यदाप्रतिष्ठितं लिङ्गमंत्रविद्विषया-
विधि॥ ततः प्रभृतिश्वत्थमेषापितसंस्पृशेदिति॥ दोक्षितानां हिजांमेवास्त्रीणां
मपितं चैव च॥ लिङ्गे सुगुराणां दर्शनात्तन्मंत्रसाधनेति नदिपुराणां॥ स्त्रीश्वत्थद्राणां
पार्थिवलिङ्गादिपुजाधिकारोक्षेपः॥ यत्तु॥ नपस्तपस्तीर्षयात्रप्रत्रयाभेदसाधनं॥ देव-
तारुधनं चैव सुश्रुदुपननानिषडितितुज्जालग्राभादि विषयमितिसर्वमनवद्यं॥ निमी-
ल्योहासनं प्रातः कार्यमितुं नृनारदपाचरेत्॥ यः प्रातरुत्थापविधाय निसंतिमौल्यमी-
शस्यतिराकरोति॥ नतस्वदुःखेनदीर्घतावनाकालमसुर्नचरेगमात्रं॥ क्रियास्तरे॥ मध्य

रामः

५३

मानामिकापुष्पसंगृह्यजयेत्॥ अंगुष्ठतर्जनयाम्भानि माल्यमुपनोदयेत्॥ ग्राह्य-
पुष्पाणि न सिद्धपुराणी॥ पुष्पैरपुष्पैश्चैः पत्रैर्वीतिरि संभवेः॥ अपुष्पविततिष्ठेद्रेः प्रा-
क्षितैर्नतुवर्जितैः॥ आम्नामोक्षवैवापि पुष्पैः संसृजयेद्द्वारं॥ शमीपुष्पं विल्वपुष्पं च प-
कं तर्जयत्तथा॥ करवीरं तुष्पाश्रितं पादलंकुशपुष्पकं॥ वनमालाप्य शकं च सेवनीकुलमा-
लनी॥ त्रिसंधं च तथाश्रितं कुंदं च शतपत्रकं॥ माल्लिकाचैव जातीचसर्वपुष्पादिशिष्यते
॥ प्रयोगपारिजतेषां सः॥ प्रतिमापटपत्राणां निसस्तानेन कारयेत्॥ कारयेत्पर्वद्विषय-
दिवामलधारणं॥ तथा॥ जातीपुष्पसहस्रेणादधान्मालां सुशोभनां॥ विस्मवे विविधभुजा-
तस्य पुराणनेतकं॥ अशमीगोभं गराजं च शमीपत्रं च खोदितं॥ हवीचक्रपत्रं च दर्भममर-
कंतथा॥ ततः श्रवणं विल्वपत्रं॥ ततस्तुलसीवरा॥ एतेषां च पणालोभं पत्रैरप्यचयेद्वि-
मिति॥ पुष्पेष्वाकलिकावयो ग्राह्यं कुमलचंपकं॥ छातेन तुलसी ग्राह्यानां पणाराजवल्ल-
भ॥ अस्त्रात्तातुलसीछिन्नादेवाप्येति कर्मणि॥ तत्सर्वं निष्कलं याति पंचमेव न शुद्धतिदि

आ. का.
५४

तिपात्रे॥अथवर्जपुष्पाणि विष्णुधर्मेनरे॥उग्रगंधीन्यगंधीनिकुसुमानितहापयेत्॥अन्या
यतनजातानिकंठकीनितर्षवच॥रक्तमकलजातानिचैत्यक्षीमद्वानिच॥शमशानजा
तपुष्पाणांदानेदेवेविवर्जयेत्॥ककराख्यस्यपुष्पाणितथाधनरक्तस्य॥कर्मचक्रज
चार्कनेवदेयजनाहेन॥शिवस्यवर्जानिप्रासाददीपिकाया॥जपावधूकसिंहानथात्रैसं
धिकेष्टुमे॥मंदतौकेतकीसूचीएयीमालतीकुटजातिच॥ववेरसनेपत्रीचतथाचकुमु
द्वय॥आनीतनापयेत्क्षोभोःप्रमाददधिवेषकृत॥स्फादेनुग्राहा॥यक्रानि॥वीहेनैकरी
कास्वकलीरंनिलस्यच॥विन्वपत्रंचकल्लारमर्कमंदारमेवच॥नीलोत्पलंचरक्तंचकम
लेपमृसेतकं॥कदंबंचकुसुमंचअशोकवकुलतथा॥एवमादीनिपुष्पाणिविशिष्टानि
प्रिवाचने॥काशीखंडे॥कस्तूरीकापाहोभागीहोभगीकुंकुमस्यच॥चंदनस्यत्रयोभागा
ःप्रिाशिनस्त्वैकएदहि॥यक्षकंदमरमेवसमुमुखल्लभः॥गारुदे॥कुर्रंचंदनदर्मःकु
कुमंचसमांशकं॥सर्वगंधमितिप्रोक्तंसमस्तामरवल्लभां॥देवीपुराणोविशेषः॥शिव

रामः
५४

विरजयेत्कुंदमुन्नतंचहरेःसदा॥देवीनांचार्कमंगचादित्येतगरंतथा॥आचारदीपेपि॥अक्ष
तेनीचयेदिधुननुलसागलेध्वरे॥इहोभिनोचयेदुगनिकेतस्यामहेध्वरे॥जलेपुष्पपित्रेसा
ज्यपशणिकुसुमानिच॥नुलस्यगुह्यविल्वीतिगंगावाहेनदुष्यति॥ननिमीलदप्रपुष्पप्रपु
ष्पमर्षदपितंसदेमि॥तथा॥वसुनीतंकरानीतंक्षयपतितमेवच॥एउपत्रैरानीततस्य
सजाचनिष्फला॥योचयेदिधिवद्धत्वापराणीतैश्चसुभाधेः॥सजाफलाहमेवावसनसमग्रं
फलंलभेत्॥शौनकेपि॥उत्तमावनजासजाक्रयकीतानुमध्यामा॥अधुमायाविताएजा
चोर्वैलैवतुनिष्फला॥ओषधेयःप्रदुस्यानहिजस्य॥तदुक्तंमिताक्षराया॥याजुर्वल्स्येन॥
गामेक्षयागोप्रचारेभमीराज्जवशेनवा॥दिजस्तुमेषुपुष्पाणिसर्वतःसुवदहरत्॥नृणांवा
यदिवक्तादं पुंष्ववायदिवक्ताफलं॥आनाएछन्निगृह्णन्प्रद्वैदंमहेतीति॥तुलसीय
हणेनिषिद्धदिवसादिकास्वनिर्गम्ये॥भानुभागेवभोमेचयनीपातेचवैधतौ॥संक्रान्तौपक्ष
योरनेहादश्यानिशिक्षेधयोः॥तुलसीयेविविचिन्वतितेहिंदितिहेःशिरः॥विष्णवस्तुविशे

आ. का०

५५

षः स्फुंदे ॥ नहिं पात्रुलंसीविप्रोदादशंवेष्मवः कश्चित् ॥ अमेवपिनिविद्धेषुविनुयानुल
सीसुदेति ॥ ग्राह्ये ॥ भात्रुवारंविनाहंवीनुलंसीदादशीविनेति ॥ ननुहृष्टमंत्रस्तु ॥ तुलस्य
मृतजन्मासिसदात्तकेशवप्रियेकेशवार्थविचिन्नामिवादाभवशोभनेरति ॥ अथविल्लादी
नामनिमोल्मदिनसंख्याचते ॥ बह्वह्निके ॥ विल्लायाप्रोगेजातीनुलसिंशमिश्रताकैतकी
भंगहवीमंदीभोजाहिदमीमुनितिलत्रगूरव्रह्मकल्हारमल्लाः ॥ पचाश्चारातिऊनीदमन
मरुवकाविल्लतोः ॥ हानिशस्त्रासिंश ३० ३३ का ११ मंदिशो १९ दधि ४ निधिवेसु ८ ॥ १५ ममा
२ ॥ १५ एव ॥ भारतेदानधर्म ॥ हरिचंदनकस्तुरीकेरुंदेकेसरान्वितं ॥ गंधदघासयलेन
दुएगंधान्विवर्जयेत् ॥ गंधेनदेवास्तुत्येतिदर्शनाद्यक्षरक्षसाः ॥ नागाः समुपभोगेनत्रिभि
रोत्तेस्तुमानुषाः ॥ अतनुर्धप्रवक्ष्यामिधूपदानविधेः फलं ॥ निर्यासाः सारिणाश्चैवकुत्रि
माश्चैवतैत्रयः ॥ निर्यासाः शल्लकीवर्माः देवानां दधितास्तुते ॥ गुग्गुलुः प्रवरलोषासर्वेषा
मितिनिश्चयः ॥ अगस्त्यः सारिणाश्चैवक्षरक्षसाभोगिनो ॥ दिशानां शल्लकीयश्चकांक्षि

रामः

५५

तोयश्चतद्विधः ॥ अथसर्तुरसादीनांगंधैः ॥ पार्थिवदारवैः ॥ फलितोरससंयुक्तैर्मनु
ष्यारणांविधीयते ॥ दीपदानेप्रवक्ष्यामिफलयोगमनुजर्म ॥ मन्वायेनमदाचेवप्रदयाया
दशने ॥ ज्योतिस्तेजःमर्कांशवाष्पस्वर्गंचापिबर्णते ॥ प्रदातेजसोयस्मानेजोवह्नयतेनृणां
॥ अंधंतमस्तमिसिंचदक्षिणायनेमेवच ॥ विनाशयतितत्सर्वतमसश्चैवभेषजं ॥ आलोक
दानावक्षुष्यान्प्रभायुक्तोभवेन्नरः ॥ दीपान्दत्तानोपहिंस्येन्नहरेन्तोपनाशयेत् ॥ दीप
हर्ताभवेदंधस्तमोगतिरसुप्रभः ॥ हविषाप्रथमः कल्पोद्दिनीयश्चौषधीरसेरिस्तादि ॥ त
था ॥ स्नानेक्षपेतथादीपेनेवेवैवर्षणतथा ॥ धूपानांदं प्रकुर्वीततथा नीलाजनेपिच ॥ वन
स्पतीतिमंत्रेणदेवप्रादेचक्षपयेत् ॥ धूपयेद्यजनेनैववनकरातवाससा ॥ तुलसीरहितं पु
ष्पं हृदिशल्ममपि न ॥ तुलसीमंजरीयाद्यातदभावेनुपल्लवः ॥ तदभावेनुपत्रं स्यात्तथा
वेनुकापुष्पं ॥ तदभावेनुमूलेस्यान्मूलभावेनुमृत्तिका ॥ मृत्तिकायाअभावेनुतुलसीशब्द
उच्यते ॥ तथा ॥ स्वयंनिर्वापितं दीपमाजिघ्रतिसुरारयः ॥ तस्मात्रिकीपयेद्दीपं देवानां घ्राणु

आका.
५६

एये॥सत्ताकालेनैवेधनचेमुप्यादिनैवतु॥कल्पनीयमप्याचोक्तंहरिणोवाजेनायवे
॥पत्रपुष्पफलंजोयंयोमेभक्त्याप्रयच्छति॥तदहंभक्त्युपहतमश्रामिप्रयत्नात्मनामिति
जीताया॥वसिष्ठः॥उपादियातिशक्तानिभक्षणाणिचफलानिच॥मुपकांनिसुहृद्वानि
पवित्राणिनिवेदयेत्॥कदलीकारवल्लीचपटलीहहतीहय॥कूष्माण्डकुटजचैवउवा
रुहयमेवच॥पनसंनारिकेलंचपात्रीचवदिरीफलं॥कषिस्यक्षुद्रहंताकमाम्रमाश्रा
तकंतया॥अपवित्राणिनुसएवाह॥कोद्रवाणिकुलिस्थानिनिप्यावंचमसरकं॥कृष्ण
निपावकल्यानिमूलकंभिल्लपिष्टकं॥एतवचजेयन्निस्संदेहंनैवेधयेदने॥पंचरात्रे॥पाकं
संस्थान्द्विभोगान्वाविभिःक्षालितान्वहिः॥तमस्मभिश्चतुर्दिक्षुत्वेहीकास्तुंडका
न॥देवस्यदक्षिणोपाश्रितत्वाफलकभूपिषु॥सुवर्णादिषुपत्रिषुपरिप्यायेधद्वरे
॥नपिवेष्टंस्वतोयंचनभूमौविनिक्षिपेत्॥नसंप्रोक्षेत्तनेवेधमुक्तीवाघवानभवेत्॥
तस्मात्कुंभोद्धतेनैवेधंप्रोक्षयेदुवधः॥ततःप्रणघातुतयोदातव्याःपरमात्मनि॥

रामः
५६

एतदंहा६कोत्तमःवह्निमंडलपयंतपोदं मातृशंसतितद्वत्सलमंत्रजपेदत्रततो नारायणात्मकं॥
अष्टोत्तरशतं चैवने॥घंटानादं विनाशं पुनं विद्वान्नुमहति॥दीपोपचारनैवेधंघटासनसमन्वि
तं॥चतुरष्टांगुलोत्सेधंदीपवर्तिसमन्वितं॥उर्वरेण्यहंसाभामापादनलमस्तकं॥त्रिःपरिभ्रा
म्यदेवेशं वह्निरेतंतःक्षिपेत्॥नीराजनेमहाविष्णोर्मित्रेस्सर्वसमप्रभं॥येपश्येतिमहाभागास्तेषां
पुण्यमनंतकं॥कीचोत्रहस्तानामगम्यागमकोटपः॥दह्यतालोक्तमात्रेणविष्णोरागार्तिकंसे
दति॥तत्रैव॥आवाहनंवासनंचसंनिध्यंसंतिरीधनं॥अर्घ्यंचाचमनंचैवंगधपुष्पविभूषणं॥
दपादेनोपचारंस्तुसर्वंभ्यश्चष्टयष्टयकं॥सदावरासंस्तुभ्यःस्वाहोतैःस्वस्वनामकेः॥प्रेष्टव्यं
पादिकंतेषांतस्वस्वनासहेति॥अथविष्णुशक्तयः॥विमलात्कर्मिणीतानाक्रियायोगातयेव
च॥प्रन्हीसमातयेशानाःनुम्राविष्णुशक्तयः॥अथशिवस्य॥वामाज्येषाततो गौरीकलाक
लविकर्णिका॥विकिराणसिंयाप्रोक्तावलवलविल्लिका॥मनोन्मनीतिसंप्रोक्ताःशेवपीठस्य
शक्तयः॥अथगणेशस्य॥तीज्जाख्योज्जलिनीनंदभोगदाकमरूपिणी॥उग्रानेजोवतीसत्ता

नवमी विप्रनाशिनी॥ अथ सूर्यस्यास्तस्माज्जया भद्रातिभूतिर्विमला तथाः॥ अमोषा वैद्य
तीचेति नवमीः सर्वतोमुखी॥ अथ दुर्गायाः॥ विभूतिरुन्ततिः कोतिः कांतिः सखिः कीर्तिश्च
संनतिः॥ अष्टिरुक्कचिदुद्दिष्टदुर्गा शक्त उदाहृताः॥ तथा॥ हादृशे हरेः स्तानोपचारो न क
यत्सुर्जन सिंहपरिवर्धयो॥ जन्मप्रभृति यत्किंचित्सुखं नुपुराजितं॥ नश्यति रादृशदिने
हरेर्निर्मोत्पलतघनादिति पाशोक्तेः॥ न चेतन्निर्मोत्पलं घनविषयं॥ तस्य सर्वदेवसंबंधि
नः सर्वदानिषिद्धेस्वेन हरिहाराशीपदयोर्वैष्णवैर्यतेः॥ स्तानं यो हरये दद्याद्दृशं वैष्णवादि
कम्॥ पञ्चदशा फलं॥ सर्वं वा फलं यमगच्छतीपंचरात्रैस्त्रयमभिधानात्॥ दिवानिषिद्धाश्चात्रा
वभिषेको हादृशो भित्तिगम्यते॥ दमन कपवित्रं॥ गोपराहादृशे स्मृताश्चात्रावभिषेको भिषेकः॥
दमन हादृशं नेच पवित्रा गोपसी तथा॥ न स्तानं हरये दद्याद्दृशं वा भिषेकपिना भिषेकः॥ दम
न हादृशं वैष्णवा वित्रा पेयगोपसी तथा॥ न स्तानं हरये दद्याद्दृशं वा भिषेकदा च नति स्मृतः॥ का
तिक हादृशं प्रातः स्तपनमुक्तं निर्गमायते॥ प्रातरुत्थाय मतिमानि स्त्रीः स्नानं प्रकल्पयते॥

रमः

५७

दधाक्षीरिणमधुना तथा गंधोदकेन चेति॥ नैवेद्यामुक्तं स्कांदे॥ हरं रापं गजं नतं भूक्तं सं
पालाशपत्रकं॥ नैवेद्यायाश्च पत्रवापात्रे विष्णोर्ति प्रियं॥ भक्षं भोज्यं च लेखे च वैष्णवे स
गुणान्वितं॥ दधाद्यी हरमेति संघम्रियमयात्मनः॥ प्रक्षिप्य तु लसी प्रोक्ष्य सत्सुखी भिम
मंत्रयेत्॥ नैवेद्यं शंखतो वेन प्रोक्षेत्तनकादचन॥ पानीयं चामनीक सपरं शाबानि वेदयेत्॥
ततो जवतिका कायी मुहने मनवैक्षमाणा आसीना जपनीति स एजामकर गोवीधामनी
क्तेः॥ गंधपार्पजले दत्ता दद्याद्वा च मननं नृ॥ हस्ते वा संसकृष्टं मृकुदं भक्षणं निव॥ क
र्षे रैलादि संयुक्तं ब्रह्मं च निवेदयेत्॥ प्रदशयेदथा दशकल्पयेच्छत्रुचामरा॥ महानीराज न
चैव पुष्पांजलि मण्डपेन॥ प्रदक्षिणानमस्तारान्कुयोर्दं भाक्तिस्त्वेकं॥ पदो सदीतर
गच्छेत्करोचल नवाजितौ॥ वा वा स्तात्र मनो ध्यानं च तुरंगं प्रदक्षिणा॥ उरसाक्षिर साहस्रया
मनसा वचसा तथा॥ पद्माकराभ्यां जानुभ्यां प्रणामोर्लंगदं नित्यं॥ मनुस्ते स्पृष्टा रादं स्प
ष्टालिं गां स स्नानं यैव हि॥ स्त्रीणां वक्षःस्थाले स्पृष्टा सा भूमिने श्यति॥ ध्रुवमिति तत्र नमस्का

अ. का.
५८

रव्यतिरिक्त विद्या। नमस्कारे उरसेति विधानात्॥ एकां चंद्रां खोसेत्यति सौंदर्या विनाय
के॥ चतुस्तः केशवे दधाच्छिवे चार्धं प्रक्षिणो॥ अर्धं मदक्षिणापि देवालय॥ नमो हो॥ त
त्र वृषचंद्राद्यभावात्॥ ततो देवं सुवीत॥ जिते ते पुं ग्रीकक्षनमसो विश्रभावन॥ नमस्तस्म
हवी केशमहापुरुष एव जगन्मोहिरापमंग भूमिप्रधानाव्यक्त रूपिणी॥ जिनमः॥ भगव
तेवासुदेवामप्रहृष्टानसभा विते॥ देवानां दानवानी च सामान्यमभिदैवत॥ सर्वदा चरण
हृदं व्रजामिशरराते वेसादिदृष्टिधानोक्तोक्तोत्र॥ तनुमप्यमस्तव के पुरुषस्तुक्त वि
धाने दृष्टव्यं॥ एवं भगवतं प्रहृष्टं जगदीशं जयेत्॥ मुखे पुण्यां जनिं दत्त्वा गोशोच चिने
भवेत्॥ गणेशं च सुखं च तत्र स्तुत्यं क्रामाभवेदि सा चादी वोक्तः॥ तत्र मंत्रः॥ रमा ज
ह्मा देवा देवासेन कायाः शुकादयः॥ श्रीन सिंहमसादोय सर्वं हंतुं तृणं प्रवारति॥ गणो
शस्यतु वक्रतु गमुदघात॥ सूर्यस्तु त्रुवंशवे॥ शक्त्यास्तु उच्छिष्टं जगत्सिद्धपात॥ अथ
आपराधः॥ स्कंदे॥ नांगुष्ठे मंदयेद्वनाधः पुण्यैः समवेयेत्॥ करं ग्रैने क्षिपेन्नोयवज्रफत

रामः
५८

समं भवेत्॥ शालग्रामशिलातोममपीत्वापुस्तमस्तके॥ मक्षे परां प्रकृतीं ब्रह्माहमनिगस
ते॥ गारुडोपादोदकं पिबेत्त्रिंशन्नैवेधं भक्षयेद्दूरः॥ शेषास्तमस्तके धारयति वेदांशुश्रवणोपा
दोदकं स्पर्शतु॥ उदकं चंदने चकरोत्सं प्रबुलमीदले॥ घंटास्तु कृष्णलाताम्रानवभिस्त्ररणाद
कमिति॥ पावनं विष्णुनैवेधं सुरसिद्धिभिः स्मृतं॥ अमृतं च सुनैवेधं भुत्वा चंद्रा मां चरेत्॥
स्कंदे॥ विष्णुस्तु द्विच्छिजे पुष्पेश्वरसामो वदेन्नरः॥ अथ यथैत पापः स्नाद्या च युगचतुष्टयोती
ये ग्रहणमकारस्तु॥ वस्त्रं च नु ग्रीणीकृत्य मसार्थं वामके करे॥ दक्षिणे न करे ग्राया प्रसोदकं म
याददेत्॥ प्रक्षिप्य मस्तके विह्वलीय ग्रायां त्रिततः॥ देवदत्तं जगन्नाथं स्वचक्रगदाधरं॥ दे
हि देवममानुजो तवती येतिषु वणे॥ लदेवानुजो तव स्तोत्रं पठेन्नम्रमिमेततः॥ शालग्रामशिला
वारिपापहारिनिष्यती॥ अकालप्रसुहरणं सर्वव्याधिनिनाशनं॥ सर्वदुरितोपशमनं विष्णु
पादोदकं शुभं॥ विष्णोः पादोदकं पीतं कष्टिजन्मघनाशनं॥ प्रदेवाद्युगं पापं भोविं दुनिपातना
त्॥ स्नाने वाचमने चैव भोजनादोतयेव च॥ तथैव भोजनस्यांति शालग्रामजले पिबेदिति॥ आ

आ.का.

५९

दित्स्परानेतु॥ अग्राष्टीयनिर्मालं पत्रं पुष्पफलं जलो॥ शालग्रामसंस्पर्शं सर्वमाति
पवित्रतामिति विशेषोक्ते निषेधस्तु केषु लपरे गंतव्यः॥ शिवैकमन्त्रसमुद्राद्यमपि भवति
॥ निर्मालंधारयैः सत्त्वशिरसापार्वतीपत्रैः॥ राजस्यस्यमन्त्रस्य फलं प्राप्नोति निश्चितमिति
॥ अत्र मन्त्रेति वदन्ताले भादिना नयाद्यमिति स्मरति॥ यद्वा निषेधस्तु महामन्त्रानपरः॥ क
पे संविदिनिक्षिपेदिति पाप्मोक्तेः॥ अमन्त्रापि॥ वाणानि गेस्यं भजे चंद्रकंते हरिश्चिते॥ सो
चर्गाभ्रकन्ते वैवर्णमोर्ने विदुर्मक्षणा मिति॥ अथ वाराहोक्ताः॥ इजापराधाः॥ द्वात्रिंशतत्रमु
स्यामे वाराहविष्णुनोदिताः॥ तिर्यकपंडुरो भस्त्रास्रकृत्वादेवता चने॥ या विज्ञैः पत्रपु
ष्पधैर्यः करोति मन्त्राचने॥ अमक्षा लितपादयः प्रविशान्मनमंदिरे॥ मम हृदये भिमुस्तं
वस्तु च वये वयः॥ कौमुभ्रं कं मत्स्यो मक्षयेन्मम सर्वकः॥ उरु हृत्कपलाशस्तेः पुण्यैः
कुर्यान्ममाचने॥ ममाचमामुरकालेयः करोति विमरुधीः॥ अवेष्टमवस्पर्शकान्तं यामि
ह विनिवेदयेत्॥ अवेष्टमवेष्टु पश्यन्तु मपूजादिदधानियः॥ दिनांतरितपक्षान्ते याम

रामः

५९

हं विनिवेदयेत्॥ नीलीरंजितवस्तुं यन्मर्त्यो मृत्युं निवेदयेत्॥ नवमक्षालितं वस्तुं जीर्ण
यन्ने निवेदयेत्॥ नीलीरंजितवस्तुं यन्मर्त्यो मृत्युं निवेदयेत्॥ नवमक्षालितं वस्तुं जीर्ण
ये निवेदयेत्॥ अमौनीषमेलिर्मागो मस्तु जाविदधानियः॥ वातमन्त्रनिरोधेन मस्तु जा
विदधानियः॥ नखोदकेन स्तपने कुरुते मम मानवः॥ कृत्वा वातमना चम्यत पाप्राप्तं ते क
बलः॥ पीठमनोपविष्टस्तु दजये हानि सनः॥ मन्मथेऽपदहने दीपं च कुरुतेः चने॥
मस्तु जको न कुरुते तोतु रजां वदमिने॥ मस्तु जकः शिवहेली मन्दकं श्रुतिवोधमः॥ भूता
हृष्टो धौर्न कुरुते न कनरु विवासरं॥ परस्परपिधानं यत्परिधाया च ये वर्मा॥ आ एज यि
त्वा विघ्नेशं भाव्य च कपोलिनं॥ हृद्यो यत्कर्म क्रियते त्रिकालाचने विहृतं॥ अंधकारे
स्थे शोभा च संभाष्य च रजखलो॥ वामहस्ते च मोहकृत्वा स्नापयेद्यदि मरुधीः॥ महापराधा
नृजाती हि द्वात्रिंशन्मन्त्रमा मितान्॥ अमेपि॥ अंगलने च जीर्णं च वस्तुं देवेन चार्पयेत्
॥ मन्मथे भिन्नपात्रे वा पाषाणे लोहकाष्ठजे॥ पल्लवे करभूमौ कुरुते नैवेद्यं समयेयेत्॥ या

आ.का.
६०

नैर्वापादुर्कैर्वाषममनं भगवद्देहो देवोत्सवाद्यसेवाच अभयमस्तदग्रतः ॥ उच्छिद्ये चैव वा
शोचै भगवद्देहनादिकं ॥ शक्तौ गौराणोपचारस्तु अनिवेदिनप्रक्षालं ॥ तत्र कालोऽवसानो
च फलादानासनपरिणामित्यगस्त्योक्तापराधाः ॥ ॥ अथ गृहिकचैकरजायां सज्ज
देवतानियमो भविष्यमुपायो ॥ गृहे लिंगहार्चनार्च्यगणेश त्रितेयं च तथा ॥ शक्तित्रयं
तथा नार्च्यं शालग्रामहर्षतथा ॥ द्वैशं रेवो नार्चयेवैव भूतनां च प्रतिमां तथा ॥ नार्चयेद्युत
यामत्पकुर्मादिदशकृतथा ॥ द्वैचक्रैश्चरकायास्तु नार्च्यं सर्वहर्षतथा ॥ शालग्रामाः समा
स्यन् विषमानकटावन ॥ विषमेषु त्रयं शस्त्रं समेषु द्वितयं न हि ॥ एतेषां एतानां त्रिसमुद्देशं
प्राप्नुवही ॥ तथा ॥ रंकारूक्षावक्राः तिष्ठन्त्याः शालग्रामशिलानस्य आइसपिपुगणो ॥
अत्र गृहीतुं पाहनाद्वैतचारियसोदिते दोषरतिश्च न्यते ॥ शालग्रामलक्षणमुक्तं कं
दे ॥ शालग्रामशिलयास्तु प्रतिष्ठा नैव विद्यते ॥ महापञ्चोक्त्या दोषं च येन ततो नु
॥ ॥ खेदितं कुदितं भगवत्पार्श्वतश्च विभेदितं ॥ शालग्रामसमुद्देशे लक्ष्मीवाहनं न हि ॥ च

राम-
६०

क्रंवाकेवलंतत्र प्रमेन सह संयुतं ॥ केवलावनमालावाह रित्त्वस्यासह स्तितः ॥ अत्रापि दो
षाभावो यस्यादिपरे ॥ हारदेशे समेचकैश्च येनोत्तरीयके ॥ वासुदेवः सवितयः शुक्लाभश्चात्र
तिशोः सक्षमवक्रस्तपीतदीप्तिस्तथैव च ॥ सुविरिञ्चिद्रवद्वलं दीर्घाकारं तु तद्वेत् ॥ अनिद
इमे नीलां भवन्तु लवातिशोभने ॥ रेखात्रये तु यद्गोरेष्टं पञ्चनलं स्तितं ॥ नानावर्णमने
तस्यान्तागमोगेनाविन्दितं ॥ अनेकमूर्तिसंयुक्तं सवेकामफलप्रदं ॥ विदिशुदिशुसर्वासु
यस्यां हृदयते मुखे ॥ स्तितरेवो वितेयः पुराणपुरयो जमः ॥ अहं चंद्राकृतिर्देवो हवीकेश उ
दाहृतः ॥ तमर्च्यं लभते सर्वं विषयांश्च समीहितानां श्रीधरं तु तथादेवं विदितं वनमालया ॥ कंदव
कुसुमाकारेखापंचक संयुतं ॥ मत्स्यरूपं तदेवेशं दीर्घाकारं तु तद्वेत् ॥ विंदुद्वयसमायुक्तं
कौस्तुभं सुशीभनम ॥ वागपांश्च स्तिते चक्रैश्च भवर्णं विदुक्ते ॥ लक्ष्मीनक्षिहो विख्यातो मु
क्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ कपिलो नारसिंहो षष्ठश्चक्रैश्च सुशीभने ॥ वक्रचार्पणं विकारी स्यान्ना न्य
स्तस्य प्रसजने ॥ नरसिंहसिंहिदः स्यात्कपिलः पंचविंदुकः ॥ ब्रह्मचर्याप्यः स्यादयथा सर्ववि

आका.
६१

प्रदः॥ स्थूलं च कुरु मध्ये गुह्यं लासासवर्णिकः॥ हारोपरितथारेखाः सज्जस्य सुशोभना॥ स्फु
दिते विषमं च कुरु नारसिंहं तु कापिलं॥ स एष मुक्तिमाप्नोति स्यादमेविषयी भवेत्॥ त्रिविक्रमे तथा
देवप्रणमवर्णमहापुति॥ वामपाशे तथा च करेखा चैव नुदक्षिणी॥ प्रदक्षिणावर्तकृतावनमा
लाविभूषिता॥ सा धित्वा कुरु सत्ता स्यादन धान्यसुखमहा॥ स्थूलोदा मोदोत्तिष्ठः स एष च कुरु
भवेत्सुखः॥ चक्रे च मध्यदेशे स्त्री सतिनः सुखदायकः॥ चतस्रो यत्र हृष्यते रेखाः पार्श्वे समीप
गाः॥ हे चक्रे मध्यदेशे तु सा शिला तु चतुर्मुखा॥ तत्राप्यामलकी तु लास सत्ता चातीव्या भवे
त्॥ तस्यामिव सदा जलं छिया सहवसाग्रहं॥ यथा यथा शिला स एषा तथैव च महुत्कले॥ तस्या
नो हतयेति सधर्मकामा यो सिद्धयस्तदादि॥ हारकायो च कृती यं चक्रं कर्तुं त्रमुक्तमं॥ स सुखं न
मुने साक्षात्कृत्य सदा दृष्टुं लोकिता॥ तस्मात्तं कुरु मि पुनर्जय भक्त्या दिजेः सदा॥ भिन्नं चेदपि
नाशमस्य स्थूलं बुद्धि विनाशना॥ दीर्घं च यदहं ते यं कुरु बुद्धि विनाशकत॥ शुल्कवर्णं पुन
च कुरु ततः चक्रे तथैव च॥ स्फादेपि॥ प्रतिमा स्मृति लक्षस्य मपिका श्री खंडो ज्ञेया॥ ग्रंथगौरव

रामः
६१

भियाना त्रिसि॥ तथा॥ एष एष जकयोर्मध्ये एवमिष्य भिधीयते॥ नेशी न एष जकयोर्मध्ये
ज्वापेक्षतः देवता॥ देवस्य मुखमारभ्य शिरो प्राचीं प्रकल्पयेत्॥ तदारिपरिचाराणामेष धाव
णं कुरु मात॥ इदं मागमेक एता विषयं॥ यस्मिन्निवस्तान्निषु वस्तुं तेषां चितीतं वेदवि
देवं देति॥ मध्यपुनः सज्जक सज्जो श्रु सदागमताः प्रवृत्ति एवमिति संप्रदायः॥ तथा
॥ अकुरु न्देवता एतां भुंजीयाद्वात्मनो यदि॥ ग्रास संख्या न लोहपि गानाति यममं
दिर॥ न विष्णु गणनादस्य दिष्टते कर्म वैदिकं॥ तस्मादनादिमर्थांते निसमा राषयेद्वि
भितिकुर्मपु गणोक्तैरि सलमति मेगले॥ इति श्री मन्ना गदेव महात्मज श्री महा नंत मह
विरचिते विधानपरिजात देवता चन विधानम्॥ ॥ अथ यं च महा मताः॥ तव क्रमः॥
पंचमनाः गृहस्थस्य वर्ततेः हरहः सदा॥ कुरु नीपेवणी तुल्यी जलकुं भउपस्करः॥
एता निवाहय निमोवा ध्यते वा गुरु मुहुः॥ एते पापावना यो यपं वयसाः प्रकीर्तिताः॥ हि

सांख्यनसना॥ उपस्कारे मर्जनादिः॥ कात्यायनोपि॥ देवभूतपितृब्रह्ममनुष्याणां
मनुक्रमान्॥ महासत्राणि जानीयान् एव हि महामन्त्राः॥ एते च॥ पंचयज्ञविधानंतु ग
ही नित्यं न ह्ययमेदिति शंखवचनां नित्या एव॥ ननु फलश्रवणात्कात्याः॥ न वार्क उ
त्पादिति मित्रश्रवणान्नेमिति कारति॥ तदुक्तं मिताक्षरयाम॥ ये देवा फलश्रवणात्क
त्याः॥ न वार्क उत्पादिति मित्रश्रवणान्नेमिति कारति॥ तदुक्तं मिताक्षरयाम॥ ये दे
वा फलश्रवणान्तस्यावनत्वारव्यापनार्चनकाम्यत्वात्तिपादनायेति॥ एवं नित्यत्वेपि॥
सायंप्रातर्वैश्वदेवः कर्त्तव्यो गलिकर्मैव॥ अनश्रुता विसर्ततमन्यथा विल्लिषीमं व
दितिकात्यायनवचनाहं श्वदेवायं कर्म पुरुषार्थमेव न त्वन्नसंस्कारकं॥ अतएव प्र
चमनोप्यावृणक्तमिदमित्याह पतिशिष्टकारः॥ प्रवसेदहिताग्निश्रेष्ठादावित्काल
पर्येयात्॥ यास्मिन्तन्मो भवेत्सोको वैश्वदेवस्ततत्र वै॥ मन्त्रेष्वमेवाह॥ वैश्वदेवतु नी
हं नै यद्युत्थोतिथिरात्रजेन॥ तस्मा अन्नं यथाशक्ति प्रदद्यान्न वलिहरेत्॥ मघन्न

रामः

६२

संस्कारः स्यात्तर्हि वलिना मवे श्वदेवं न कुर्यादिति न वदेनापु रितित ही कापि॥ केचिनुसा
येमानः सिद्धस्य हविष्यस्य जुक्त्यादिसा अलायनादिवचनालु र्धार्यत्वमन्नसंस्कारकत्वं
चेत्सुभयात्मकत्वं मयते॥ अत्र॥ अत्र मायं शब्देन रात्रिः कथ्यते॥ प्रातः शब्देन च दिन
मित्तस्य॥ चर्मप्रक्षेप्येवमेव॥ पस्याग्नौ नाक्रियते यस्य वाग्नौ न दीयते॥ न न भ्दीक यमि
ति यत्सेनिकर्मणि वही॥ यदन्नमित्यर्थः॥ अग्ने भिक्षा॥ संयु क्रियते यस्य चाग्ने न दीयते॥
न तद्येक यमिति यत्सेनिकर्मणि पही॥ यदन्नमित्यर्थः॥ अग्ने भिक्षा॥ संयुहपि॥ अह
रामप्रविभक्तानां एष कृपाको भवे यदि॥ वैश्वदेवादिकं श्राद्धं कुर्वेते वै एष कं एषकं॥
तथा॥ अविभक्तेन पुत्रेण पितृमेषो मतेह नि॥ स्थानान्तरे एष कर्मादरी श्राद्धं तथैव
चेति॥ तथा यविशेषं मदनापि जतिजमदग्निराह॥ वैश्वदेवं तथाग्नौ कुर्यादलिहति
तथा॥ महतः पंचमशोस्तदिवैवेसाह धर्मविदिति॥ अस्यार्थाः॥ येषां नृणां सिनां
ह्ययत्नयति रिक्रमहाय जानां वैश्वदेवे वलिहराणि चीतर्भा वस्तिषा वाजसनेयादीनां

आंक
६३

तिरिक्त महायज्ञानां वैश्वदेवलिहरो जीतर्भावस्तेषां वा जसने पादीनां दिवैवैश्वदेवा
रयं कर्मनरात्रौ ॥ येषां नुस्त्रस्य सायाकालहये पितृदिधाने मस्तिनास्ति वातेषामाश्राना
पनादीनां कालहये पिभवतीति निर्णयइति ॥ तत्रैव व्याख्याता ॥ हविष्येषु यामुत्पत्त्या
दनुभीदयः स्रज्जादसादिह निष्पत्तेयं ॥ पंचयत्तस्य रामाहमनुः ॥ अध्यापने ब्रह्मयज्ञः
पितृयज्ञस्तुतयैरा ॥ होमादौ वोलिर्भोजो न यज्ञो ॥ तिथिस्त्रयं ॥ अपनमिधनांत
परां निस्र्याहं ॥ अत्र विकल्पमाह कासा मनः ॥ आहं वा पितृयज्ञः स्यासिञ्चो वलि
यापिषेति ॥ पितृभ्यः स्वधानमदति यो वलिः स पितृवलिः ॥ सनुः ॥ रपादहरहः प्राह
मन्नाद्यनोदकेनया ॥ पयो मूलफलेष्वपि पितृभ्यः प्रीतिमावहन् ॥ पितृनुदिश्य विप्रो
स्तभोजयेद्विप्रतेव्वेति ॥ शक्तितो अयमस्त्वयम् ॥ अत्र विशेषमाह व्यासः आवाह
न ॥ पितृनुदिश्य विप्रोस्तभोजयेद्विप्रतेव्वेति ॥ शक्तितो अयमस्त्वयम् ॥ अत्र विशे
षमाह व्यासः ॥ आवाहनं स्वधाकारः पिङ्गलोत्तराणां तथा ॥ ब्रह्मचर्यादि नियमो विप्रो

आप

रामः

६३

देवास्तथेव च ॥ निस्र्याहं सजेदेतानभोजमन्नं प्रकल्पयेत् ॥ यास्वल्होपि ॥ निस्र्याहं देवही
नेति यमादिविजिते ॥ दक्षिणारहीतं वैवहात् भोज्यतो जिते ॥ अत्र दक्षिणानिधेयो यचोक्तदक्षि
णापरः ॥ ननु तस्मान्नपरः ॥ दत्तानुदक्षिणां श्रज्जा नमस्कारं विमज्जे मेदि नितिस्र्याह प्रकरणे
व्यासोक्तेः ॥ इवं प्राहं स्रद्वंते ॥ तनुषः पुरुषेते मंदक्षिणापि उवजितमिति व्यासोक्तेः ॥ इदं यत्रो
मोवास्याप्राह्मदौषडपि देवतारैरास्तत्र न भवति ॥ यत्र संवत्सरि क्तादौ नेवास्तत्र भवति ॥ निस्र
प्राहं न कुर्वीत प्रसंगाद्यत्र सिद्धान्तीति वमत्कारखं जेते ॥ तथा कालविशेषे काम्यप्राह्मण्यं
हेमाद्रौ ॥ अयनद्विजये प्राहं विषुवद्विजये तथा ॥ मन्वादी च युगादौ च पिउति विपराहते ॥ सर्वसं
क्रांति दृषितयेत्सादिस्मृतिवशाद्युगादि मन्वादि संक्रांति समाप्त्यर्थाभावे अतिमहात्मनो यकापातं
पुत्रां प्रादिप्राह्मण्यं प्यउसंधेयानि ॥ अथ वैश्वदेवधर्माः ॥ व्यासः ॥ जुहुयान्तां विद्यामयं तैलं
क्षारं विवर्जयेत् ॥ दध्यं कृपयसां क्रुवातदभावं ममापि वा ॥ मत्सर्पसारं ॥ अलाभे येन केनापि
फलशकोदकादिभिः ॥ पयोदधिघृतैः कुर्माहं श्रद्धं सुवेरातु ॥ हस्तेनान्नादिभिः कुर्वीद्वि

रंमलितान्तः॥ कस्यायनः॥ पाणपादतिर्हृदशर्पकाद्यन्नादिनाचेत्सुवमात्रपरिका॥ दे
वेनेतीर्थनचहृदयेः संगारिणीस्वर्चिषितवपावके॥ उजानेनतेनुहस्तेन अंगुष्ठाग्रेणापी
डितं॥ सहोतुगुलिपाणिस्तुवापतोहृदयाद्विः॥ कोद्रवचरणं माषमस्त्रचकुलियकं॥
क्षारचलवरां सर्ववैश्वदेविविजयेत्॥ आपस्तंबीयेषि॥ नक्षारलवराहोमोविषतेनपाप
रान्नसंसृष्टेति॥ क्षारलवरापरान्नसंसृष्टेनहविषानहोतम्यमिनिमदनपरिजातेव्याख्या
तं॥ क्षारलवरापुरातो॥ तिलमज्जदंतेशेयं संसृष्टो धर्मकोद्रवो॥ चीनकंदेवध्यामंचवरा
कंचतथेवहि॥ स्विन्धामं सर्वशोकमेवक्षारगणः स्मृतः॥ आश्रुत्यामनगृहपरिशिष्टेन
विशेषउक्तः॥ सृष्टदेवयशोः हरहगौरानसंमितः सर्वाभीष्टप्रदस्तस्मादेतमहरहः कुर्वी
ततमेतंवैश्वदेवहृदयेष्वेणपथगन्तेनवाकुर्यान्तास्यशेषेणवैश्वदेवकुर्यादिति॥ सृष्टः पंचा
यतनप्रजासूत्रसर्पः॥ नम्रकरणात्मा॥ इदंनुष्मात्रविषयां वैष्णवानांनुविष्मोनिवेदिता

रामः
६४

नेनयद्यंरेवतांतरं॥ पितृभ्यश्चापितृयंतयनंसायकल्यतो॥ पितृशेषंनुयोदधादुरयेपरमात्म
ने॥ रेतोद्यः पितरस्तस्यभवंतिल्लेखभागीनरतिपेचरात्रिकेनैवेद्यशेषेणोवंपुत्रमहायज्ञाः सुः॥
शेषनिवेदनेदोषप्रवणात्॥ यदिहैवेद्यस्यसौनरुतस्तसिन्मनुष्यज्ञात्सर्वकर्तव्यः॥ यश्च
तिनयः प्रोक्तोब्रह्मयज्ञस्तु सस्मृतः॥ सचोक्तोपरात्कार्यः पश्चाद्वाप्रातर्गुहृतः॥ विश्वदेवा
वसानेवानासत्रेसमितिनातरतिकास्यायनोक्तः॥ सचप्रसहं सरुदेवसात॥ नहंमतिनहोमेव
स्याध्यायं पितृनर्षणां नैकः श्रीहृदयंकुर्यात्समानोहनि कुत्रविदिति मरीचुक्तेः॥ हंततिमिनु
ष्ययज्ञः॥ होमोदेवयज्ञः॥ सचयेयोदिवारं नोक्तस्तेषामेवनिषिद्धः॥ तर्पणमपितीर्थविशेष
प्राप्तोभवसेव॥ कृततर्पणकोविमस्तीर्थमंतर्पेत्तित्तिस्क्रुदोक्तः॥ अयंवैश्वदेवः श्रीहृदयानैः
सर्वनिरन्तः पश्चाद्भवति॥ तदुक्तं कालनिर्णयदीपिकाया॥ भिन्नान्तेननुवैश्वदेवः प्राद्वरेत्साय
कः॥ पश्चाद्भूतमखाद्यानितिकजनस्वन्नोक्तंजीतरंस्वसुक्तेर्विकरस्यचोतरुततस्याकांत
रेणाचरेदिति॥ अनुवैश्वदेवानंतरं प्राद्वरेत्सर्पः॥ इमाद्वावपि क्त्वांतेकर्मनिर्वर्तयैश्वदेवंचसा

निकः॥पित्र्यवर्ततःकुपीततोन्वाहार्यकंउभरति॥तथा॥वैश्वदेवाहूनीरग्रावर्गग्राहणभोजना
न॥पितृत्संनर्षविधिवदस्मिन्वादिधानतइति॥अग्नौअग्नौकरणीहनेग्राहणभोजनात्सर्व
वैश्वदेवःकर्मरत्नः॥महा॥वैश्वदेवंतपाकृतापश्राद्धाहणवाचनमिति॥अनेनविकरानं
तरंस्वस्तिवाचनात्सर्वकर्मव्यतिभावः॥पित्र्येनिविपेसाकंवैश्वदेवार्थमेववा॥वैश्वदेवं
पित्र्यर्धनदांशवैश्वदेविकमितिपृक्पाकोक्तिः॥वाजसनेयिनामुभयार्थमेकएवपाकः॥उ
हसधृताक्तमन्त्रसंग्रहोकरिष्यदतिसत्रव्याख्यानेककीचार्थेणतपाव्याख्यातत्वात्॥सा
ग्निरपिक्वविदंनैभवति॥श्राद्धाग्नौवक्वीतवैश्वदेवंतुसाग्निकः॥एकादशाहिकंमुक्तातत्र
हंतेविधीयतेरतिशालंकायनोक्तेः॥निरग्निविषयेयदुष्मन्तं॥प्रातिवात्सर्गिकोहोमःश्राद्धदे
क्रियतेयदि॥देवाहव्यनहंतिकव्यानिपितरस्तथेति॥श्राद्धोषेणेतदितिसंवाह॥श्राद्धंनिर्वराप्तः
सविधिवद्वैश्वदेवादिकंततः॥ऊर्वादिर्क्षाततोदघातंरुद्रादिकंततइति॥यतोन्नाच्छादंतत
इतिनिबंधकारेव्याख्यातं॥तस्मात्तेकादशाहश्राद्धेःतैभिन्नपाकेनवैश्वदेवोभवति॥एकोहि

पेषुशेषंतुब्राह्मणोभ्यःसमस्तजोदिनिदेवत्वेनतदन्तस्योत्सर्गविधानात्॥संप्रमेपारिणश्राद्धेएको
दिष्टेतथैववा॥अग्रतोवैश्वदेवःस्यात्पश्राद्धेकादशाहनीतिवैश्वदेवविधानाचेतिसर्वमनवद्यं॥वै
श्ववानामत्रविशेषःयंचरात्रोक्तः॥साग्न्येकादहितस्यापिबैष्णवस्यविशेषतः॥श्राद्धंनैवेद्यशेषेणोवै
श्वदेवादिपर्वकं॥आदिश्राद्धलिहरणं॥वहप्रागशरेपिपंचमाध्यापे॥वैश्वदेवंकदाकार्यश्राद्धेचस
मुपस्थिते॥पाकशुश्रूषेमवेतत्सर्वमेवविधीयते॥वैश्वदेवोग्रनश्रैवसाग्नेहीनाग्निकस्यच॥कर्मव्य
पाकशुश्रूषेभुजोहिचंविवर्जयेत्॥कठकाएवादेरपिविशेषोधर्मानुशासने॥निर्वर्त्तश्राद्धयज्ञेवैवै
श्वदेवंविधायव॥ततोऽहवर्जिर्देयःकठकारवादिकान्विनेति॥स्थालीपाकदिनेपिशेषमाहरेवल्न॥
अकृतवैश्वदेवतुस्थालीपाकाःप्रकीर्तिताः॥अम्यत्रपितृपशान्तुसोपरादेविधीयते॥पितृयज्ञःपि
उपितृयज्ञः॥स्थालीकारतितृहवचनेस्थालीपाकसाध्यकमीयलक्षकं॥निसश्राद्धंपितृयज्ञरूपश्रा
लायनादिविषयं॥वक्षिषनेयिनानुपिश्रोवलिःपितृयज्ञः॥अपरपक्षश्राद्धंकुर्वीततिसत्रंयाकु
र्वताककीचार्थेणश्राद्धशब्दस्यराजस्यवत्समुदायनाभेदेयत्वंसर्वपक्षिताःसावेतजइतिमंत्रव

३ आ. के.
६६

गोदिनापि रदानोपेतृणां देवतात्वावगमादि उदानसेवनामवेयत्वमिमुक्तत्वात् ॥ अंगप्रधानवि-
नोयाः प्रयोजनं प्रधानाकरणे ॥ नांगकराणि त्रि ॥ तन्मतिब्राह्मणभोजनस्य गन्तान् ॥ गवादे-
तथा दृष्टा ज्ञेयं प्रयत्नेन ॥ ॥ अथ मनुष्ययज्ञः ॥ अर्चितं तन्मना हृतं वै श्वदेवैव स्थितं ॥ अ-
र्चितं विज्ञानीयानैकग्रामनिवासितं ॥ चक्षुर्देवान्मनो दद्याद्वा च दद्यात्स्वयात्मा ॥ अनुब्र-
जेटुपासीतसम्यक् पचदक्षिणानिदानधर्म ॥ इमादिनक्षत्राणि पितृयाना एव गोत्रकुलापवाह-
णायासनादिनार्चयित्वान्नं परैर्विभोदयुसः सनकादीन् ध्यायन्तरं मन्यन्ते सनकादिमनुष्येभ्यो हन्ते मुक्ता-
दद्यात् ॥ अग्रदानासमर्थकस्मांश्चिनिः ॥ भिक्षां वा पुष्पं लोदद्यात्तं कारमथापि चेति ॥ मनुः ॥ ग्रास-
मात्रं भवेत्तमिष्टा अग्रं ग्रासं च नृप्ये ॥ अग्रं च नृगुणीकृतं सहं तं करोमिधीयते ॥ ब्रह्मराभावे कस्ताप-
नः ॥ अष्टहस्यथाशक्ति किं विदन्त्यथाविधि ॥ पितृभ्यो यमनुष्येभ्यो दद्याद्दहरहदिने ॥ उहस्यथा-
त्रे निक्षिप्ये सर्थः ॥ नदभावे गवांश्च दद्यात् ॥ यदा वै श्वदेवगम्यागतिविषयमिह मितं दद्यात् ॥ अरुते वै-
श्वदेवेन भिक्षुके गृहमागते ॥ उहस्य वै श्वदेवाय भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत् ॥ मिशुरपि तेनैव दर्शितः ॥

रामः
६६

ब्रह्मचारीयतिष्ठेव विधायार्घ्यं गृह्योचकः ॥ अधगाः क्षीणवृत्तिप्रवृत्तेः प्रभुकाः स्मृतः ॥ एतेषु
च महायज्ञायथाकल्लेयवत्तान् दद्यात् ॥ दिवोदिना निकर्माणि प्रमादरुतानि चेत ॥ शर्व-
र्ष्याः अथ मेपादेतानि सवीणाकारयेत् ॥ ब्रह्मयज्ञानुगृहीतव्यो रं च परिवर्जयेत् ॥ एवमेव श-
खोक्तप्रकरेण वै श्वदेवः साग्रं भवति ॥ निरन्तरं पिष्टोदितिविधानेन सशस्त्रोक्त एव ॥ तदुक्तं
कात्यायनसुपरीक्षिते ॥ अथानोधर्मसिद्धासाकेशां ताहर्दमपलीक उन्मन्त्रातिरनग्निकः प्र-
वासी ब्रह्मचारी विधुरो वा ॥ नन्निमिति ग्रामादन्ति माहम एषोदितीसधिष्ठापत्रिभिश्च सवित्रैः प्रज-
त्सता ॥ सविनुस्तस्य विनुर्निष्ठा निदेव सवितरिति एव वदन्ते हेत्वायकं पचेत्तत्र सशस्त्रोक्तं वै-
श्वदेवैर्कुर्यान्न वृषापाको भवति न वृषापाकमग्नीपातत्रैव पिष्टपि रम्यं पक्ष्माद्यश्रयणानि कुर्या-
दिति ॥ आप्सलायनोपि ॥ तैस्वादयो नैव च तत्संतीसा विष्वा निनोद्यान्तरं भवमंत्राः ॥ नारोपरा-
वाण्यकोपरां नायुसतिरेवं विनुश्च न लप्स्येति ॥ ॥ अथ यथा लप्स्यदिना एषोदिविविधानेन क-

ओं-कं
६७

रोतिनदाशकलवैश्वदेवः कार्यः ॥ तदुक्तं याससतो ॥ अनग्निस्तपोविप्रः आहव्यन्तेद्यत
मुतं ॥ शक्वेन्नोक्तविधानेन जुह्याल्लौकिकेऽनले ॥ यस्तामिषो ह्यतीमिस्तसमस्तामिस्त
तः परं ॥ षड्विंशतस्येतीत्यादिमंत्रैर्यथाक्रमं ॥ प्राजापमं सिद्धं तद्देवैर्वहदृशाहतीः
॥ देवैरुतस्येति षण्मंत्रास्तु ॥ ॐ देवैरुतस्येन सोवय जनमसि साहा १ मनुष्यैरुतस्येः
साहा २ पितृभ्योऽसाहा ३ आत्महन्ता ४ अन्यहन्ता साहा ५ एनस एनः साहा ६ अयमिदं मम
तिसर्वत्र साहा ॥ ७ ॥ अकारसर्वः स्वाहन्ति सागाः शिष्टविधानतः ॥ मुविर्भानसमाप्तीमेव त्रिकर्म
समाचरेत् ॥ विष्णोर्भ्यो देवेभ्यस्तिसर्वभूतेभ्यस्वा ॥ भूतानोपतयेचेति नमस्कारेण शान्त्युचितं ॥
दद्याद्विजयं चाप्येति नमः ॥ पात्रतिर्गजनेवारिवायवीदिशि निक्षिपेत् ॥
उदस्योऽश्यासमात्रमन्त्रेण तोषिते ॥ रदमन्त्रं मनुष्येभ्यो हते सुक्तासमुन्मज्जेत् ॥
गोत्रनामसुधाकरैः पितृभ्योऽपि शिञ्जितः ॥ पशून् नमनं हरेद्यात्तिहयस्तविधानतः

रामः
६७

ततोऽन्यदन्त्रमाहायनिर्गत्समवताहतिः ॥ काकेभ्यः अपवेभ्यश्च प्रक्षिपेन्नासमेव वा ॥ उपवि
ष्टपदद्वारि तिष्ठेद्यन्महर्जकं ॥ अप्रमत्ते ॥ तिष्ठतिष्ठुर्भावशुद्धः प्रतीक्षकरिति ॥ ॥ सक्तं
द्रुसापि कैस्पदेव उक्तोयात्तवल्कृतं ॥ भाषीरतिः शुविर्भानसमाप्तीमेव त्रिकर्म
रेणमंत्रेण पंचयत्नान्नापयेदिति ॥ नहापयेदनुतिष्ठेत् ॥ नमस्कारेण मंत्रेणोति ॥ देवेभ्यो
नमो भूतेभ्यो नमः पितृभ्यो नमो मनुष्येभ्यो नमस्तेन मस्कारं तेन मंत्रेण ॥ यहा ॥ देवताभ्यः
पितृभ्यश्च महावीरिभ्यश्च नमः साहामि स्वधायेति संभवनमो नमस्तेन मंत्रेण पापपुराणोक्तं
नवाश्रदस्यपंचमहायत्नामवेति ॥ तेनामद्रुमेण कार्यः ॥ पक्षेन निषिद्धत्वात् ॥ पाकभावे
प्रवासे च त्रुलानोषधीं स्तृणा ॥ पयोदधिघ्नं वापि कंदमूलफलानि चैति स्य सक्तानुक्तं
लद्रुमोऽप्येवमाहायत्नान्कृत्वा तद्रुमं विप्रकुले प्रवेष्टुं पितृभ्यो नमः ॥ श्राद्धे लाभे नै
वतुश्रुदस्येति नियमादामेनैव श्राद्धं ॥ विवाहे तु विवाहमात्रं स्कारं श्राद्धं पितृभ्यो नमः सदेति

आ. क.
६८

विवाहेतरसंस्कारनिषेधपराहवचनादिप्रसमाचारावलोकिकेनोच्चाहणद्वारा नाममंत्रेण
तादिनाहोमिभवनतीतिगम्यते॥सां देप्रभोसखे? अद्भुतनिषिद्धमुक्तं॥नदभीतदुरेच्छदो
नपितेत्तापिलेपयः॥मध्यपत्रेनभूजीनब्रह्मस्यभामिनि॥नेधुरेहदमेनाश्रपुरेराशं
नभक्षयेन॥नक्षिर्सानोपवीतवनोबरेत्संस्तुतीभिरे॥नपदेदेदवचनंविषवेनहिसेवयेत॥
नमस्तस्मात्सोमंत्रेणक्रियासिद्धिर्भवेद्वै॥निषिद्धाचरणं कुर्वन्निभिः सहमज्जतीति
॥नक्षिस्वमित्तदसच्छब्दविषयं॥सच्छब्देन॥परिवर्षाद्भुतस्यनियतावतिरनियताः
केशवेशादतिवसिष्टस्मरणादिकेन्येनशिक्षाभवतीतिगम्यते॥मनुः॥अद्भुतंभासिक्
कार्यवपनेनायवर्तिना॥अयंवच्छेदकस्यश्चिद्विज्ञेष्टसमोजतं॥अपीवैश्वस्तहच्छे
चेरुतकदोक्त्यः प्रकारः॥शेषं सष्टे॥अयव॥देवार्चपुरतः कृत्वा ब्राह्मणानां नयो
नम॥श्रोतयमेवश्रदेणतथान्यैश्चिदातिभिः॥तथा॥स्त्रीभिः श्रदेः श्रोतयंकृत्वा

रामः
६८

ब्राह्मणमग्रतः॥पुराणांवेतिहासश्चश्रोतयंचदिनेदिने॥तथा॥क्षमाससंदनः शौचंरामि
द्विसंयमः॥अहिंसायुश्चश्रुतातीर्षानुगमनेदया॥आर्जवंलोभमस्यत्वेदेवब्राह्मणसंजनं॥
अनभ्यसयाचतपाधर्मैः सामान्य उच्यतेरतिविश्रुताः साधारणधर्माः श्रदेणानुदेयादसले
वदुप्रपंचेनेतिप्रकृतमास्थियते॥एवंकृतवैश्वदेवो गोश्रासंदद्यात्॥तस्यहृत्पथः॥गंगंश्रासं
वकुर्वीत नित्यमेवसमाहितः॥गवांकंउपतस्यश्रासमादिकमेवच॥तत्रमैत्रः॥सौरभेयः स
वेहिताः पवित्रापापनाशनाः॥प्रतिगृह्णतुमेग्रासंगावुष्टुलोक्तामातरः॥इतिमंत्रेणसंस्तुयमे
ग्रासंदद्यात्॥तनेमहिः ककुबलिः॥मनुः श्रुतं च पतितानां च सुपचां पापयोगिराणां॥वायसा
नां क्रिमीणां च शनकैर्निक्षिपेत्तुवि॥तन्मंत्रस्तु॥सिंहवाहूरावायव्यामाश्रावेनेर्जास्तथा॥
वायसाः प्रतिगृह्णतुमोषिर्मुमयार्पितम्॥वायसेभ्यो नम इति वयसवलिः॥तथा॥हो श्रुतौ
श्यामशबलोवैवस्वतकुलोद्भवौ॥ताम्यं पिउं प्रदास्यामि ह्येतां पथिमीं सदा॥इति श्रुतं नमः

आ-कं
६९

तिष्ठचलिः॥तथापिपीनिकाकीरपतंगकाश्चवमुक्षिताःकर्मनिचरुवधाः॥प्रयोतुबेत्तुमिप्रि
रेमयान्तेतयोतिसृष्टसुखिनोभवंतु॥इतिप्रिमीकीरपतंगेभ्यो नमरतिहर्लिदैः॥तथा॥प्रवा
संगठनोयस्यगृहेकनोनविद्यते॥पञ्चनोमहतामेषसपतेःसहगच्छतीत्यस्मिन्मरणस्यवासेयेतेय
थाशक्तिकर्मेवाएव॥तत्रापिचैश्वरेउत्तुल्योनिविदः॥उल्लेहीमोत्रास्यनमन्तौगमनंतथा॥
असंख्यातंयुज्यतेनत्सर्वनिष्कलेभवेत्॥तथा॥नपश्येभूवलिरीदत्ताग्रहग्लीद्विजः॥स्ययं
नैकोहीन्मोहाघटितोर्विनश्यति॥गालवः॥वैश्वदेवंदिवानर्जनंभवेवैश्वकुप्यकृएयकाप्र
तरेवद्विगृह्यमाकर्तयेस्मतिशसंनान्॥तथा॥दियावायदियाएत्रोक्रियतेवैश्वदेविकं॥द्विरास्यत
दाकुर्यादितिचेद्विदोसिदुः॥एतवयव्यवसायांसायंप्रातेवैश्वदेवोविहितस्तद्विषयं॥अमेषांसह
देवभवतीत्युक्तंमेवा॥श्रौतकः॥वैश्वदेवंतथाश्राद्धंमहायज्ञंचसत्कं॥तुक्रुयोत्तमममेनकार
येन्नचसर्वथा॥स्मत्सर्वसारेपि॥कुर्यात्संजमहायज्ञान्तिसदासत्तुंविनेति॥तथा॥आमाय
पवनंयस्परसुंयस्यमेषुने॥तस्यर्धयसचाधीर्तेनिष्कलेतस्यजीवितं॥अस्मत्ताश्रितंभुक्ते

रामः
६९

तंजपीहयशोहितं॥अहंसाशीक्रिमीनभुंक्तेअनर्थस्त्वधिरंतयेसादि॥ततस्तरीयावालये
ष्टांष्टापण्डरमश्रीयुः॥अनोपितंस्तालसमागतमोजनौया॥भोजनकालेसमागतानसविसं
वंधिवांधवानभोजयेदितिबसिद्योक्तेः॥एवंपंचमहायज्ञाद्विरहःकापीः॥अन्नाभावेकंनसिदाका
सरेवेभ्यःपितृभ्योमनुष्यभ्योऽरणाजदितिकासायनोक्तेः॥विनासत्तुपंचमहायज्ञाकरुणाय
श्रितभुक्तंस्तौ॥स्वकमहानोपतनमदेनैवतनापदि॥स्वकमहानोनास्तिक्यानामासेनपतने
स्तत्॥हृदशाद्व्रतेनैवतस्युद्विक्तनाम्यथा॥तन्निरीश्वार्कमीक्षेतसर्वास्तानसंचैलकां
वेदोदिनानोनिस्मानोकमेणांसमत्तिकमे॥स्मात्तुव्रतलोपेचप्रायश्चित्तमभोजनमित्यायुले
प्रयंचेन॥इतिश्रीमदनेतमहविरचितेविधानपारिजातेआनिकविधीवैश्वदेवविधान
म॥अथभोजनविधानं॥तत्रयाज्ञनत्वपः॥संज्ञोऽतिथिभ्योऽश्वदंप्रसाःशेषभोजनमा
वालसखसितीहृदगर्भेणानुरक्तमकाः॥द्विपत्तारपिमध्येसर्वमह्यतिःश्रेष्ठान्नमश्रीयात्॥
ततःपलीति॥भारतेदानधर्मे॥अस्यातिथिभुयोभुंक्तेभुक्तवन्तुनाःदा॥अमर्तकेवलंभुक्ते

इति विद्विषु धिष्टिर ॥ अमुक्तं वसुना श्रुतिवासरौष्य च यो नरः ॥ अभोजनेनेनाप जितः सर्वा
भवसुता ॥ देवैश्च श्रुतिश्च श्रुतिश्च श्रुतिश्च श्रुतिश्च ॥ अवशिष्टाति यो भुंक्ते माहर्षिद्यसाधि
नमिति ॥ देवलः ॥ आहारं नरः कुर्यान्निहीरं चैव सर्वदा ॥ गुणायो लक्ष्म्यपेतः स्यात्प्राका
श्वेहीयते श्रिया ॥ रहः स्कीते ॥ निहीरः पुरीषसुसर्गः सुसंगश्च ॥ मैथुनं सततं युगमाहारं
च सदा चरेदिति दानधर्मोक्तः ॥ व्यासश्च ॥ पंचार्द्रो भोजनं कुर्यात्प्रातः सोमनास्थितः ॥
हस्तोपादौ तथैवास्मैषा पंचार्द्रास्तथा ॥ आचारदीपो ॥ स्नात्वा सतो वरुणः कर्तुं त्रुहतेऽग्निः
श्रियं हरेत् ॥ भुंजते मसुरा पुण्यं तस्मान्नो न श्रियस्य तं ॥ मनुः ॥ आयुषं प्राप्नुते भुंक्ते य
शस्यं दक्षिणमुखः ॥ श्रियं प्रप्तुं सुखो भुंक्ते रुतं भुंक्ते उदरः मुखः ॥ एतस्मात् ॥ निसवि
धिसु मायुखो नानि भुंजीत तथोत्तरमुखो पिवेति ॥ अनोयुषं त्वं मुखस्य भोजनं मा
त्रं नित्यपदिर्शनीया पस्तं वस्मरणं ज्ञैवन्मात्रकस्य दक्षिणमुख भोजननिषेधः ॥ आ
चारदीपोपि ॥ पुत्रवानखमहे निसंनश्नीयादुत्तरमुखः ॥ सोमवारे तथा सतं व्रजेत्येन स

दावुषः ॥ भोजनकालमाह मनुः ॥ सायं प्रातर्हि जातीनी मशनं श्रुति चोदितं ॥ नोतरा भोजनं कुर्या
दग्निहोत्रसमो विधिः ॥ भार्गवो दानधर्मः ॥ सायं प्रातर्मनुष्याणां मशनं देवनिर्मितं ॥ नोतरा भोज
नं हृष्टमपवासा विधिर्हिसः ॥ अतस्सुखममाशं च प्रातराशं च यो नरः ॥ सदोपगसी भवति यो न भुं
क्ते तरान्देति ॥ अत्र प्रातः शब्दः पंचाविभक्तं दिनस्य तृतीयभागवाचकः ॥ तथा ततो भोज
नं वेलायां हस्ताचारं सदा मवाना ॥ पोष्यवर्गसमोपेतो भोजनं कारयेत्तदधः ॥ प्रातपिता गुरुभार्या
पुत्रोदासस्तथैव च ॥ अभ्यागतोऽतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्गो अमीनवः ॥ ब्रह्मपुराणो ॥ उपलि
त्यसमे स्थाने शुचौ शुद्धसनाचिते ॥ मंडले भोजयेत्तथा दण्डगौरमस्तथा ॥ मंडलमाह व्यासः
॥ चतुरस्रं त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचंद्रकं ॥ कर्तव्यमानुष्यैर्गणब्राह्मणादिषु मंडलं ॥ शंसः ॥ आ
दिसा वसवो रुद्रा वसवि सुसर्गैव च ॥ मंडले त्वपजीवेति तस्मात्कुंभीत मंडले ॥ यानुधानाः पि
शाचाश्च अमुं राक्षसास्तथा ॥ हर्षिणिरसमन्नस्य मंडलेन विवर्जितं ॥ आसनमाह मनुः ॥ श्रीपरा
चशमी शल्ली कंदो वा रुद्रास्तथा ॥ पंचासनोपविष्टस्तान् हेमादिकं चरेत् ॥ वज्रं मुक्तं

प्रवेत्तसा॥ गोशक्त्यन्तमंभिनं तृणापालाशपिप्लवं॥ लोहवहं सदैवार्कवर्जयेत्सर्वं ननु धृ॥
 तृणा॥ मधुपकैर्भीजनं ते संस्थापेत्तिसकर्मणि॥ अस्मत्स्थः सदा चाभेदमत्र कुलपन्॥ यस्य
 भीजनं तेलामासासननिषेधः॥ विहीनासि॥ एक एव तु यो भुंक्ते विमले कां स्यात्तु॥ चत्वारि त
 स्पर्वं नृणां यः प्रज्ञापयति॥ विन्ने भीजननिषेधादभिनं कां स्यात्तु॥ सोवर्णा रजते चैव पात्रे
 भीजनमाचरेदिति स्थितिः सोवर्णादिकमपि विभवे सति कथं॥ ता प्रपात्रे न संजीत भिनं को स्यात्तु
 न्वितरतिष्ठतु मनुक्ते स्तोत्रपात्र निषेधः॥ सीय पात्रे सर्वे भाजं॥ परपात्रे पुंजानः प्रजापत्ये च
 रेदित्तरतिष्ठते॥ पात्रपरिमाणमहो जी॥ पंचाशतः पलादध्वं महाभाजनमिष्यते॥ नातिदीर्घं
 नातिदुर्लभं तिमात्रप्रमाणकं॥ ग्रंथात्ते तु॥ पलविंशतिमारभ्य अत उर्ध्वं येषु पात्रा॥ पूमेव
 मृदस्त्वानोनपतिवत्स चारिणाभियुक्तं प्रमाणमनुकृतं तस्मै ताल्लघुपाप्राणिनिधेयानि न
 तन्मध्य॥ लघीमां स्पिपात्राणि मृदोः स्त्वय्यातिभारता॥ ययः शाकदिभुक्त्यनमृदाभाजनी
 परि॥ सद्ये पार्थिवानौ पयात्रं दद्याद्विचक्षणः॥ आचारहीये॥ दक्षिणं तु परिस्रज्यमिनीरनि

वापनात्॥ अमो ज्येष्ठवेदन्तं पानीयं सुरया समं॥ तृणा॥ तां बलाभीजनं चैव कां स्यात्तु
 भीजनं॥ यतिष्वह्नस्य चारी च विधवा च विरजयेदिति यात्रपादुके यं सादेः कां स्यात्तु नि
 षेधः॥ अत्र प्रसंगाद्विधवाधर्मीः कथ्यते॥ स्वीदे॥ पत्नीमते पिमायादिहे भव्यं पालये
 धति॥ सापुनः प्राण्यभाजरे सर्वालोको न समश्नुते॥ एकाहारः सदा कार्यो न द्वितीयः क
 थंचना॥ त्रिपात्रे पंचमैरात्रं वापक्षश्च तमपापिवा॥ मासे पचासं कुर्वाणां द्वायणमपापि
 वा॥ यवान्नेन फलाहारैः शाकाहारैः पयो जने॥ प्राणमात्रं प्रकुर्वीत यावत्तराख्यं जने
 त॥ वैशाखिकातिके माघे विशेषे नियमं चरेत्॥ स्नानं दानं तीर्थयात्रां चिह्नो नो मग्रहं प्रनाः॥
 नाधिहेतुदं ननु दं प्रोक्तैः कंठमतेरपि॥ कंचु कं न परीदध्याह्नो न विहृतं तवसेत्॥ विधवा कवरी
 वंधो भजे वंधायते॥ शिरसो वपनं तस्मात्कार्यं विधवा सादृ॥ पर्वकशापि नीतारी विधवा पात
 ये सति॥ तस्माद्दृशयने कार्यं पति सोऽख्यसमीहया॥ नैवां गाहृर्न नं कार्यं मिमा विधवा कवितु
 गंधर्व्यस्य सभा गौ नैव कार्यं स्तवापुनः॥ मद्यदिष्टं तं लोके पवपमुः समीहितं॥ तज्जरावने

आ. कं.
७२

देयं प्रति धीरा नृका मया ॥ तर्पणं प्रसहं कर्पं भर्तुः ॥ कुतिलोदकैः ॥ तस्मिन् सस्मिन् जैवतन्मात्रा
दिम एव च भविष्यन् पुत्रपौत्रा भविष्येय ॥ आहुं च तपेणैव न कुर्वासु त्रिणीसु देति भगवत्के ॥ वि
स्मोक्तं वृजने कार्यं विबुधानां च मया ॥ पतिमेव सदा ध्यायेद्विष्णु रूपधरं परं ॥ अष्टाशतसु
तार्किकि विन्नु कर्माद् नैतरेति ॥ उत्राद्यभाविहारी तृशे पुण्यकत्रत कल्पिशेषः ॥ प्रन्मये वि
त्रयं वापि कृत्वा भाजीरमात्मनः ॥ तद्वत्तया स्तान्दधन्त्रतादीनां चरेत्सदेति ॥ ॥ अथ प्रक
तमनुसिमते ॥ कांस्पयात्राभावे ममः ॥ रंभाकुरजमध्यामुजैव पनसं च पकाः ॥ पप्रौढं वरपाला
शत्रुहपत्रपवित्रकं ॥ अविः ॥ वरकी अत्यप्रवेष्टुं भीतिदुकपत्रयोः ॥ श्रीकामो नैव भुंजी
तको विदारकं जयो ॥ कोरख पेरैके चैव शिला मीता मभाज्जे ॥ भिन्नकांसे च वष्टे च न भुंजीत
नयामसे ॥ आसने पाटमारोप्यो भुंक्ते त्रसणाः क्वचिन्ना ॥ मुखे न धमिन्ने चान्ने गुलं गोमसं भ
क्षणे ॥ दक्षः ॥ भोजनं हवनं दानं मुपहारः प्रतिग्रहः ॥ बहिर्जनन कार्याणि तद्वच्च मनं ज
पं ॥ नाश्रीयाद्वर्मया सार्द्धं नाकाशे न न चोत्थितः ॥ शमानः प्रोदपादश्च कृत्वा चैवावसविष्य

रामः
७२

कं ॥ आकाशे मंत्रादौ ॥ पादो रोपित पितपदः पौरुषपादः ॥ संग्रहे त्रिविधोक्तः ॥ मात्रासहोपनीते
स्पादि तोह भार्यया सह ॥ अत्यत्र सह भुंजतः समः स्यात्पुत्रिः सह ॥ प्रयोगपारिजातगर्गः ॥
रं भापत्रपलाशेषु यः कुर्यात्सारणं क्वचित् ॥ समजन्मकृते पुण्येन अत्रादेव तत्र प्रति ॥ मनुमि
ताक्षरपां ॥ पलाशपत्रभोती च अहो एत्रेणाश्रुधती तियो निसनिषेध उक्तः सर्वल्ली पलाश
विषयः ॥ इति मदनपारिजाते व्याख्याते ॥ पलाशपत्रभोती यः सेनं तं फलमश्रुतरतिविशेषा केः
॥ ममः ॥ शाकादिपुनः स्थाप्यं भक्ष्यं भाज्यं च गमनः ॥ अन्नं मध्ये प्रतिष्ठाप्य दक्षिणे घृतपाय
से ॥ पार्श्वे धत्ता तु नामे नयावद्वति भोजनं ॥ पाणिना दक्षिणे नेव पुरुषं परिषेचयेत् ॥ अंगुष्ठ
स्तर्जनी चैव मध्यमा चैव सर्वदा ॥ तिष्ठेदोर्कं उली चैव प्रशस्ता पावधारणे ॥ भारते ॥ आम्नाह
तिविना चैव यत्किं न सिध्यते ॥ दुराचारैश्च यन्मुक्तं भागं रक्षसां विदुः ॥ मार्केते चोत्रविशेषमा
ह ॥ यस्मात्पुत्रस्तु भुंजीते पंचग्रासान्माहामुने ॥ शेषमुद्धृत्य भोज्यं अथ ता मत्रकारणमिति ॥
उद्धृत्य त्रादौ पात्रं स्थापयित्वैव यः ॥ यंत्रमुक्तं संग्रहे ॥ कांस्पसकाष्टकसाधिवंशसापित

आ.क.
७३

येवचा यंत्रिकानुविकीरणवेकनयापत्रधारणोषधिंशन्मतेपुद्गेपरमानेवधुतपात्रेस्थितं
मदि॥ एनदालेभवेद्रक्तंनदन्मंसासमुच्चते॥ जाहो॥ सेपुवेलगणैवेवतपामानससंभर्ग॥ पवित्रे
परमेहेतमसक्षेचनुदुष्यतः॥ सासुद्रभक्तिंवेवप्रत्यक्षेवेवदुष्यतः॥ तस्मादिदं दयोतरयतंयति
वेप्य॥ आह्लादिभोजनेयंत्राभाउक्तेवाहो॥ यवग्रासंस्तमुजीतकविहृशमनिसंकटे॥ शत्रुमु
हस्यशेषंनुमश्नयेनैरकाहने॥ गर्गः॥ ससंतर्जनैवैघातकीरणापरिषेचयेत्॥ सायंकालेतेये
वस्पाहंतलेसादितः क्रमात्॥ आपसंबः॥ कैर्षतुविमयानि संपवित्रंदक्षिणेकरे॥ भुंजानस्त
विशेषेणगृहितान्निविमुद्रये॥ भोजनेवर्तुल्लभोक्तं पवित्रंयं पिवर्जितमिति॥ तथा॥ उहृस
किंविदन्नांयुधर्मराजायवेवलि॥ दत्तायचित्रगुणायभूतेभश्चतयेवच॥ अन्नेनैवद्युता
कैननमस्कारेणवेधुवि॥ तिस्रएवाहुतीदद्याद्वोजनादौनुरक्षिणेदतिप्रविष्यपुराणे॥ भोज
नाहवनेनेत्युक्तेभोजनादमत्रफलाहारदोनचित्राहुतिरितिगम्यते॥ केविनु॥ भूपतेयमु
वनेपतेयेभूतानांपतयेनमः॥ एवंवलित्वयंदद्याद्वोजनादौविशेषतरसाहुः॥ अत्राचार

रामः
७३

तोयवस्त्रां॥ पितृकार्येत्तु॥ पितृणामनउत्सृजेवलिकुर्वन्तिमेहिजाः॥ असुरतत्त्वेच्छाहंपितृणां
नो॥ पतिष्ठति॥ यनु॥ सश्रंनोनेस्पर्शेदन्नेसंकल्पातेवलिहोत॥ होमस्तुप्रधानातेहोमातेचोदकं
पिबेदिजि॥ तनुवेश्मरेदिकद्विजविषयं॥ पित्रदिजसवलिताननिषेधान्॥ इतिश्राद्धकल्पे॥ सत
केपिवलिदानापोनप्राणाहुतिपात्रधारणदयोभुजिनियमाभवेनीतिस्मृत्यपिसारेस्पष्टमुक्तं॥
अमत्रापि॥ नित्यस्तार्तचशेचंचभोजनेनियमान्तिर्त॥ अस्पृश्यश्रृणुनेस्तान्कुर्यादेवचस्त
कीअन्यश्चनविकारनर्पणदेवाचीदयोनभवेति॥ मनुः॥ दत्तायचित्रगुणायहंसं प्रक्षालयेद्दि
जः॥ अक्षालितकरैर्मंकेरौरंनरकंत्रजेत॥ चंद्रिकायादक्षः॥ भोजनादौबालिमुक्तंसमुद्र
त्यचभोजनं॥ अउहस्यचोभुंकेप्राणायामाएकचरेत्॥ उक्ताः प्रतोपस्तरणमसिखाहंतमेवच
॥ अपोशानंतदिगाहर्भोजनलोपिबेज्जले॥ अपोशानमरुत्वातुयोभुंकेदिजसजमः॥ अभा
तभवेदन्मंभुक्तायेषमवास्यात॥ तरोषयदिहाएषप्राणायामानुसमाचरेत्॥ अपोशानार्थ्यय
तीयं धत्तंचेन्निःसृतंमवेत्त॥ हस्तप्रक्षाल्यतोयेनपुनर्वैचारयेज्जले॥ अपोशानंकरुत्वायद्य

आ.क.

७४

जीवितं पदेत ॥ अमो जंतु न वेद न दाता भोक्ता च विमिषी ॥ यो यस्यान्तं समश्नाति स तस्याश्नाति
 किं लिष्य ॥ तदोष परीहाराय मे न च मे न मुदीरयेत् ॥ अन्नं ब्रह्म सो विष्णु र्मां का देवो महेश्वरः ॥ एवं
 ध्यात्वा त्वं हि जायंते स न दोषैर्न लिप्यते ॥ प्राणान् हुनीर हुत्वा तु यश्चान्नं परिमर्दयेत् ॥ मर्दितं भोज
 येद्यस्तु प्राणो पर्यतत ॥ अत्र रात्रि जातु तिता नो नंतरं हस्तं प्रक्षाल्य पट्टिदोष संभावना
 यां जल धारादिना पट्टि मित्यादि मुक्तं ॥ पारिजाते बहु मनुना ॥ एकं पां दुरपविषावां दु कृतं यदुरा
 न्मनां ॥ सर्वेषां तस्मत्तावदावस्यति न भिद्यते ॥ अग्निना भस्मतां चैव स्तं वेन सलिलेन वा ॥ ह
 रे गो वच मार्गेण पट्टि भेदो बुधैः स्पृजः ॥ स्ते मेन निष्कविनाटः ॥ यत्न कल्पः ॥ अपोशने नो
 परिष्टादधस्तादशने न ॥ अनन्तममर्तं चैव कार्यमन्नं हिनन्मना ॥ दक्षः ॥ शब्देनापोश
 नं पीताशब्देन ह्युत पायसं ॥ शब्देनापः पयः पीतासुरपायनसमं भवेत् ॥ आदी मूलक माने
 उपहृत्वं दमात्रं कं ॥ प्राणान् हुति प्रमाणं च स च कान्त्यस्य भवेत् ॥ एतद्गीतं तु यो भुंक्ते नरस्त्वा
 हुति पवकं ॥ पश्चाद्भुते नेयो भंक्ते हि जश्चाद्रायणी चरेत् ॥ एताभावे तु गव्येन संकुं वीत जलेन

रामः

७४

वा ॥ गव्येन दुग्धादि तेन च ॥ पराशरः ॥ मुखे चान्तस्थानि क्षेपो मंत्रैः प्राणान्दिपंचभिः ॥ भो
 जनं तद्विभित्ते च तत्रैव नियमाः स्पृजः ॥ पात्रालं प्रस्तथासौ नंतरं हर्षमापि चेष्टया ॥ शौनकः
 ॥ स्वाहा तां प्रणवां याश्च नास्मामं ज्ञातु वायवः ॥ जिह्वा च ग्रसे रन्तं दशनेन न संस्पृशेत् ॥
 तथैव वक्षीरं दद्यात्स चैतमे सुखात्मनि ॥ तर्जनी मध्यमा गुह्य लंगता प्राणा हुति भवेत् ॥ मध्य
 माना मिकां गुह्ये रपाने जुहुयाद्दुविः ॥ कनिष्ठाना मिकां गुह्ये रपाने तु जुहुयाद्दुधः ॥ कनिष्ठा तर्ज
 न्यं गुह्ये रदाता यद्दुहैः ॥ सर्वे गुलि मिरादाय समानस्या हुति भवेत् ॥ तथैव वक्षी जुहुयात्स्वै
 न मे सुखात्मनीति ॥ केचिद्दसणे स्वाहेति सदा मीमाहः ॥ ब्रह्म पां प्राणे नि विद्यो मर्तं जुहोमीत्या
 नितै त्रिपी मारण के न योक्तव्य इति ॥ इदं च प्राणान्निहोत्र मिति ज्ञेयं ॥ तदुक्तं शतपथ ब्राह्म
 णे ॥ ते पुरुषमा विशतस्तस्य मुखमेवाहवनीयं कूर्वाते जिह्वां ६ समिधमन्नेमेव शुक्रमाहु
 ति ते पुरुषं तर्पयतः सम एवं दिहान् प्रासन्निहोत्रमेवास्पृशन्ते भवतीति ॥ अंसं तरेपि ॥ यय
 इदमविहान्निहोत्रं जुहोति यथा गात्रेण पोष्य भस्मजिहुयात्ताह कल्प्यादय एतदेवं विद्वा

आ-क
७५

नमिहोत्रे जुहोति तस्य सर्वेषु लोकेषु सर्वेषु मनेषु सर्वेषु सत्सु तं भवतीति ॥ गोमिलसूत्रे ॥
पंचग्रासान् गृहीयात्प्राणायामादेति गार्हपत्यमेव तेन जुहोत्यपानायमादेति सन्वाहामेव
च तेन जुहोति व्यानायमादेति साहवनीयमेव तेन जुहोत्युदानायमादेति सभ्यमेव तेन जु
होति समानायमादेति मावसथ्यमेव तेन जुहोतीति ॥ सामोपनिषद्विषयः ॥ अर्कप्रथमभाष
णे दित्यादि ॥ अत्रोद्धिष्टदीवः प्रत्याहति ॥ तदाह मनः ॥ मधुपर्कचसोमेव असुप्राणहृती
षुव ॥ आसहोमेषु सर्वेषु तोद्धिष्टं मन्त्रं वीत ॥ तथा ॥ स्य तिसं ग्रहे ॥ एवं पंचाहुनीहं ला
ब्रह्मये धिं विराजय ॥ प्रशात्मयामहस्तं पञ्चाभ्येजनमाचरेत् ॥ तर्ज्यो नु स्थिते रोप्य
ब्रह्मये चोचमईनि ॥ कनिश्चिन्मां स्थिते खड्गे नैव भोजनमाचरेत् ॥ अग्र्ये च भोजने क
र्वन्प्राणायामशतं चरेत् ॥ यप र्मुक्तो तदन्ते न किं विद्वेष्टापयेत्यथक् ॥ यद्यप्ये स्थितं चा
र्वन्गृहीत्वा भोजनं चरेत् ॥ अनिवाय एष को न्मायत्रात्त्वभिर्मन्त्रितं ॥ पुनरन्ते न गृही
याद्यदि भुंजीत दोषभाक् ॥ पङ्क्तिः भेदेन यो भुंक्ते परकीये स केपि वा ॥ तदन्तं मोसमितीहः

रामः
७५

क्षयरोमी च जायते ॥ सर्वो भिरंगुलीभिः सममग्रीया दिवसि षोडशैः समुदिनं गुलिभिर्भुंजीत ॥
तथा ॥ जलपात्रं नु निक्षिप्य मणिवंधे च दक्षिणे ॥ विप्रो भोजनकाले नु पिबेद्दशमेन पाणिना ॥
अन्यत्र नु ॥ धारस्यानोदकं ये यपीत्वा दोषमवाप्नुयात् ॥ जलपात्रेण तत्र ये यमिति श्रुता तं पात्रवी
त ॥ एकपट्टाय विष्टानां विप्राणां सह भोजने ॥ यद्येकोपि स जेसा त्रैनाश्रीपरितरेष्वनु ॥ भुंजा
नेषु नु विप्रैर्भुयो गेपात्रं विभुं चति ॥ समहेन रर्कपातिब्रह्मसनिगद्यते ॥ मयीदकरणे दोषो
नेत्यक्तमेव प्राक् ॥ एकपट्टाय विष्टानां मन्मथेन स्पृशने यदि ॥ तदन्तं मय जनमुक्तभायश्च
शतं जयेत् ॥ भवेदुद्धिष्टं ससर्शं भोक्तुं भाजनस्य वा ॥ अन्ते न देव भोक्तव्यं न साजं भाजनं
स्थितं ॥ अमदन्तं भोक्तव्यं यदि नुं जीत किं लिषी ॥ स्तात्वा ततो न पेदे वीं शतमष्टेन रं हि ज
सहशतात्पुस्तक ॥ यद्यभोक्तव्यं यदि नुं जीत किं जनकाले नु अशुचि र्वर्षं न हि जः ॥ भूमो नि
क्षिप्य तं ग्रासं स्तत्वा शुद्धिमवाप्नुयात् ॥ अशित्वा सर्वमेवापि त्रिरात्रेण विभुं चति ॥ अशान्ति
जर्न कुर्वेत्त गायत्र्यष्टशतं जपेदित्याह ॥ मदनपारिजाते र्वमेवापि त्रिरात्रेण विभुं चति ॥ अश

आ. का.
७६

नाहो जनेकुर्वन्नायत्र यशतं जपेदिसाह॥ मदनपारिजाते मां कंउयः॥ यस्तु पाणि तले भुंक्ते
यः सशब्दं समश्नुते॥ अंगुलिचोद्रे वृत्तगोमांताशनकस्तरे॥ विष्णुप्राणो॥ अम्नीयान्नम
नाभस्ता एव तु मधुरं स॥ लवणाग्नौ नयामये कृत्तिकर्षिकान्तः॥ प्राकट्यं प्रदुषो श्रीया
न्मधेतु कदिनाशनः॥ अन्ते पुनर्वाशी च बलागे ये नमुचति॥ नो विष्टेष्ट तमाहवात्रयामयं
विशेषतः॥ जरं सरयेदहं मनैर्भागे जलस्य च॥ वायोः सवारणा यो यचतु ये भवश्च घपित॥
आपस्तवः॥ असेष्टासुने भैक्षो उशारणवासीनः॥ हाविशनुगृहस्थसमिन् जह्यचा
रिणः॥ पुलसाः॥ भोजनं नृननिःशेषं कुपोयास्तः कथंचन॥ अम्यद्विषसत्ताम्यपललक्ष्मी
समभ्युः॥ पलले मांसं॥ अनिर्वभक्ष्ये नित्यं वाग्यनीन् मनुत्सपत्रिसादिसत्तेरनिधानं
मे कर्त्तव्यं॥ तच्च न निधात॥ अन्नेन निधात तद्रुतमिति तेतिरेयमुते॥ अत्रुर्मीमाह पात्रव
ल्काः॥ अनर्चितं च पात्रां स केशकीटसमन्वितं॥ शुक्लं पश्येत्तु छिद्यं॥ स्पृष्टं च चकामतः
॥ अनर्चितं उन्नमापावसादनेयदन्नेन तत्र पात्रां स॥ प्राणायामयेतथा श्रद्धे प्रोक्षितं द्विजकाम्यमा॥

देवानपि हंसमभ्यर्च्य स्वादनुमांसं नयेषभाणि सुकप्रकारेण संपादितं मांसं तेषामांसं॥ केश
कीटसमन्वितमन्ने॥ शुक्लं॥ यत्सपमनं सत्तात्परिवासादिना अम्नीभवन्नितदि सयु
ः॥ पशुधिते त्रेतायेत॥ उष्टिष्टं मुक्ती छिद्यं॥ उद्वेगारजसलानयास्पष्टं॥ संघुष्टं कोभुंक्त
उमादियस्युष्यदीयते॥ पयोपाल अम्यसंवध्यम्येपदेनेन यदीयते॥ अम्यस्पष्टं
॥ पशुधिते प्रणिप्रसवमाहसएव॥ अन्ने पशुधितं भोज्यं तिहाकं चिरसंस्थितं॥ अस्ति ह
अपि जोधमयवगौरसविक्रियाः॥ जोधमविकारे मंडकः॥ यवविकारः सक्तुः॥ शंस
॥ अस्त्राः सक्तुकोपा नासं कंदवि एतं मधु॥ एतजालेषु भातयं भांउलेपोनवेदवेत॥ त
या॥ आभरिभांउसीस्त्रानिषयोदधिघटानि च॥ नावस्यते दिन्योउं पावजजत्रति एति॥ न
ल्लिंगं च पठोले चंताकं संविता निच॥ उपोदकीरक्तशाकमेतावैवर्जयेद्विजः॥ नारीयेपि॥
हंताकं च गल्लिंगं च दम्भमन्नं मस्त्रिका॥ उदरेपस्यति एति तस्य दूरतरो हृदि॥ शाकमल्लक

आ.क.
७७

लेक्ष्मिदिदं देहेनेमक्षयेत् ॥ लल्लेयं जनं चैव धर्तते लंतयेव च ॥ लेहं पेयं च विविहस्त
नैनक्षयेत् ॥ अतोलवणादिदं देहं ॥ अपचं स्नेहं च ननु दग्धं कदाचने मुक्तेरपचं
दपचं हस्तेनैव देहं ॥ केचित्तु वंतं कनिषेधः ॥ अत्र पदमाहः ॥ कृतं चेच्छेदं तां कर्मलां च
लंतया ॥ वृत्राकं लक्ष्मं नैव शुभं ॥ वृत्रां प्रापणं चोदिति विशेयो क्तेरिति ॥ तनुनिर्वंधे पल
पलं भादयेत् ॥ अगमलं ललातं ॥ उपलं भेवा ॥ अत्र त्वविशेषणं दोषा विख्यापनं नितरं प्रतिप्र
सवाय ॥ प्रायश्चित्ता विषयकथनादिनिर्देशं ॥ तत्र ॥ शत्रौ दधिनभेन कथं दिवा च नवनीतकं ॥ पु
य एकशफं हेर्यं तथा क्रामेलका विक्रमिति स्फुटं ॥ तथा निषिद्धिषोषवर्ज्यानाह हहस्पतिः ॥
कृष्णान्तराणी चैव मलकं हहनीतया ॥ श्रीफलं च कलिंगं च वात्री मतिपदादिषु ॥ वज्रेणैव स्यमी
यावदमणा कृत्वा चरेत् ॥ सप्तम्यां विवर्दिवादिवा रजैर्नर्षेव च ॥ धार्श्रीपुलं नरी श्रीमार
लक्ष्मीको भवेन्नरः ॥ विप्राणां भोजने काले पट्टि मो विनश्यति ॥ पाणिभ्यां पात्रं लभ्यमाय

रामः
७७

वीमनास्मरेत् ॥ प्रश्नाखरी पकं हृष्टान् चोष्णं भुंजते हिताः ॥ अयदन्नं नमो कर्मभुक्ता कर्तुं प्रमाचरेत् ॥
प्रक्षिकारं न ताधारावेदं सर्वं विदुः ॥ मुरेन सीमुखं चैव पशितं मनुष्यं वा ॥ अथ च ॥ प्राणास्येत्वा आ
हेमोक्षितं हितं कर्मया ॥ देवान् पितॄन्समम्पुर्वादा नमो संनदोषभागिनि पदकं ॥ तस्यायमर्थः ॥ अ
न्नाभावेन पदिश्रानाशस्तदामोसमक्षणे न दोषः ॥ सर्वतः आत्मार्जोपायेति श्रुतेः ॥ तथा अष्टे नि
मंत्रितो मांसमश्रीयात् ॥ यथा विधिं निमुक्तं कपोतां संनातिमानवः ॥ सप्तम्यमुग्रं याति संभवा नेक
विंशतिमिति प्रनृजेः ॥ तथा मोक्षणाख्यं श्रोतसंस्कारसंस्कारं मांसमक्षणे न दोषः ॥ विहितं नात् ॥ अ
भक्षणे मागासिद्धे ॥ तथाऽतिष्पचं नांथं संवादि तं यन्मांसं हि न प्रार्थनया तद्भक्षणे न दोषरति ॥ अ
त्र यद्यपि दोषाभाव उक्तस्तथापि यागादयत्र कलौ मांसं वर्ज्यं ॥ तथा हि ॥ अक्षता गोपश्वे वशा
हेमांसं न पामधु ॥ देवरावमुतो मतिः कलौ च विवर्जयेदिति बहन्तरीयोक्तेः ॥ अक्षता कृतविवाहा
नुपभुक्ता युगंतरवन्न विवासे मर्षः ॥ शौचं च पात्रमुद्दिश्यात्वा हच परमायसि ॥ अंनं तत्र मिह च
हे एतत्तु निष्प्रमिषमिति बहूनां शरोक्तेः ॥ शिखारूपेण पाकिं विहालं प्रासुं पृदिष्टं नि ॥ पुन

मज्ञानतः सोपि मांसेन श्राद्धं कृते येति मिगमोक्तेः ॥ नदद्यादमिषं श्राद्धं न जघाईर्मतं त्ववित् ॥ मुस
नैः स्यात्प्राणीतिर्यपानपशुहिंसयेति भागवतोक्तेः ॥ सकीन्वामानवाप्रोतिहमभेधफलं तेषां ॥ ज
हेषिनिवसन्निप्रोमुनिर्मसविज्जेनादिन्यासवल्गोक्तेः ॥ प्रोक्षिताभुक्षितं मीसेतणाज्जाह्नरा
म्या ॥ अलेदोषमिदं ये विपश्चिनेन लिप्यन्त इति दानधर्मः ॥ लोदोषमुते ॥ ननु पितृणां मोक्षिकं
श्राद्धं मन्त्रोपायं विदुर्बुधाः ॥ तदा मिषेण कर्तव्यं प्रश्नेन प्रसूयते ॥ तथा ॥ कालशर्कं महा
शल्काः ॥ श्वदुजोहामिषं मधु ॥ आनंतायै च कल्पं ते पुन्यं न ॥ त्रिचसर्वं येति मनुष्यास्तवल्का
दिष् ॥ तौ श्राद्धं मांसे विधानादिष्विति विधानां देशभेदेन व्यवस्था कुतो नो गीक्रियत इति चेन्न ॥
मांसनिवेषकवाच्ये वल्गोक्षितिर्वृद्धं भेदग्रहणं भावत ॥ तत्कल्पायां तु यावन्ति देशमासवृजने
दृश्यन्ते तद्देशवाचकपदाभावात्तेनैकपरकल्पनेनेकवाच्यभेदायतिः प्रसूयेत ॥ देशचारः परीश्रा
द्वाप्तनदेषीयजेनैरैः ॥ अन्त्यापपत्तिर्येषः सर्वधर्मवहिरुत्तरति हहन्नास्ति यवचनवल्गा
न्नापि देशचारो व्यवस्था ॥ इदं वचनं तत्र देशसदचारणमव्यवस्थापकं न दुराचारस्य ॥ य

सिनदं श्रेय आचारः पारंपर्यं क्रमागतः ॥ श्रुतिस्मृत्यविद्वद्भ्यामनुष्ठानमहीनीति देवलोक्तेः ॥ क
लौपंचविचर्येति निरिखकाशममाणविरोधावेतलं सप्रज्ञानुप्रसक्तेन ॥ प्रकृतमुच्यते ॥ यास्तव
ल्गम् ॥ परपाकरु विनस्यादनिधामंत्रणं हते ॥ पशुश्रमनेपि ॥ दुराचारस्य विप्रसूतिविद्याचरण
सच ॥ अन्नेभुक्तादिजः कुर्याद्विद्वन्मेकमभोजनं ॥ लिखितः ॥ परपाकनिवृत्तसपरपाकरनसच ॥ अपच
सच भुक्तान्निजं श्राद्धायणं चरेत् ॥ चांद्रापरामभ्यासविषयः ॥ अन्त्यासेतुत्रिणमभोजनमेव ॥ तत्स्थ
रामपिसत्वाह ॥ गृहीत्वा हिंसमारोपपंचयस्तान्निर्वयेत् ॥ परपाकनिवृत्तसो मुनिभिः परिकीर्ति
तः ॥ पंचयस्तान्निर्वयेत् ॥ सतेते प्रातस्तस्याय परपाकरतस्तसः ॥ गृहस्थधर्म
हजोपोददतिपरिवर्जितः ॥ केषिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैरपचः परिकीर्तितरि ॥ आदित्यग्रहो एकादश
ध्याये ॥ तस्मादहरहर्द्वयमन्नमेव विचर्यते ॥ अपरीक्ष्यैव सर्वं भटति स्वायं श्रुतनात ॥ आस
मन्नेन गृहस्थाय पक्वं नैव कदाचन ॥ दानव्यहिति विद्वन्तदं श्राद्धं शिवावृत्तीदि ॥ शान्तायः ॥ वन
स्पतिगते सोमपराजने ये तु भुंजते ॥ तेषां मांसकृतं पुण्यं दानारमविशद्यतीति ॥ उपासने ये गृहस्थाः

परपाकमबुद्धः॥तेमेसपशुतां ब्रजेत्यन्नाद्यविनामिति मनुवचनं लोभेन ग्रामाद्वा मोतं ग-
त्वा परान्तं भुंजते येष विशेषविदकमिमाकलनीयः॥अभोज्यान्नानाहयाहवत्स्वः॥कदयै
बद्धचौराणां स्त्रीवरं गावतारिणां॥वैराभिश्चस्तर्ह्युष्यगणिकागणदीक्षिणां॥चिकित्सकात्
रक्तद्वेषं श्रुत्वा मजाविद्वेषां॥कुरेप्रपतितब्राह्मणो भिक्षोऽपि भोजिनी॥अवीरस्त्रीस्वर्गाकार
स्त्रीति तत्रा मया जिनां॥शसु विक्रमकर्मो रतं तु वापुश्च हतिनां॥नृशं सरजरक्तकुतप्रवधजी
वितां॥चैलधावसुरजीवसहोपपतिवेष्यतां॥पिशुना नृनिने श्वैर तथा चाक्रिकवेदिनां॥एषाम
नृनं भोक्तृमंसोमविक्रपिणस्तथेति॥अस्यार्थः॥कदयैः तिलध्वः॥बहो निगडादिना॥चौरा
ह्यणहं मयतिरिक्तपरद्वेषाहारी॥स्त्रीचो न पुंसकः॥रंगावतारिनटादिः॥वैरावेराहोद
जीवी॥अभिश्चस्तः पतनीयेन कर्मणा भिक्षुक्तः॥बाहुष्योतिविद्वद्बुधजीवी॥गणिकाप्राप गमः
स्त्री॥गणदीक्षीवृहयाजंकः॥चिकित्सको भिषग्बुधजीवी॥आनुरेमहारेण भिक्षुतः॥पु ७६
श्रुत्वा भिक्षाचरिणी॥मनोविद्यादिनागर्वितः॥विहिदशत्रुः॥क्रूरः शंतराधिककोपः॥उग्रो

वागादिनोहेजकः॥पतितो ब्रह्महादिः॥ब्राह्मणः पतितसावित्रीकः॥दामिको वंचकः॥अवीर
स्त्रीपतिपुत्ररहिता॥स्वतंत्रे सभ्ये॥ग्रामयाजीग्रामशोतादिकर्ता॥कर्मोरोलोहकारः॥तंनुवा
यः॥स्त्रीशिलोपजीवीश्वरती॥श्रुतिर्वर्जं जीवनमस्यास्तीति॥नीचसेवकोवा॥नृशंसोतिर्द
यः॥रजको वसुं रंगकत॥चैलधावः वसुनिर्णोजकः॥सहोपपतिवेष्या सहसहितं उपपतिना
जारेण वेश्मयस्यासौ सतथा॥पिशुनः परदोषदुष्कृतार्थोद्विज्जवक्ता॥चाक्रिकस्तैलिकः
॥बदौजनस्तावकः सोमविक्रयी॥पतलोमलताविक्रेता॥कदयैत्वादोषदुष्टानामेषादि
जानामनृनं भोक्तृव्यमितिसमूहार्थः॥तथा॥अग्निहीनहिजोतेश्रुनान्नमद्यादनायदो
ति॥अग्निहीनः समप्यधिकारे श्रोतस्मान्नो ग्निरहितः॥श्रुदृष्टान्नं भोक्तृव्यमिति श्रु
स्याभोज्यान्नत्वे मासे प्रजिप्तसबुमाह॥श्रुदेषु दासगोपालकुलमित्राईसीरिणाः॥भोज्यान्ना
नापित श्रैवमश्रान्नानं निवेदयेत्॥दासगर्भदासादयः॥अद्वैसीरी॥सीरोपलक्षितकृषि
फलाईग्राही॥शेषं मसिद्धं॥संग्रहे॥गंजनं चारनालं च कोट्वा न्नं मसूयिका॥कोस्पयात्रं

आ.क.

[illegible]

स्तानमन्त्रेषु कुर्वीत प्राणायामं भवेत्तथा ॥ उद्धृष्टोद्धृष्टस्य ह्योद्वाह्यणस्तु कदाचन ॥ कुर्वीत
तत्क्षणं स्नानमाचमनं विप्रश्नाति परं तु क्षत्रिपादिष्वुद्वाह्यणं विषयम् ॥ उद्धृष्टोद्धृष्टस्य ह्योद्वाह्यणं
ह्योद्वाह्यणः स्पष्टउद्धृष्टेनाग्रजन्मना ॥ आचमयेत्तु शुद्धः स्यादस्मिन्नामानुकीर्तनात् ॥ भुक्त्वाऽनाचम्य
कुर्वीद्विप्रामन्त्रे कर्तुमिच्छति ॥ नाक्तोपवासी ह्येव नुदितो येद्विमुखं चरेत् ॥ आद्यमेषां न त्रैव ॥ यतोप
वीतेन विना भोजनं कुरुते हितम् ॥ अथ मन्त्रपुरीषोक्तः सेचनमेव वा ॥ त्रिगोत्रोपाधितो विप्रः पादरुद्धेण
ममिषः ॥ अहोवाः एत्रोपाधितो वैश्यः शुद्धेष्टाप्रकीर्तिना ॥ विप्रः शुक्लमणिशिखलावाऽन्यथा भवतां
॥ वचनेऽपि तैः कृतारक्षिणां श्रवणं स्पृशेदिति ॥ उवाच समुद्रये ॥ आसपात्रे हितं तर्कमधु मिश्रं
नयत्कृतां तापपात्रे हितं गन्धं त्रिषु सर्पिः सुरासम् ॥ पाणिज्जनेभ्यः ॥ गग्यताम्रो एसेयुक्तकसे
ये वैश्वगोरासः ॥ सक्तं स्यं नारिकेलं वुमचतुल्यं यत्नं विना ॥ आर्द्रकं सुगुं मध्वं र्षिसं मिश्रितो ग
उः ॥ नारिकेलं वुमं मिश्रं नैश्वं बदरं तथा ॥ मनुः ॥ तोषी गग्यं भुजेमेषं घंसं च परिवेषणम् ॥ दोहपा
कैतथा होमेनाभ्युगर्थं न दुष्पति ॥ गर्गः ॥ मल्ला एव फलेश्चादि रंते ह्येनं भक्षयेत् ॥ आस शिष्येन च

आ.क.

८१

अप्यासीतशेषपिवेन्नच॥अन्यथाकुरुतेयस्तजपेदेवीशतंततः॥यत्नन्त्यतिपात्रस्त्वेयति
नाप्रेरितंचयत॥देयस्योभक्तशेषंचभुक्ताचोद्रायणंचरेत्॥अर्कहर्षरात्रौचचतुर्दशपृथमी
दिवा॥एकादश्यामहोत्रंभुक्ताचोद्रायणंचरेत्॥अत्रसर्वत्रचोद्रायणप्रायश्चित्तंनक्तंयनम
भांसविषयं॥अन्यथासेतुअहोत्रमभोजनं॥एषसर्वंभुजानेषुअहोरात्रमभोजनमिति विशे
षोक्तः॥रुग्मिधानेतु॥पर्वणोरर्कवारचरात्रौमुंकेदिजोयति॥सुमंजंजपेदुक्तादशवारंवि
श्रुति॥अहर्माणचचतुर्दशंमुदिरुंकेदिवादिजः॥दशवारंजपेत्तत्रमभिसुवष्टिमेवच॥ए
कादश्यायदधंकेखेद्युयाव्याधिवर्जितः॥सोमासीतिवैस्त्वंजपेत्तापात्रमुच्यते॥रदमा
यश्चित्रमंवेस्मवविषयं॥वैस्मवस्यैकादशीभोजनेप्रायश्चित्तविशेषश्चरणदिदिदि॥य
द्यमत्रकृष्णादंतरुणीचैवमलकंवहमीत्येतिरदस्यतिनातिषिविशेषमलकभक्षणानि
षेधउक्तस्तथापित्राहणस्मसर्वदामलकनिषेधउक्तोदक्षस्मत्तौअंतिमाध्याये॥पितृणा
देवतानांचमलकंनैवदययेत्॥ददन्नरकमाप्रतिभोक्ताचब्राह्मणसत्त्वा॥ब्राह्मणमलकं

रामः

८१

प्रक्षंश्चरेवांद्रायणहन्त॥अन्यथापातिनरकंपातिमंवेवविंदति॥वरंभुक्तमभेधंनृपिवेहागर्हितं
कवित॥वर्जनीमंसदाविमैर्मलकंमदिरासमं॥पितृणावल्लभायेवअमेतेवनमलकाः॥समेजातः
यवित्राश्चप्रक्षंतिवनवासिनः॥लोहितेवासितेवापिमलकंमदिरासमं॥देवानांवल्लभायेसुरा
तेवनमलकाः॥मूलकंतुनायेभुक्तेदुष्टोऽरुंदिनेदिने॥नतस्परकोत्राशेवावराभृतसंयवमिति
॥उशना॥क्षुरकर्मणिवांतेचस्तानामात्रेणमुद्रनीति॥चंद्रिकायांजीवस्मिन्नकारेविशेषउक्तः॥
कनीयार्त्तपिताचैवभुक्ताश्राद्धिकभोजनं॥प्राणग्निहोत्रादयत्रनसमोनसमाचेदिति॥भोजने
तुनतिःशेषकुर्यात्प्रातःकथंचन॥अमत्रदधुःक्षीराहायतासकुम्भएवरा॥भुक्तापोत्तानुमःक
श्चिद्व्यसंपात्रंविमुंचति॥क्षुधानैःसपिपासाजीम्वेज्जन्मनिजन्मनि॥देवलः॥भुक्तोच्छिष्टात्स
मादायसर्वस्मात्किंचिदेवतु॥उच्छिष्टभागधेयेभ्यःसोदकंनिर्वपेत्॥मंत्रस्तु॥यत्रकचनसं
स्था नोक्षुन्नस्योपहतात्मना॥दुर्गतीनांमयादत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु॥हरेवेःपुण्यनिलयेप्रावृद्ध
निवासिनां॥अर्थिनामुदकंदत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु॥आसः॥अहंशोत्तानुमोऽयमईसायंमही

तले॥ रसातलगतागागास्तेन मीर्य नि निस्रयः॥ यद्युति चेदनाचांतो मुक्तवानासनादिजः॥ सद्यः
 : स्तानं प्रकुर्वीत नान्यथा प्रयतो भवेत्॥ उच्छिष्टो हि सस्यष्टः शुनाश्रुदेरावादिजः॥ उपोष्य रजनी
 मेकापचग्येन शुद्धति॥ गौरुषकरणात् सर्वहस्ते प्रक्षालयेद्दिजः॥ हर्तदेवं च पित्रं च साप्ताचैवो
 पपातेकैः॥ यो वैर्गच्छ स मयेत जीत्यावक्रशोधनं॥ कुर्वीत पदिस्त्राणां रोखं नरकं व्रजेत्॥
 आचम्य च ततः कुर्वीत काष्ठसमक्षरं॥ भोजने देतल गानि निर्हृता च मनचरेत्॥ अहं पंचतथा
 समजीणि जीणि तथैव च॥ आचमेतुलकान् प्राज्ञो मुखशुद्धिं पदीच्छतीति॥ गौतमः॥ आचांतो य
 प्रविस्तावपावत्यात्रेन चोद्धरेत्॥ उद्धरेत्पुत्रविस्तावपावद्भूतं प्रमार्जितेति ब्रह्मपुराणे॥ भोज
 नोत्ते हि राचम्यते तज्जले नैत्रमाजने॥ कार्यं च क्षुर्विहृद्यर्थं भार्गवादीश्वसंस्मरेत्॥ तदुक्तं भार
 ते आरण्यके पर्वणि॥ शयौर्निचसुक्यां च भार्गवं चाश्विनो मरः॥ भोजनोत्ते स्मरेद्यस्त तस्य च क्षु
 नश्यति॥ आहारपरिणामार्थं मया तस्मरेत्॥ अगस्त्यं कुंभकरं च शनिं च वउवानलं॥ अत्र रामः
 स्पपरिणामार्थं स्मरेद्दीप्तं च पंचममिति॥ मार्कंडेयः॥ भूयो व्याचम्य कर्तव्यं तौ बलस्य च भ ८२

क्षरां॥ श्वरं चेति हासस्य तथा मया सचेति॥ तौ बलभक्षणे विशेषमाहर्गः॥ प्रातः का
 ले फलाधिकं चरणीधिकं तु मध्यतः॥ निशि परीणिधिकं खदिन स्पलक्ष्मीविवेदने॥ फलेष्टमी
 फले॥ परीमले भवेद्वाशिः परीणिपेपापसंभवः॥ चर्हं हरस्यायुः शिरबुद्धिं विनाशयेत्॥ तस्मा
 देतान्तरिसुप्रातौ बलं भक्षयेत्सह॥ अनिधाममुखे परीणिपेपादतिमो नरः॥ सत्यजन्मदीप्तीसा
 दंतैर्नैव स्मरेद्दामि॥ पंचसमाष्टपचाणि दशहृदशनापि वा॥ दपात्स्यं च गद्दीयाचक्षणे वीटकस
 उ॥ तर्ज्या चूर्णमाह मया तौ बलं तनुभक्षयेत्॥ यदि वा भक्षयेत्सहो नरकं प्रेति पद्यते॥ मध्यमं गु
 लिनादाय चूर्णीपुर्णं विलेपयेत्॥ अंगुष्ठं त्रेणवा तद्वद्व्याघोषमाप्नुयात्॥ मत्तशो चेतथाप्रा
 देमातापित्रो मंत्रैः हनि॥ उपवसेव तौ बलं दिवारात्रौ विजयेत्॥ यतिश्च म्रह्मचारी च विधवा वरजस
 ला॥ तौ बलं चूर्णं ते पोटुत्वं गोमांसमभक्षतीरिति॥ आशुर्वेदे॥ भुक्त्वा वनिमुपस्थानेः समप
 दीव्रजेत्॥ शयीत वा मभागे नयतो हेगेर्न वीयते॥ मुत्कोपविशतः स्थौल्यं बलमुजा नशापिनः॥

आ.कं
८३

आरोर्णवामकुक्षौ तु मसुधीवेति धावत्सति ॥ ॥ इत्यादि के भोजनविधौ पंचमभागकृतम् ॥ ॥
अथ भोजनानंतरं कृतमाह दक्षः ॥ रतिहासपुराणाद्यैः षट्समकौनयत् ॥ अष्टमेलोकपा
त्रा तु दहिः संध्याततः पुनः ॥ याज्ञवल्क्येऽपि ॥ अहःशेषसमाप्ती तश्चिह्नैरेष्ट्राबंधुमिति ॥
रमर्तान्दिकविधौ षष्ठसमभागकृतम् ॥ ॥ अथ सायं संध्या निरूप्यते ॥ मविज्योत्तरे ॥ शौचं
कृत्वा यथा मम मर्धा स्नमितभास्करे ॥ वह्निः संध्या मुप्री सीत आसीनस्तथैव गृहे ॥ शौचातपः ॥
अनंतरं मयं सर्वं च दितामैथुनमेव च ॥ पुनर्निष्ठवल्लणान्ने वह्निः संध्या मुपासिता ॥ यमः ॥ रवेरस्तम
यात्सर्वं घटिकैका पदमवेत ॥ सायं संध्या मुपास्या यजुर्मीहोमं च स्तवेत् ॥ अथ मेव देवपदान् सम्यः
॥ वेरस्नस्मार्चपपावस्सर्वादि यो भवेत् ॥ यस्तु तिष्ठेद्देवस्तस्य नास्ति रतिद्विना ॥ आर्घ्यं प्राप्य सो
दीपो च नदः स्नातुं मुसः ॥ प्रमुखा दुःस्वदोसो हानिदेरक्षिणामुखरतिसंगृहे ॥ संध्या ध्यानादि
पूर्वमेवोक्तं ॥ अथ सायं संध्या नैषा मुच्यते ॥ सस्वसावसिष्टरविः विष्णुर्देवता जगती छंदः ॥ सायं संध्या तर्पणे विनियोगः ॥ सुखः पुस्वतर्पयामि ॥ सामवेदं तमेतल्लेः ।
विष्णु रपिणोत्तः । परमात्मानं तः । सरसं नीतः ॥ वेदमार्तं तः ॥ सोऽहं नीतः ॥ इन्द्रो न विष्णो न । उष
संतः ॥ निस्तीतः ॥ सर्वे ये सिद्धि करिणः ॥ सर्वमंत्रा विपतिं तः ॥ सुप्रभु वः स्वः प्रभु वतः । ततः सर्वे प
स्थानादिकार्यं ॥ अथ विशेषमाह आसः ॥ जपे हारुणमंत्रां स्तुतं मे वरुणादिका ॥ चतुर्मेवानि
शेषतः संध्या कालमवाप्नुयात् ॥ गीतमः ॥ दर्भहीना नुपासंध्या संध्या हीनश्च योजपः ॥ जलहीनं नुयह
नेतस्सर्वं तिष्ठत्वं भवेत् ॥ जपमध्ये गुरु मीति विज्ञातगौतमः ॥ न स्पृष्टं ज्ञासमाप्या यजपशेषं स
मापमेत् ॥ यथा काले संध्याः करणी पारिजाते विशेषमाह गौतमः ॥ संध्या काले नति कृतिस्तत्वां च म
म पातिभिः ॥ जपे दृष्टं न देवी ततः संध्या समाचरेत् ॥ यमस्तु ॥ प्राणायामत्रयं प्रातः सगर्वं द्विगुणं च
रेत् ॥ मध्याह्ने द्विगुणं प्रोक्तं पराह चतुर्गुणं ॥ सायान्ने पंचगुणं संध्याति क्रमगो भवेत् ॥ वसिष्ठस्तु ॥
कालाति क्रमगो चैव क्रि संध्यमपि सर्वदा ॥ चतुर्थीर्ध्वं प्रकुर्वीत भानोर्गृह्णति संपुटं ॥ सर्वपाति क्र

रामः
८३

मेजमदमिः॥ एकाहं चाप्यतिक्रम्य संध्यार्चनं कर्म च॥ अहोरात्रो विनोः सत्प्राणाय आवापुर्न जपेत्॥ दि-
 वा त्रे हि रात्रौ मोक्तं त्रिरात्रे त्रिरात्रौ स्मृतं॥ त्रिरात्राभ्युपनिषत्सु॥ अत्र सवनं संशयः॥ यः संध्यं कालतः
 प्रात्यामालस्यादतिवर्त्तते॥ स संहन्ममवाप्नोति मंदं देहसंजायते॥ मंदे हाराक्षसाः॥ राष्ट्रं शोभेत् पक्षिः॥ मे-
 रो गात्रो भय आगते॥ देवा निजिजरेदानां कार्ये महतिस्॥ स्थिते॥ संध्या हानो न दोषोऽस्ति यतस्तस्य रा-
 मसाधनमिति॥ तस्यादिबोदि तानिकमोरी प्राप्नुवन्तु नराणि च॥ दिवो वादि निकृत्वि वविद ध्या-
 दुतगणिता॥ अत्रापि विशेषः॥ प्रातः संध्याप्रकरणेष्टद्वयमिदं॥ जग्विधानि तु॥ मदादीत्येति मंत्रे
 रासं सवर्जं जपेद्यदि॥ अक्रान्ते कर्तव्यः कर्मकालेकतानि तु॥ भवतीति शेषः॥ आह भोजिनो तु॥ गर्गः॥
 दशकृतः पिवेद्वापो गायत्र्या हृद्भुजः॥ ततः संध्यामुपासीत शुद्धतेतदनंतरं॥ ततः संध्यादिसु-
 भवेदि निकृत्वि तारः॥ भारते तु॥ जलाभावे महा मार्गैर्वंधने तत्पुत्रावपि॥ उभयोः संध्योः काले
 रजसा चार्घ्यं मुक्षिपेत्॥ ते तेषु महा राजंश्चितारणमर्हति॥ संध्यागते सह स्त्री शुभादि समु-
 पतस्तिरिति॥ अथ चार्घ्यं मुक्षिपेत्॥ ते तेषु महा राजंश्चितारणमर्हति॥ संध्यागते सह स्त्री शु-

राम.

८४

सायहो प्रविधानं॥ तस्य कालादिर्कृत् पूर्वमेवोक्तं॥ उपस्थाने विशेष उच्यते॥ जपेदाग्नेयमंत्रां क-
 सायहो मादनेतरं॥ खवे होमः प्रकृतेः यत्प्रापुर्नोदिकैरपि॥ स्वयं होमस्य नियमो यजनीये हि कीर्त्ति-
 ते॥ इदमपि यजमानस्य संनिधाने॥ देशांतरगतस्येति त्रैयं॥ सदा समस्य होमे तु कुर्यात्सायं वि-
 चक्षराः॥ एष कर्तुं मशक्तिः शुद्धताहस्यविवर्जनादित्यादि॥ गालुः॥ भस्माभिचारणं कार्यं
 वह्न्या मेष्टुं चाद्विजः॥ ललाटे हृदये वा कूर्चं हसंशंगलेषु च॥ अत्रात्र सरंशत्रिभोजने कार्यं॥ तद्दि-
 धिस्तु पूर्वमेवोक्तं॥ आहृदिदिने निषिद्धं द्वितीयभोजनं॥ आहृदे पर्वकाले च रविगोतये च च॥
 रात्रिभुक्तिर्न कर्तव्या सवेदाद्विजसत्तमैरिति स्मृतेः॥ इत्यनेनान्तिके अष्टमभागस्तु॥ अथ श-
 यनविधानं॥ तत्र याज्ञवल्क्यः॥ उपास्य पश्चिमां संध्यां हुत्वा श्रीं स्नानुपास्य च॥ मन्त्रैः परिवृतो अंका-
 नाति तक्षाथ संविशेत्॥ संविशेत्तत्पतेत्॥ चकार एवै आदेवादि कंसमु विनोति॥ अत्र चपाको नरमु-
 क्तं विस्त्रुपुराणं॥ उतः पाकमुपादाय सायं मय्यवनी पते॥ वैश्वदेवमिभिनं वैयं त्यासीयं वलिं हरेत्
 पत्न्या च स्त्रीभिर्भर्तृवचः कार्यमेव धर्मीः परस्मिन्नास्ति स्मृते राजा कारिण्या दुष्टया भवितव्यं॥ यदि

भर्तृराज्ञां संपादयति तदा धिवेतया ॥ तदुक्तं याज्ञवल्क्येन ॥ सुरपीयाधिता धृता वंध्या र्थं प्राप्ति
 मं चदा ॥ सी प्रसप्त्या धिवेतया पुरुषं हविर्लोतयेति ॥ अत्र सविमनुः ॥ वंध्या एमेऽधिवेद्यादेन वमे
 तु प्र तमजा ॥ एकादशे सी जननी समस्तप्रियवादिनी निआसः ॥ सुचो दे शो विविके तु गो मयेनो
 पलेषिते ॥ प्रागुदकमवली चैवं संविशे नु सदा पुषः ॥ संग्रहे ॥ जले देवगृहे चैवं शयनं च हिंसा त
 र्य ॥ निर्विक्रपादः प्रविशे न्नातिर्विक्रः कथंचन ॥ भविष्ये ॥ उपान हो वेणु देव मं बुधार्त्र तये व
 च ॥ तां ब्रह्मादीनि सर्वाणि समीपे स्थापयेत् ॥ यानि कानि च पुण्याणि यानि विदुर्नृपेन ॥ अलक्ष्मी
 परिहारा र्थं नित्यं कुरु युधिष्ठिर ॥ मां गम्य सर्वार्थं मनुशिरः स्थाने निशययेत् ॥ वैदिके गार्हपत्ये
 र्ज्ञेयै रक्षां कृत्वा संपेत्ततः ॥ गरुड मंत्राहारी तेन प्रदर्शिताः ॥ नर्मदा येन मः प्रातर्नर्मदा येन मोनि
 शि ॥ नमोऽस्तु नर्मदे तु भ्यं ब्राह्मिणी विषसर्पतः ॥ सर्पा सपेतः ॥ सर्पा सर्प मर्दं न हं गच्छ महाविष ॥
 जनमेजय यज्ञांते आसीकवचनं स्मरः ॥ आसीकवचनं स्मृत्वा यः सर्वान्निवर्तते ॥ शतधा भि
 धते मर्द्विंशति शब्द फलं यथेति ॥ मार्कंडेयः ॥ अस्मालये श्मशानं च एकहस्ते च नृप्यथ ॥ महा

रामः

८५

देवगृहे चापि मन्वे श्मशानं खपेत् ॥ पराशरः ॥ पात्रां दिशि शिरः शस्त्राणां पात्राणां मयवान्
 पासा देवखपतः पंसा विपरीतं तु गृहं ॥ संग्रहे तु ॥ स्वगृहे प्राक्तरः कुर्म्यच्छात्रै रक्षिणामुख
 ॥ प्रसर्गः मुखः प्रसासे च न कदापि दुदमुखः ॥ माता वामिनी वापितया मां सिधोपिवा ॥ एता
 सं सं निधौ चैवं न खपेत् कदाचन ॥ द्दिवा सां प्रमाथी निहरंति प्रसर्गमनः ॥ समंतरे ॥ निद्रा स
 मय मासा घ्रातां जलं वदनात् जेतु ॥ शिरसः पुष्पमोला च मार्गं च शयनात् जेतु ॥ प्रसंहार
 नीतां ब्रह्मा गृहं रतिं छंदुकं ॥ सर्पा जं च पुष्पेभ्यः प्रसं मदा बलनाशिनीति ॥ रतिरहस्ये ॥ पयं
 के सुविशाले च भूते पृष्ठा मंडिते ॥ आस्त्ये शयनं कुर्यान्नखद्वयो कदाचन ॥ दीपे जाल
 त्ममाने तु स्यात्समाचरेत् ॥ दीपे नद्ये नृपः संगकः रो मनुजो यदि ॥ समज्जन्मदग्निं तले
 भजे नात्र संशयः ॥ दीपशय्यासनशय्या कार्या सा देवता वर्तन ॥ अजारजः संस्पर्शः शकसा
 पिश्र्यं हरेत् ॥ संग्रहेपि ॥ अजारमः खरं रजस्तपा संमार्जनी रजः ॥ दीपमंचकयोश्चामा शक
 स्यापि श्रियं हरेत् ॥ अमस्य यथेकेन सपेत् ॥ आत्मशय्या सने वसुं जायाप संक मंडलुः ॥ आ

आ-कं
५६

जनः अविरेतानिपरेषामशुचिर्भवत् ॥ पादेषु प्रक्षालयेत् सर्वं यश्चात्स्यार्थं समाचरेत् ॥ अन्ते
द्रुहस्तचरणौ दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ मास्तेत्रविशेष उक्तः ॥ एतिसंज्ञं जपेत्स्वत्वादेवं श्रु-
तशायिनः ॥ नमस्कृत्य यं विस्मयमाप्तिस्त्वस्येति ॥ रात्रिसंज्ञं शतपथं ज्ञात्वा ॥
मिहितं ॥ त्रिजगत्सोऽस्मिन् जिते पारमेश्वरीयेति त्रिरज्जपति रात्रिर्वैविज्जावमुपैत्यादि ॥ रुमेदेवि
एत्रीमख्यतरत्यादि ॥ सुखशायिनस्तु ॥ अगस्तिर्भीषवश्चैव मुचुकुं देप्रहामुनिः ॥ कपिलो
मुनिरास्तीकः पत्नैरेतुस्तशायिनरतिगोभिलोक्ताः ॥ दक्षः ॥ प्रदोष्य श्चिमोयामोवेद्यभा-
सेन तौ तयेर ॥ यामद्वयं शयानस्तु ब्रह्मभक्षामकल्पनरतिः ॥ अत्र प्रदोषशब्दोऽप्यत्रै-
प्रथमं यमावाचकः ॥ स्पृष्टौ तयोक्तः ॥ अथ सुभिगमनविधिः ॥ तत्रा यस्मान्नास्ति मु-
सेवा इति मा ज्ञवल्क्य स्मरणं मुत्रासं संयं सियः सेयाः ॥ तद्विशेषमाह स एव ॥ योऽत्रा नान-
शः स्त्रीणां तस्य मुग्मासु संविशेत् ॥ ब्रह्मचार्यवर्षीयमाघाश्रुतस्तु वसिष्ठेन ॥ रजोदशी न
दिनमारभ्य षोडशरात्रयोऽरुतुर्गर्भाधानयोग्यः कालः ॥ तत्र सियं गच्छन् ब्रह्मचार्यवत् ॥ तत्रा

रामः
८६

प्याघाश्रुतस्योऽत्रीः पर्वणी च व्रजं विलेप्तस्यार्थः ॥ पूर्वकालमाह गार्गः ॥ चतुर्दशशमी चैव अ-
मावास्या च एलिमा ॥ चत्वार्यंशानि पर्वणीमवः स्वायं भुञ्ज्यतीत् ॥ मनुस्मृ ॥ तस्मात्माघाश्रुतस्तु
निर्दिष्टेनैकादशी जप्ता ॥ त्रयोदशी चोषाः स्युः प्रशस्तदशरात्रपद्विमाह वल्क्यः ॥ एवं गच्छति
यं क्षामां मघां मलं च व्रजयेत् ॥ सुखं रदौ सकमुत्रैलक्षरपञ्चमेषु मान ॥ सहस्रिमुक्तेरकसां
रात्रावेकवारमेव गमनमिति नियमते ॥ क्षामामिति विशेषणं पुमान् पुंसो विभक्तिं शुक्लेऽस्ती भवत्यधि-
के स्युः इति वचनाच्छेदोऽस्ति ॥ विष्णोः पुरुषाकारस्यैव भवतीति हि तौ रत्नमोजनादिना सिमाः
क्षामता संपाद्या इत्येतदर्थः ॥ पुंसः शुक्राधिक्ये पुमान् ॥ शुक्रशोणितयोः समन्तेन पुंसकं हि
धावी जोत्सर्गं युगलं इत्येतदर्थं चेति ज्ञेयं ॥ अत्र न संविशति तस्य नियमविधिलेपि ॥ ऊनु स्ना-
तां नुयो भार्यासंनिधौ नोपपद्यति ॥ धौरायां भूराहत्यायां युजते नात्र संशयः ॥ यथा ॥ ऊनु
स्नातां नुयो भार्यास्वस्थः स त्रौष्णा छति ॥ धौरायां स्नादि सर्ववत् ॥ अत्र संविधौ स्वस्थ-
रादिविशेषणत्वमर्थः सन्निहितः सत्यदि श्रुतौ नोपपद्यति तदेषोऽनलसंनिधानादे

स

आ० क०
८७

वितितेयं॥ अमातपुत्रस्येवायमनुगमननियमं दत्तमिदं न पारिजातकृतं॥ रूतौ स्त्री विष
येममोपि॥ रूतुस्नातानुवाचारी भर्त्री रीतौ पगच्छति॥ तां ग्रामध्ये विख्याप्य भूयः प्रीच विवास
येदि॥ अन्ततवपि स्त्री कामनायां प्रतिषिद्धवर्जं भवेयादेव॥ सर्वत्र वा प्रतिषिद्धवर्जं भित्तिगौत
मोक्तैः॥ यथा कामी भवेहापि स्त्रीणां वरमनुस्मरन्निजियात्तवत्कसोक्तैः॥ यथा कामी वाका
ममाविजनिनोः संभवाभेतिवचनादिनिष्कासायनोक्तैः॥ रूतौ गच्छेदिति नियमे सत्तेवनि
यमोत्तरमिदमिति वा शब्दार्थः॥ अत्र रूतुस्नातौ स्त्रियं गच्छेन्नातुरं नरजखलं॥ नातिवा
ल्लो न कुपितो नाम प्रस्नानगर्भितो भित्तिगौतविशेषो द्रष्टव्यः॥ गर्भिणी पोषिषु माहाभ्र
लायनः॥ वपनं मे पुनं नीर्यवर्जयेत्तर्हिणीयति॥ प्राद्वचसमान्मासादूर्ध्वान्यत्र
वेदविदिति॥ अत्राभ्यो विशेषः॥ मध्यमस्तं वके गर्भाधानमप्रकरोद्द्रष्टव्यः॥ अत्र गर्भाधा
नमसंगादष्टाचत्वारिंशत्संस्कारास्त्वित्यंते॥ गर्भाधानमथोद्दिष्टं सवनकं सीमेतज्जाति
यानामानाद नचोक्तौ पनमनवेदव्रतामप्युत॥ चत्वारिंशत्पनं विवाहकरणं चापि य

रामः
८७

सा अथो संस्काराः सप्तचसप्तसगदितास्तिंशदशायत्रतु ४०॥ एवं जनशनेन वेदपठनं॥ कर्तुं ज
पस्तोमिति प्राणोन्नोत्तरयोर्द्वेहिसमनः संस्कारं न भस्मनः॥ अस्त्रां संचयनं नः परमपि आह्वानसाधितं
कुंचलार्थं शक्तिमत्तौ निगदितः संस्कारका सप्तचेति निमासकौ संग्रहोक्तौ॥ एकविंशति संस्काराः॥ अ
ष्टकाणां च आह्वानं प्राद्वचसमान्मासात्तुमी सानि ४० पञ्चवैश्वस्ये अमर्त्येति सदाहविर्यज्ञसंस्कारः॥ अग्निहो
त्रदर्शं सलीमासाग्रमसाचातुमी सानि ४० पञ्चवैश्वस्ये अमर्त्येति सदाहविर्यज्ञसंस्कारः॥ अग्निहो
त्राग्नि संचयनं चोत्तरीयाजपेयातिरात्रातोयीमेति सप्तसोमसंस्कारः॥ यमः॥ असन्त्वारिंशदेते
संस्कारा विहितं द्विजे॥ य एतैः संस्तुतो विप्रो ब्रह्मलोकं संगच्छतीति॥ मनुः॥ वैदिकैः कर्मभिः पु
रोपनिषेकादिहितं ननां॥ कार्यः शरीरसंस्कारः पावनः प्रेसवेहचेति॥ एतेषु कतिपयसंस्कारा मे
त्रवर्जं अदुस्पापियथायोग्यं भवेति॥ श्रीनेहिलानयः कुसुमैः स्नानं प्रदुः समाचरेदिति यात्रोक्तैः॥
प्रकृतमनुसमाप्तः॥ हवितावशुची स्थानादं पत्नी शयनं गतौ॥ शयनादुत्थिता नारी शुचिः सादु

आ.कं

८८

विः पुमानि तापसं वोक्तः ॥ अविद्वन्निरास्य मे कालिगे करे सयेति सो देहमयोर्दयोः ॥ मन्त्रशौचे समाख्या
ने शुक्ले तु विगुणं भवेदिति श्रुता तपो क्तं शौचं कर्तव्यं ॥ इदमननुकालविषयं ॥ दुःस्वप्ने मेषु नेवोते वि
रक्ते क्षारक मीलि ॥ चित्ति युपशमशाना स्थापय शीने स्तानमाचरेदिति पराशरोक्तं स्तानं कार्यमननु
कालमने ॥ क्वचिदन्तावपि स्तानमाह सम्प्रतिः ॥ अधर्माश्च चतुर्दश्यादि वापर्वणि मेषु न ॥ क
लासंचैलं स्तानानुवाहणी भिश्च माजमेदिति ॥ शयनसमये दुष्टस्वप्नदशीने जपमाह गार्गः ॥ रामं स्कं
देहं न मर्ते वै न ते पंचकोदरं ॥ शयने यः स्मरेति त्रैलोक्यं स मृतमप्यनश्यति ॥ इत्यनेनाहिकेशय
न विधानं ॥ अप्ययमुनिमपि कमुच्यते ॥ शरणमित्री रापयाह समनो मोक्षे निवेशयेत् ॥
अनपाकततामेव मोक्षमिच्छन् व्रजमधरति मनः के मुक्तिं प्राप्स्ये आत्मोपासनां कुर्यात् ॥ स्तो
त्रं ॥ यं भेदति यमैश्चैव आसनेः प्राणसंयमैः ॥ प्रमहारेण ध्यानेन धारणाभिः समाविता ॥ अ
ष्टांगेन प्रयोगेण राउपायान्ताविमुच्यते ॥ ज्ञानेनेव सहैतानि तिस्रक मीणि कुर्वतः ॥ निरुतफ

रामः

८८

त्नसंगममुक्तिस्फुरेच्छिता ॥ अहं सप्तममसंयं ब्रह्मचर्यं क्षमायति ॥ दया जेवं मिताहारः शौचं चेति
यमादश १० शौचमिज्जातपः समं स्वाध्यायोपस्थनिग्रहः ॥ व्रतोऽवाप्तमोने च स्तानं च नियमादशे
ति व्यासोक्तं यमादपः ॥ जानकीं नरे सप्तकृत्तापारलेन उभे ॥ सुमुकायः सुखासीनः सस्मिन्तस्य
चक्षतराद्यासने ॥ प्राणायामः प्रागुक्तः ॥ इदिया हां विचारो विषमेषु सुभावनः ॥ ब्रालादहरणं नेकी
प्रमाहः स उच्यते इति प्रमाहारा उक्तः ॥ ध्यानेन ॥ ध्यानमात्मस्वरूपस्य वेदने मनसा भवेत् ॥ तदेव हि
गुणं प्रोक्तं सगुणं निर्गुणं तत्त्वा ॥ भुवोऽपरि मृतः कलाहन्मये चित्तयेच्छित्ते ॥ पंचकंदशुभे त्रिने
त्रं स्मितमुदरं ॥ कर्षे रगौरं चंद्रं शस्त्रं सुविभक्तिं ॥ नीलश्रीवंतागहारं व्याघ्रचर्मो वरं विभुं ॥ कमंडलु
क्षमादि पाशमूलपुंहरं ॥ इमादि सगुणं ॥ निर्गुणं तु ॥ अहमेव परं ब्रह्म परमात्मा ह मयः ॥ एवंचेदे
दनात बुद्धिर्गुणं ध्यानमुच्यते इति ॥ निर्गुणीय सत्ता नु ज्ञानिन एव ॥ कामक्रोधादियुक्तस्य विषयसक्त
चेतसः ॥ अहंब्रह्मेति यज्ञानमात्मना शस्यकारणमिति ब्रह्मेवैव कीर्तयते ॥ धारणां तु ॥ यमादिगुण

अ. क.
८९

युक्तस्य मनसा स्थितिरात्मनि ॥ धारणा प्रोचते सद्विषयग्राह्यार्थवदिभिरिति ॥ समाधिः ॥ समाधिः
समतातावज्जीवान्मपरमात्मानो ॥ परात्मनि स्थितिः प्रोक्तः समाधिः प्रसंगान्नरति ॥ रमन्तानि
केयमदिलक्षणविधानं ॥ अपरुद्रजपविधानं ॥ सर्वदेवदिधर्मेषु रुद्रध्यायजपः परः ॥ रु
द्रध्यानीविमुच्येत जन्मसंसारसागरात् ॥ लिगाचेनं रुद्रजपस्तथा शिवनिधि त्रयं ॥ वारणसी च मर
णमुक्तिरेषा चतुर्विधा ॥ रुद्रजापी शिवः साक्षादुपवनसंशयः ॥ तस्मात्सर्वपरिस्रमरुद्रजापी भवेत्स
दा ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च ज्ञानप्रस्थो यतिस्तथा ॥ रुद्रजायेन परं मंगलं गच्छंति नामतः ॥ रोगाद्युप
शमापी यपरमा भुङ्क्ष्यामये ॥ मनोरथफलप्राप्त्यै रुद्रजापी भवेन्नरतिस्तुन्दे ॥ ताबालोपनिष
दि ॥ यः शत रुद्रियमधीते सो गिरितो भवति ॥ ब्रह्मरुद्रास्तो भवतीति ॥ तत्रैव ॥ किं जप्येनामृतत्वे
नो ब्रह्मि शत रुद्रियके लोति ॥ शत रुद्रियं च रुद्रध्यायसु ॥ चरमायामिदं कथं शत रुद्रियं जुहो
तीत्यादि द्वाहारा वा जपेन सैव विनियोगात् ॥ शतपथब्राह्मणेपि ॥ अप्यातः शत रुद्रियं जुहोती

रामः
८९

तिचयनेतसैव विनियोगात् ॥ रुद्रध्यायस्तु साक्षाद्भगवद्वचकः ॥ अमृतस्येव नमधेयाभ्येतानीति ज्ञा
तालोपनिषदुक्तेः ॥ यावज्जीवं प्रणवमथ्यवाचनं वेदोद्दिष्टं वा सा जुर्वचमिति वा ज्ञोवंतं जपविधानादवश्य
तज्जपादिकार्यं ॥ मदनमहार्णवेपि ॥ यशुपि चरमेष्टिकायां एकदशभिः रुद्रजपः कर्तव्यं ॥ अत्रो विहितस्तथापि
रुद्रध्यायी मुच्येत सर्वपापैरेति ॥ तच्छ्रुत्वा ॥ रुद्राणां जपहोमाचेन विधिं कारव्यासामहर्षिर्बोधायनादियास्यैर्जप
होमाचेनादिकर्मण्यपि विनियोगादुद्रध्यायस्य जपादिषु गलमस्तीति ॥ शिवगीतायां च ॥ यस्तु रुद्रं जपेन्न
संध्यायमात्रेण प्रसन्नं ॥ षडक्षरं प्रमाणं तिष्ठामो विजितेन्द्रियः ॥ स च तेनेव देहेन शिवः संजायते ध्रुव
मिति ॥ याज्ञवल्क्येपि ॥ सुरापः खर्गहारी च रुद्रजापी जलेच्छितः ॥ सहस्रशोकी जापी च मुच्येत सर्वकि
न्तिर्वरेति ॥ अंगिराः ॥ नमस्कं च मस्कं चैव पुरुषस्तु जेतथैव च ॥ नित्यं च प्रमृज्यानी ब्रह्मलोकं महीय
ते ॥ रुद्रध्यायी च मेष्टुत्रां मेवान गौरपिग ॥ नतत्रक्षुत्पिपासाघादुर्भिक्षं व्याधयोपि च ॥ ब्रह्मघातस्तु रा
सर्वसाध्याश्चैव विप्रोषतः ॥ सततं हि समाधाति तिष्ठति रुद्रजापिनं ॥ वासुपुत्रो ॥ अनपत्यादिदोषेषु प्रा
क्किमादिग्रहेषु च ॥ सर्वज्वरविनाशाय रुद्रो जाप्यो न संशयः ॥ स्पृष्ट्वा स्यं जपेत्सु रुद्रैकादशितो शुचिः

आ. का.
१०

॥ तथा संता न गोपाल विधां चैव त पे नरः ॥ अनपत्य लना शार्च खला भार्य सि हये ॥ सर्ववर्गैः शुक्रनेत्रो र
द्रजाः प्रयत्नत रति बहु सा शरो ॥ रुद्रः पंचविधाः प्रोक्ताः देविकैः स्तुते नरः ॥ सोमस्ना वीरूपका र्यः
प्रथमो रुद्र उच्यते ॥ ऐं कां का दशगुणैः सह दुद्रौ संजोहि नी यकः ॥ एका दशभिरंजना भिस्त नो लघु रुद्र
कः ॥ लघो का दशभिः प्रोक्तो महा रुद्र प्रतु र्यकः ॥ पंचमस्या न्महा रुद्रैः का दशभिरंति मः ॥ अत्रि रुद्रः स
माख्यातः सर्वभोषु त मोत्तम रति ॥ अर्गो मुक्ता निजा बालेन ॥ शिवं सकल्य कं हृदयं सक्तं स्मरौ रं व
शिरः ॥ प्राहुर्नौराम एं चैव शिरवो जस्यो तराभिधं ॥ आशुः शिशु नः कवचं नेत्रे विधु हृदय म् ॥ शत
रुद्रियमसं स्यात्पुंजं कर्म रंति ॥ एवमेगाति संजय्य रुद्रा ध्यायंत तो ज पे न ॥ त दंतैः सप्तमंत्राश्च वयं सो
मे महच्छिरः ॥ उग्रश्चेति पुंजं रंजं दामा दुर्ज पेदि नि ॥ अत्र शतरुद्रियं नाम त्वमने रुद्रो असुर र सा
दिव्य ७ स्वाम पतयो स्त्रीणां भिसंतं मंत्रजात भिति महा री व कारः ॥ राजसने पितो नु वा उ शर्चः प्रथ
मा नुवाकः शतरुद्रियं ॥ शिवं सकल्य भिसाधनु वा कृपा दसामाना धि करण पात ॥ शतरुद्रियं त्वधर्म स्पे
दत्ता दिव दद्याप्य हति ता छिष्ट समा चारिषु ॥ अत्र नेत्रजपा दिवा जसने पित विषयः ॥ आपत्तं वा दीना स

रामः
१०

नुक्तानां ॥ चमक पाद प्रकार माहो धा यतः ॥ नमस्ते रुद्र मय वर ना धे का दशगुणा कानाम ते एक मेकं
चमकानुवाकं पठे धा वदे का दशा रं नीति ॥ अयं प्रकारं स्तोत्रिणी याणा मेवा ॥ वाजसने पितो नु चमका ध्याये
॥ नचानुवाकरं नि कला यया संस्था भावानां ॥ अतस्तैः एका दशवारं रुद्रा ध्यायंत पितो नु चमका ध्यायः ॥
हृत्तौ पठति गम्यते ॥ यहा ॥ शास्त्रो तरा धि करण मावे नने वाम पियया संस्था संभवः संपा दनीयः ॥ नृघया ॥
॥ आपा अष्टावनुवाकाः ॥ नवमेनुवाके अथ नाम ग्राहं नु होति वाजा मरवा हे सु पक म्प्रजा नां ला विपसा
येति शत पचे मे त्र हय स्वेक हो मां ग लमुक्तं ॥ तथा अथ कल्या न जुहो म्पु र्य ते ते सप्त मंत्र स्पक्षि नी य हो
मां ग लमुक्तं ॥ तथा ॥ अपा दलो मश्च यजुश्चेति मंत्र स्पक्षि नी य हो मां ग लमुक्तं ॥ ते ते वै रं मते अंसा नु वा
कैः त्रयो विभाग रं मे रं यथा संभवरति ॥ यहा अंसा नुवाकं धिरा वृत्त नी यः ॥ अयं ॥ त्रया सा दिक मया तः
ये वा ग रुद्राणां स सर्वक भिसा धा पत्तं वा शुक्र मनु संधे यं ॥ अंश गौर व भी सा न निरखते ॥ एव मुक्त प्रका
रण यथा भित्ति पितं रुद्र जपं कृत्वा होमः कार्य रं मुक्तं शतान पेन ॥ एवं रुद्र जपं कृत्वा पश्चाद्दो मं संमा च
रेत् ॥ जितैः सवित् पत्रैश्च दशं शो हो मर ष्यते ॥ तत्र मंत्र विभा गो बहु धार श्यते ॥ तत्र नेत्रि नी ये त्रधा वि

आ-क-
६२

चशतशतविंशदशपंचत्रिंशदिसादिशतपञ्चमुत्तिप्रमाराकाः सपादचतुःशताशीसधिकशतह
यादिवक्षा अवर्गगतयाः ॥ नैवास्माभिः शतरुद्रियाध्यायभाष्ये प्रपंचिताः ॥ यैषगौरवादिहोक्ताः ॥
एतेत्रैधाविभागादिपक्षाः शक्तिफलतारतम्येनयोः ॥ ग्रहाणाग्रहावत् ॥ नैतिरिक्तं प्रसिद्धं वि
भागे एकोनसप्तसुत्तरशतविभागः प्रसिद्ध एवेत्युपरमते ॥ एभिः प्रकारैर्विहितो ममेव विकीर्षितत
होमएवप्रधानभजनः कर्त्तव्यः ॥ जपाद्यैगलेन होमविकीर्षाचेन दादशीशशतीशदिभेदेन होमः कार्यः
॥ तत्रत्रैधाविभागपक्षमाश्रित्यैकादशाहत्यात्मकजपस्वरूपेति स आहुतयोर्भवति ॥ चमकाध्यायेनो
तेवसोर्हणकार्याः ॥ संपूर्णहोमपक्षे तु प्र निरूपकं तिसृस्तिस्र आहुतपदं तिमिलितासुयस्त्रिंशत् ॥ मति
रूपकं चमकाउवाचानामेकादशश्रुतिः ॥ अयंचमकहोमोहोमद्वयेनो ॥ वसोर्हणत्याजैर्नोते सर्वत्र च
मकाध्यायेन कार्या ॥ च सोदरियाजैर्नोदेवर्षिषु च सादिश्रुतेः ॥ एवंवोराविभागादिपक्षे व्याहृतिसंख्या
ज्ञेया ॥ यैषगौरवभयाज्ञोचते ॥ शतीशपक्षस्तुल्यपुरुषादवेव ॥ तत्रैव संभारानवादि ॥ लघुरूपे एक
विंशसुत्तरशतरूपका भवति ॥ तेन शतोशहोमपक्षः संभवति ॥ तत्र शतरूपाणामेकरूपहोमः ॥ तत्र

रामः
६२

वित्रेधादिपक्षाः संयोः ॥ अवशिष्टैकविंशतिरूपाणामर्थेन मनोरेदसनेन मेत्रेणोकादृतिः ॥ एवंमहा
रुद्रादेर्योः ॥ अमेनुयथा मिलधितरुद्रजगनेतरं नमः शोभवापचेति मूलमंत्रेणोवहोममीहंति ॥ तदा
होमोपायः ॥ मूलमंत्रेणवाहोमेकपादिनि ॥ तस्यकारस्तु ॥ हेमद्रौमत्यागमैर्भिहितः ॥ ततोहोमप्रकुर्वी
तनमः श्रीभिमिर्मन्त्रतः ॥ रुद्रैकादशिनो ज्ञापयेत्तृपस्त्रिंशत्तयादृतिः ॥ रुद्रेशतत्रयंप्रोक्तं पद्यात्रयधिकया
धिकं ॥ रुद्रैलघुरुद्रैरसर्पः ॥ चत्वाश्रमहारुद्रैसाहसुः समवर्जिताः ॥ च चारिंशत्सहस्राश्रमकर्त्तव्याश्र
नुरुत्तराः ॥ पुनाश्रमसप्तसप्तसप्तानि रुद्रैरुत्तराणि विनि ॥ मूलमंत्रायादिकं प्रथमस्तवके रुद्रसो
नविधानेद्रष्टव्यं ॥ अथावरश्रुतः षष्टिविभागः ॥ सचहेमाद्रौशतिकां देरुद्रोत्तरेः भिहितः ॥ अ
विहृत्ताहोमेषिभवति ॥ नवादि ॥ सुखासनोपविष्टांतामाचार्यैरुद्रजापकः ॥ अभिषिंचेत्तत्रैव
मन्त्रेपत्रपुटं तुना ॥ अष्टिद्राण्यधनानि स्नानार्थं तामुणाहरेत् ॥ चतुःषष्टिरुचैर्नैव रुद्रैर्गोकादृश
ननु ॥ शतानि सप्तवर्णानां चतुर्भिर्भिका निनु ॥ चत्वारिंशं मन्त्राण्यसिर्षः ॥ तेषांचतुःषष्टि संख्याना
मेकादशस्तुः षष्टितानामिष्टं संख्यानियधत्ते ॥ षष्ठ्यपि प्रायो रुद्राध्यायस्य जुष्टादं कान्ति तथापि

आ.कं
५३

कायशाखायांचनुःवहिकंरिकाणहेपत्वेस्तदभिप्रायम्यचनमितिदृष्टव्यं॥तत्प्रकारस्तुवाकाथा
येसमाखानः॥यथाभिमलेवोदशानेमोहिरण्यवाहे॥उष्मिबिलो॥तत्क्षमः॥जेधर्म॥सुताया॥पामो
येतिपंचपंच॥३०॥द्रापेअंधसोपादश॥८॥अस्तुवोकेषुचनुःवहिकंरिका॥अपसरंरा॥द्रुधायेने
काहुतिपक्षोप्यमिहितः॥परश्रुमपद्रुनो॥रुद्रयामले॥प्रसर्तिदृष्टिवाएवद्रुधायायमधीत्यच॥नु
द्रुयाद्रुतिचैकसर्वकामसमद्रुये॥इतिदृष्टिस्त्रितिलादिकदिनद्रुयं॥प्रसर्तिदृष्ट्यायपदेशत॥एते
पुमर्षपुमंत्रविभागयक्षेपुशक्तिनारतम्येनयोत्रिनेष्टपिषपुनरशतविभागयक्षोःतिभेदरतिगम्य
ते॥असक्तसार॥तथाहि॥प्रथमानुवाकेवोदशमंत्राणांहोमंगत्वंप्रथमेचानुवाकेरतिश्रुत्यं॥ततो
नमोहिरण्यवाहवृद्धारभ्यनमःप्रानिर्हतेभरतेनेषुप्रतिकंठिकंचत्वारश्रुत्वारोमंत्रानमोहिरण्यवा
हवेसेनामेदिशंचपतयेनमदसिर्वरूपाउभयतो नमस्कृताःपंचत्वारिंशत्॥ततो नमोभवायचेत्ता
रभ्यामनरतो नमस्कृतानवसन्तिः॥अथहंदिभ्योनुहोतिनमोऽभ्युषेचसुपुत्रम्यनमोहिरण्यवाहवे
सेनामेदिशंचपतयेनमदतिश्रुसैर्वमंत्रविभागसदृष्टितत्तार॥हंदिस्त्रिंशत्वाचाभिप्रायेणमुक्ता

रामः
५३

नांपरमागतिमितिचन॥नुवाचकाभिप्रायेणानेवां बहुलदर्शनात्॥तथाचहिरण्यवाहेसेनामेरमेकं
नाम॥दिशोचपतयदितिदीप्यं॥एवमुत्तरद्रष्टव्यं॥तपानमोवृक्षेयोद्गोकेशेभरतेकेनाप्र॥नमस्त
रायेतिदिनीये॥ततो नमोनुवाकेविंशतिमंत्राः॥अथोत्तराणिजपेद्रापेअंधसत्तरसुपुत्रम्यसदे
तानियज॥विभवेतीसुत्कारदशोनानिवतानोनुहोनौसुत्कारौरीयज॥विभवेतीतिश्रुसैर्वमं
त्रविभागकथनादिसत्त्वंप्रवेने॥॥अथद्रुधायायसमितिमंत्रप्रयोगःकथ्यते॥सचमहारीवे
॥नमकाश्रितमंत्राणांप्रयोगःफलगोचरः॥नमस्तेरुद्रसत्ताःपुनश्चरणसिद्धये॥प्राजापसे
चरित्वैकंजयेन्मंत्रममृततः॥एकादशसहस्राणिश्रुद्रकालेनिरंतरं॥प्रदक्षिणमस्कारौक्योद्दे
शस्यमंत्रतः॥मंत्रतःअनैनैवमंत्रेण॥प्रदक्षिणनमस्कारौयथाशक्तिकार्यो॥दृष्टिपुत्रमु
जीतत्रुद्राचारौघघःस्वपेत॥पुनश्चरणसिद्धयदक्षिणामूर्तिसंज्ञिथो॥एकादशसहस्रपांशपा
त्सवीदिनाशनं॥अथलक्षजपात्सप्तनमपापंमरणमिति॥ततःसप्तसुविधितास्तपयित्वाह
ताशनं॥पामसंप्रपयित्वा समुक्तं तनुद्रुयाद्रुविः॥दर्शशसंस्मयापश्रांताहादेवंसपश्यति॥

आ.कं.
८४

अथ यातदस्य। दित्वादिहृदेशो वा मुं चरभोजी अपे ननु विनियोजनं भवेद्योगः सर्वकामार्थसिद्धि
ये॥ जपसंख्या सर्ववत्॥ अनेन सिद्धमेतस्यायस्य ता मयने हि जः॥ ततः कम्पनामिति जपादयुतं स
ख्यकदिनि॥ अथ यातेरुद्रस्य। वासरचितयं यावत् निरंतरजपान्तरः॥ निसंकर्माविरोधेन पु
रश्चरणान्न भवेत्॥ ततः प्रयोगयोगः साधुदमोऽंति कामना॥ अपहोमादि सर्ववत्॥ अथ यांमि
पुमिसस्य शिवे न वचसेस्य च रुद्रयमेकी मंत्रः॥ निरंतरं जपे न्मंत्रं दिनानामेकं शक्तिं॥ पुरश्चर
गमे च साधुयोगार्हस्तो भवेत्॥ अकालमरणद्वंद्वं नाशमाया निवेद्युत्॥ महीपतिः शक्तिकर्मका
रयेदग्नन्मना॥ रुद्रमो मां प्रति लब्धीहो धर्मयुक्तमिति॥ हविः प्रभुदुपाल्लक्षं वासो देकविं
शते॥ अकालमरणज्जन्तसाधु संनाशप्रवृत्तीति॥ अथाथ जो चरदिसस्य॥ अर्द्धककुंचिता र्थवा स
रामं च संघतः॥ शाकमलपवा न्ता शीदिवाति ऐत्रिरं॥ तपश्चरश्चरण वा न्ता यो गार्हस्तो भवे
त्॥ रक्षापुरः सरं शाकाममन चिरजी वितं॥ रूपये हि धिना कर्मवत्पमार्ह हि जन्मना॥ श्वेतसर्वपद
वीथय वैलंदुलमिच्छिते॥ होमं चासहसं स्या संवाहः सुनिरंतरं॥ अथा न्योगर्मयोगसनाशयमो न्य

रामः
८४

ने विधिः॥ सहस्रलक्षो मनुना शतलक्षो पचापुनः॥ आभिर्मंत्रफलं सप्रदीर्गं पयसि सिधेत्॥ का
यविलोततः स्नात्वा होमः कर्मो विधानतः॥ तत्र संख्या भवेदस्य सहस्राणि शतानि॥ शेषं विवेकयोग
मर्मयोग एव प्रशस्यतीति॥ अथ असौ पस्ताग्रमिति मंत्रद्वयप्रयोगः॥ लक्ष्मिं कंचरे स्पर्शतः षोडश वा
सरन्॥ निरंतरं जपे न्मंत्रं निसंकर्माविरोधतः॥ अनादृष्टिभये योरे समुत्पन्ने संघततः॥ पंचविमान
पादुपकारयेद्दृष्टिमाधनं॥ हवीपि पाय संतवर्तुं त्वं प्रति लाभनाः॥ वेतस्यः समिपश्चापि जुह्याल्ल
क्षसंख्यया॥ एकादशदिनेः साधो असिले कर्मवृद्धिर्द॥ पंचानां पुन जपेदेकश्च ताते जुहुर्द्विजाः॥ अ
थ नमो अस्तु नीलजीवायेति प्रयोगः॥ आलयेयः श्विमशरे महे शस्य समो वतः॥ जपित्वा दिव एतस
मसेतने संघतस्ततः॥ सहस्रं जुह्यादकं पुण्येर्दशदिनावधि॥ पुरश्चरणमेवं स्यात्पुनर्जितमतो मनु
॥ पुत्रकामः पुरैहं नुरालये वाच्यमो एकं॥ शमीसमिधिरंताभिर्दध्याज्यमधुना भृशं॥ एकादशसहस्र
शिरीषहस्त्यप पंचवा॥ अष्टौ सहस्राण्यर्द्धाशानाम् एषि वे शितुः॥ पंचे हृत्पुत्रि शिनिमस
जटभानतः॥ शमीयत्राणि नावेति पुत्रकामः शिवेः पंचे नु॥ शतं हि जान्मोजयित्वा पुत्रे वा प्रीति

आ.कं
८५

शयां॥अथप्रमुं वधन्वनेरसादिति सखां प्रयोगः॥कछमेकंचरित्वा दौजपचुनववासन॥एवंह
तेभवेन्निद्रिः पुरश्चरणकर्मणा॥महोपतेरायधानिमंत्रयित्वा नचेननु॥कुशकंठकहोमस्तुलक्ष
संख्योपशक्तिः॥विं द्विषो विलयं यो निश्चिन्तयेत्प्रसादतः॥अथमातेहेतिरिति च प्रयोगः॥
पुरश्चरणमासांसासर्जं कानाम् चामिव॥एकादशसहस्राणि दीपानां दीपानमीश्वरे॥कृत्वाः सती
रियोगे सौमनाः पार्थिवं विना॥हस्तालोप्रदीपानां शत्रुसेनाविनश्यति॥महाशंकुसहस्रा
णि अमित्रप्रियोः पुरदिवालये वा देवा मेवापि चतुष्ये॥स्वाने शालासुवा मेधुनगसंभे
मुनिक्षिपेत्॥नश्यत्तवर्षत्रयान्ता एकीयादिभिरुपद्रवैरनिप्रपमानुवाकप्रयोगः॥अथदेवी
यानुवाकस्य॥अथश्रीकामनायस्य सन्धेनकर्मज्ञैः शुभैः॥अयतं जुहुयाद्द्वौ श्रीमानभवति
मानवः॥अथद्वीपस्य॥अथानेनानुवाकेन वक्षे कर्माभिचारिकं॥परहृष्टे रोगमिच्छन्नाजा
वैकारयेज्जियो॥वहहमेवमांसाति जुहुयात्तुलक्ष संख्यया॥अथचतुर्थस्य॥चतुषेनानुवाके

रामः
८५

नमेहशंतिरयो ज्यते॥मेहजान्स्वानलेहोमंकुर्याक्षौद्रेण सर्पिषा॥प्रतिमंत्रनमस्कारं मंत्रसिद्धे
ईरितः॥संख्या नवसहस्राणि होमान्मेहो विनश्यति॥मेहः प्रमेह रोगः॥अनेषामपि कुषादिरोगा
देः शान्तयेषि चेति॥अथपंचमस्यष्टयोः॥अनुवाकद्वयस्यास्य पुरश्चरणसिद्धये॥त्रिशंत्रं च
रुभोजीत्याज्जपेदथ निरंतरं॥एकादशदिनान्येव पुरश्चरणपुंभवेत्॥अथयज्वरमाहृदि
कामो राजानुकारयेत्॥मंत्रसिद्धे द्विजैः कर्मवक्ष्यमाणं हदन्वित्रं॥यावदेकादशाहतिरनयो
रनुवाकयोः॥तावदेव सपर्यास्यात्सर्वोक्तानुदिनेदिने॥एकादशमतिदिनं भोज्यं बुद्धिजानपि
॥एवोक्ता कलमलादिना लिंग एते सर्वः॥एवं हते राजलक्ष्मीनिः प्रसूदं विवर्द्धते॥अथ सप्त
मस्य॥एकोपवासं कुर्वीत तश्चाश्नं न जपेत्॥पुरश्चरणमेवैसां प्रयोगाहंस्ततो भवेत्॥चतु
र्वैष्णवेष्वर्चयः कामयेनात्मनो द्विजः॥उदंबरचलसत्रमशोधलक्ष्मरुहो॥चलसत्रोऽस्य
त्यः॥समिधोदधि मध्वाज्जपेत्कानुहुयादसौ॥अयतं होमं संख्या स्याद्दशमेव समश्नुते॥

आ-कं
८६

मेधाकामस्तु जुहुयात्सहस्राणां नृपंचकं ॥ कथिलाज्यं हविः प्रोक्तमेवं धामैः समश्नुते ॥ अथ द्रुपे
रतस्याः कृतोपवासं मेकाहं जन्मत्रयं पायुते ॥ पुरश्चरणा मेव सा दण्डवेदनकामना ॥ आर्द्राणां
यां जुहुयादाजं कपिलं प्रयतोऽयतं ॥ धनं बहु भवेत्तस्य महेशस्य प्रसादतः ॥ जरीजानैः स्य शीस
र्थं शिरस्तो भुवि रोमिणः ॥ जुहुयात्संचसाहस्रीं दूर्वाणां न्वरशोतये ॥ दूर्वाहोमिदूनीं त्रयं होतव्यमि
ति पारिभाषयामुर्कं ॥ अग्निचास्य शीस्यं चैकं कततदुद्भवाः ॥ समिधो जुहुयाद्दोमसं ख्यात
त्रायुतं भवेत् ॥ महान्नं कृतं द्रोहश्रीं स्यात्सं होममाचरेत् ॥ तुषामाज्ये तसं मिश्रं हविः संस्थापि चा
युतं ॥ अथ याते रद्रुशिवा तनः शिवे सस्य ॥ अष्टो शतानि कुर्वीत प्राणयामास्ततः परं ॥ स
हस्राणि जपेत्संच पुरश्चरणा सिद्धये ॥ कन्याधीलभने कर्माहलां लाजानघतात्सुतान् ॥ अथा
मार्गं समिधो मैरलक्ष्मीं नाशयेदुदुः ॥ सर्वकल्पघनाशयं जुहुयाच्च तिलाहुतीः ॥ अहोरात्र
मुणो धैवपुत्रकामः शुचित्रतः ॥ पायसं जुहुयादन्तो अष्टोत्तरशताहुतीः ॥ कुरुस्वानीततोभा

रामः
८६

यीं शुचिवस्त्रा मलं कृतां ॥ मोक्षयेदुत्तशेषं तु जपन्त्यशतं बुधः ॥ ब्राह्मणान्मोक्षयित्वा तु पुत्रं माप्नोति प्रा
नवः ॥ अथ मानो महोत्तमि सस्य ॥ उपवासत्रयं कृत्वा जपेत्सहस्रकं ॥ पुरश्चरणा सिद्धेः स्यात्त्रयं
जीताय कर्मणि ॥ स्त्रीयस्त्री बालवृद्धां तं शोत्रं मिच्छन्ति दं चरेत् ॥ मन्त्रिं संवत्सरं त्वाद्ग्रीनक्षत्रे सादु
पक्रमः ॥ यवानां तिलमिधाराणं जुहुयादयुताहुतीः ॥ अथ मानस्तोकरस्य ॥ कुरुमेकं च रि
त्वा दोषात्तु औदुंबरे घृते ॥ निधाय कपिलतस्य कुर्याद्वै राभि मंत्रणं ॥ सहस्रसंख्या यातेन स्तान्मो
क्षमश्निते पि वा ॥ जुहुयादृषादृष्टीं तया व्याहृतिभिः शतं ॥ एवं कृते सर्वकाममाप्नोति सेवने सं
शयः ॥ अथारुद्रस्य ॥ लक्ष्म्या युष्मन्मनस्य जुहुयात्सोऽयुताहुतीः ॥ मध्वजैस्तुलैः शुक्ले
वैर्हतेन स्यात् ॥ युवी ॥ दिनत्रयमुपोष्याक्कुर्याद्वै मंत्रस्य चोत्तरं ॥ अथामौहृष्टमे सस्य ॥ एक
त्रेजये संच सहस्राणि सुसंयतः ॥ पुरश्चरणा सिद्धेः स्यात्त्रयं गार्हस्त्यं भवेत् ॥ अथ नाशभये
त्येतथैव पाणं संशये ॥ तस्मै दिभ्ये चैव जुहुयात्सर्विवाहुतीः ॥ पंचैव नु सहस्राणि भये मोमुच्य
ते भृशं ॥ अथ सहस्राणी सस्य ॥ कुरुमेकं च रित्वा दोषं संच सहस्रकं ॥ सविवादिपधानोप

आं-क.
९७

रुषाणा मुपद्रवे ॥ तच्छ्रुत्तयेमहीपालः कएयेदमुताहुतीः ॥ समिधस्तत्रशाल्मल्यो विकृतभवाञ्ज
पि ॥ ग्रीहश्चयवाश्चापि होमद्रुमितीलाञ्जपि ॥ यदि मारुणकामश्रेष्ठपेच्छतसहस्रकं ॥ तनोवल्मी
कसंभ्रतप्रदालिगंमकुल्येच ॥ सर्वेणानेनानिषिद्धेषाचच्छीर्णं भवेद्वितर ॥ एवंकृतभवेन्मस्य
विहिषोनात्रशेषः ॥ अयंप्रकारेणजसनेपिनामपिसाधारणोयत्तुर्मज्ज्योमुक्तः ॥ गौरुभी
तेनलिखितः ॥ अत्रसर्वत्रदक्षिणोयत्तानिरुप्यते ॥ सापिमहागर्वे ॥ दक्षिणाधुनमामध्याधमा
चेतित्रिधामता ॥ तत्रगोवर्गानि द्वागं दशसाहसिकोत्तमा ॥ तदहंमध्यमामोक्तः ॥ तृतीयात्रिसह
स्रिका ॥ उत्तमात्रिशतीसाणाद्विशतीमध्यमामता ॥ शतमात्रधमातेषामप्रकारोऽन्यश्चकष्यते
॥ उत्तमोचतुःषष्टितदहंमध्यमास्मता ॥ चतुर्विंशतिरसासादयाने ॥ विधिरुप्यते ॥ सहस्रद
क्षिणादेयादशस्रषकत्तंके ॥ शतानिपंचदेयानिरुत्तिकृपंचककर्त्तके ॥ अथैककर्त्तकेदे
यंशतत्रयमितिस्थितिः ॥ सर्वत्रद्विगुणं दद्यादाचार्यायतदक्षिणां ॥ बहुपरधनिष्याद्युत्तमा
प्रतिहरुषं ॥ अथैककर्त्तकेकर्तुरेकसोत्रोत्तमामता ॥ एतान्सहशानांचदक्षिणाकथितोत्तमा ॥

रामः
९७

अथैवांमध्यमांत्यावादक्षिणादाननिरुप्यः ॥ अभिभूतदक्षिणकेषुप्रयोगेष्टियमीरिता ॥ विभवे
सतियोमोहान्कुर्याद्विधिविस्तरं ॥ नैवतत्फलमाप्नोतिप्रलोभाक्रान्तमानसः ॥ रतिदक्षिणोयत्ता ॥
॥ ॥ अथशीवस्तुतिः ॥ तत्रैवा ॥ अत्रमृत्तानिर्दिष्टोक्तिमयवापजिहीर्षया ॥ सौमिस्त्वेरमाधीश
चर्मनिर्मितवाससं ॥ जयजयमहाभैरवा ॥ महाभीमभूता ॥ मृत्तिभवितामलकुंडलिकुंडलालं
त ॥ अतिघनविलसिततटिउपमितचलदुस्तरकाचालनिसिलनिगमोपगीयमानसुरवेरकरपरि
पंचयविरचितचक्रचरणं गारुडमलकलितकपालसरासिजासुनविस्मरितसमस्तजग
द्विस्मारसंहारसंभारसन्तदुगुणानिखधिकपरिमाणनीहारपरीवारमरीचिविर्विचित्रापाषाणौ
जललितजटाज्जटाभिरमहरदुरितहरअपरदिगंगानासंभोगसरागपतंगभंगालिगितोत्तमा
गधूमध्वनयनमदनदमनमत्तमधुकरंकारसंकाशमत्तभंगसेवकिंकिरीकणितललित
पद्मरुतिक्लिन्नमहीमंडलाभाण्डउपमितप्रस्तुयमानतोदवाचं वल्लोके लब्धवस्तुदेसदन्व
संघातोत्तमंरतिश्रुतांतः करणअनवरतधाराधरंध्वानगंभीरवर्षैरगलगवयफूलारनिरस्त

आ. क.

१८

गहरगुहाशजी विराजमानधाराधीशकन्यकाकांतिस्त्रातनिजकलेवरेकदेशअखिलजगदधी
शनमस्तेनमस्तेनमस्ते॥ एवमन्यदपिस्तोत्रस्तोत्रं॥ अत्ररुद्रहोमादौयेमेविशेषार्थगमोक्ता
ग्रंथांतरतोवसेयाः॥ इत्युपरम्यते॥ इतिविधानपारिजातेरुद्राध्यायविधानंसमाप्तम्॥ ॥३५
क्रांतमुपसंह्रियते॥ आचारःप्रथमोधर्मःश्रुत्युक्तःस्मार्तएवच॥ तस्मादस्मिन्समायुक्तो नित्यं
दात्मवानद्विजः॥ विहिताकरणंस्वत्रनिषिद्धचरणंतथा॥ नानानरकदुःखंसांहीनयोनीवजन्मदं॥
आचारद्विद्युतोविप्रोनचेदफलमश्रुते॥ आचारेणानुसंपुक्तःसंसारकलभागमवेत्॥ सर्वल
क्षणहीनोपिसमुदाचारवान्तरः॥ श्रद्धानोऽनस्यश्रुतंवर्षाणिजीवति॥ अक्रोधनःसत्यवादी
भजानामप्यहिंसकः॥ अजित्यश्रुतंवर्षाणिजीवति॥ अहंन्यहनिविप्राणांकर्मनिस
मिहोदितं॥ अन्हाभिर्वसेतेयस्मात्तान्निहकतद्विदुर्बुधाः॥ ॥अनंतान्निहकनामेदमनंतार्थ
प्रकाशकं॥ अनंतेनकृतंयस्मादनंतस्यप्रसादनः॥ नागदेवतन्जोयंभहोनेतोमहामतिः॥ आन्हि
कामतसेकेनद्विजहक्षानवर्द्धयेत्॥ संनिग्रंथसहस्राणिआन्हिकस्पविधौबुधाः॥ कोप्यस्पमहि

समः

१८